

சக்தி

பெண்ணிதழ்

பெண்கள் கீழ்ப்பாட்டு இதழ்

பன்மொழி மின்னிதழ்

மலர்-1 இதழ்-6 நிறுவனர் & தலைமை பதிப்பாசிரியர் முனைவர் செ. ராஜேஸ்வரி | பிப்ரவரி 2025

ரோம் நகரில் குலோத்துங்க சோழன்

முனைவர். எஸ். சாந்திநிபீ

குடும்ப அமைதிகாத்து வாழ்க!

முனைவர் ஜெயந்தி

நளாயினியின் மகள்

சத்யபிரபா

மட்டத்தீ

சம்சல் ஹுதா பானு

ஆறோடு நீராக (கவிதை)

இ. சக்தி

சித்ரா மகேஷ், டெக்சாஸ்

'நேர்காணல்'

மேனகா நரேஷ்

இந்தியம் பெண் விஞ்ஞானிகள்

அசிமா சாட்டர்ஜி - வேதியலாளர்

உறைய்புழி ஓலை போல

மறைக்குவன் (கவிதை)

வித்யா மனோகர்

Aranyani

Vijeni

மேனகா நரேஷ்

கவிஞர், எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்
நியூ ஜேர்சி

அன்பளிப்பு ரூபாய்: 120/-

மலர்-1 இதழ்-6 பிப்ரவரி

நிறுவனர் &
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர் :
முனைவர் செ.ராஜேஸ்வரி

சிறப்பாசிரியர் :
முனைவர் தேமொழி [USA]

பொறுப்பாசிரியர் :
முனைவர் சந்திரிகா
சுப்ரமணியன்[சிட்னி]

துணை ஆசிரியர் :
கவிஞர் மேனகா நரேஷ் [NJ]

Shakthi

Printed and Published by :
E.Satish Rajkumar [Advocate]

3/422, Thiruvalluvar Street,
Dinamani Nagar, Madhurai,
Tamil Nadu - 625 018.
Ph : +91 7871123226,
+91 7010997630

கட்டுரைகள் அனுப்ப..
sakthipennithazh@gmail.com
rajatamiljuly1@gmail.com

இவ்விதழில்
இடம்பெற்றுள்ளிருந்துகள்
அனைத்தும் கட்டுரையாளர்களின்
கருத்துகளே ஆகும். அவற்றுக்கும்
இதழாசிரியருக்கும் எந்தத்
தொடர்பும் இல்லை

உள்ளடக்கம்

1	ஆணாதிக்க மலைகள் நடுவில் அறிவாதிக்க நதி - பேராசிரியர் முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமணியன்	1
2	உள நூல் (கவிதையில் காதல் - நூல் ஆய்வு) - முனைவர் தே. ஞானசேகரன்	6
3	ஆறோடு நீராக (கவிதை) - இ. சக்தி	14
4	காவிரியே கை கொடுப்பாய்! (கவிதை) - ஜெயா ராஜாமணி	16
5	உன் காதலின் பொருட்டே இந்தப் பிரேக்-அப் (கவிதை VJ)	17
6	திருமணச் சந்தையில் பெண்ணின் நிலை - முனைவர் ஜ. ஜான்சிராணி	18
7	நாள் பட்ட வன்மம் (கவிதை)- உமா மஹேஸ்வரி பால்ராஜ்	21
8	குடும்ப அமைதி காத்து வாழ்க! - முனைவர் ஜெயந்தி	22
9	பூவும் பொட்டும் - சுகன்யா சம்பத்குமார்	32
10	விழித்தெழட்டும் என் நாடு! (கவிதை) - தேமொழி	36
11	அசிமா சாட்டர்ஜி - வேதியலாளர் - மேனகா நரேஷ்	38
12	செடியிலிருந்து (கவிதை) - நரேன்	42
13	நளாயினியின் மகள் (கதை) - சத்யபிரபா	43
14	இந்திய நாவலில் பெண்கள் - டாக்டர் ஆனந்தி	46
15	அழகு மலரே *அல்லி* (கவிதை) - பாலா	50
16	Aranyani (Chapter - 1) - Vijeni	51
17	நீ மெல்ல பார்க்கிறாய் (கவிதை) - ஜான்சி பால்ராஜ்	57
18	ரோம் நகரில் குலோத்துங்க சோழன் - முனைவர். எஸ். சாந்தினிபீ	58
19	உறைப்புழி ஓலை போல மறைக்குவன் - வித்யா மனோகர்	62
20	அவர் எனக்கு எவருமில்லை - சசிகலா விஸ்வநாதன்	63
21	அறுபத்தொன்பது - சுசித்ரா மாரன்	66
22	காலத்தின் கோலம் (கதை)- அன்னபூரணி தண்டபாணி	67
23	மஞ்ஞையில் முளை விடும் சொற்கள் (கவிதை)	74
24	சித்ரா மகேஷ், டெக்சாஸ் 'நேர்காணல்'- மேனகா நரேஷ்	75
25	உனதருமை தெரியவில்லை - அ.ஈடித் ரேனா	78
26	மாடத்தீ - சம்கல் ஹுதா பானு	79
27	கவிஞர் கேள்விக்காரன்-இன் கவிதை	85
28	விட்டுச் சென்ற இடத்திலேயே - எஸ். சண்முகம்	87
29	ஆத்திச்சூடி (கதை) --[ஐயம் இட்டு உண்] - முனைவர் செ. ராஜேஸ்வரி	88
30	தராசு (கவிதை) - கவிஞர் தி. ராஜசுந்தர்ராமன்	90

ஆணாதிக்க மலைகள் நடுவில்

அறிவாதிக்க நதி

பேராசிரியர் முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமண்யன்
சிட்னி, ஆஸ்திரேலியா

ஒவ்வொரு பெண்ணும்
மிதிக்கப்படும் போதேல்லாம்
தன்னை மதிக்கச் செய்ய
கண் முன் நினைக்க வேண்டியவர்!
ஒவ்வொரு பெண்ணும்
மற்றவர் தன்னை
நீரில் கரைத்தும் நெருப்பில் எரித்தும்
பார்க்கும் தருணங்களில்
நெஞ்சில் நினைக்க வேண்டியவர்!
ஒவ்வொரு பெண்ணும்
ஆண்களின் கால்கள்
தன் மேல் படும் பொழுதுகளில்
எதிர்த்திட முயலும் போது நினைக்க வேண்டியவர்!

பெண்மையில் முளைத்த பேராண்மை
ஜெ என்ற தனித்தன்மை-
இன்னொரு ஜெ இனி இங்கு வரப்போவதில்லை
எண்பதுகளில்
பேனா பிடித்த பால பாட காலத்தில்
'தாய்' வலம்புரி ஜான் அளித்த வாய்ப்பு
செல்வி ஜெயலலிதாவுக்கு
சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு
ஏன்? எப்படி ?? எதற்காக ???
நேரில் சந்தித்த முதல் கணம்
நுனி நாக்கில் வழுக்கிய அவரது ஆங்கிலம்,
அறை முழுதும் நிரம்பிய நூல்கள்,

ஜெ. ஜெயலலிதா
தமிழ்நாட்டின் முன்னாள்
முதலமைச்சர்

குலுக்கிய கையின் மென்மை,
இறுக்கிய பார்வையின் உறுதி-

என்னைக் கவர்ந்த ஜெ.

ஆளுமை, அறிவு, அலட்சியம் என
அனைத்தும் என் வயதின் இயல்பில்
எனக்குப் பிடித்தது.

ஆங்கிலமும் தமிழும்

எனக்கு வந்த காரணத்தால்

அவருக்கும் என்னைப் பிடித்தது.

இரண்டு ஆண்டுகள்

கொள்கைப் பரப்பு செயலாளரின் கீழ் எனக்குப் பணி.

கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் பதவி

அரசியல் நெருப்பு நதியில் நீந்த

அவருக்குக்கிட்டிய சுய பயிற்சி.

ஒநாய்கள் மத்தியில் ஒற்றை மான்.

ஓட ஓட விரட்டிய அரசியல் குரூரங்கள்.

ஆணாதிக்க மலைகள் நடுவில்

அறிவாதிக்க நதி.

அரசியல் கத்துக்குட்டி என்ற அலட்சியத்தை

குறுகிய காலத்தில் குறுகச் செய்த

உறுதியின் உருவம்.

அவமானம், அடிதடி, அலட்சியம்

வலி, ஒழுக்கக் கொலை, கேவலம்

இவற்றைத் தந்த கட்சியும்,

மூத்த தலைவர்களும், தொண்டர்களும்

செல்வியாக வந்து அண்ணியாக மாறி

அம்மாவாக நிலைத்த அரசியல் பிம்பத்தை

ஏற்றுக் கொள்ள வைத்தது.

விழுவதும் எழுவதும்

அரசியல் பால பாடம் என்றாலும்

விழுந்த வேகத்தை விட

எழுந்த வேகம் அதிகம்!

எழுந்த பின் நடந்த வேகமோ

மற்றவரை ஓடவும், ஓட்டவும் வைத்தது
உள் வீட்டு பிரச்சனைக்கே
உடைவதும்
சிதைவதும்
உருக்குலைவதும்
மரிப்பதுமே மட்டுமே மருந்தென நினைக்கும்
மாதரின் நடுவில்
பிடரி சிலிர்க்காமல்
வந்த ஒற்றைப் பெண் சிங்கம்
துள்ளி திரிந்த அம்மு!
காவிரி தந்த கலைச்செல்வி!
விளையாட்டும் கலையும் மறந்து
அரசியல் சதுரங்கத்தில்
வித்தகரானது
காலத்தின் கோலம்!
அரசியல் தந்த அவலங்கள் பல
கூடா நட்பும் ,விமர்சனங்களும்
சிறையும், ஊழலும் அவற்றில் சில.
அத்தனையையும் தாங்கி
இரும்புப் பெண்ணாய்
எழுந்து நின்றது
சரித்திர சாதனை!
ஜெ.யின் கொள்கைகளில்
நான் முரண்படுவதுண்டு
கோபம், அலட்சியம் கண்டு
சினம் கொண்டதும் உண்டு.
முதல்வரில் சிறந்தவர் என்றோ
மக்களின் முதல்வர் இவர் என்றோ
நல்லவர் என்றோ, நாணயமானவர் என்றோ
அரசு நடத்தலில் உயர்ந்தவர் என்றோ
அரசியல் ஞானத்தில் சிறந்தவர் என்றோ
தியாகி என்றோ, தர்ம சிந்தனையாளர் என்றோ
பற்றில்லா ஞானி என்றோ பரப்பிரம்மம் என்றோ
எத்தகைய நிலைப்பாடும் அவர் குறித்து எனக்கிங்கு இல்லை.

ஆனால்
ஒவ்வொரு பெண்ணும்
மிதிக்கப்படும் போதேல்லாம்
தன்னை மதிக்கச் செய்ய
கண் முன் நினைக்க வேண்டியவர்
ஒவ்வொரு பெண்ணும்
மற்றவர் தன்னை
நீரில் கரைத்தும் நெருப்பில் எரித்தும்
பார்க்கும் தருணங்களில்
நெஞ்சில் நினைக்க வேண்டியவர்
ஒவ்வொரு பெண்ணும்
ஆண்களின் கால்கள்
தம்மேனி படும் பொழுதுகளில்
எதிர்த்திட முயலும் போது நினைக்க வேண்டியவர்
பெண்மையில் முளைத்த பேராண்மை
ஜெ என்ற தனித்தன்மை -
இன்னொரு ஜெ இனி இங்கு வரப்போவதில்லை.

காலாழ் களரில் நரியிடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு
அதிகாரம் 50 இடனறிதல் குறள் 500

முனைவர் சந்திரிகா சுப்ரமண்யன்,
சிட்னி, ஆஸ்திரேலியா

காதல் உள நூல் (கவிதையில் காதல்)

முனைவர் தே. ஞானசேகரன்

பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்

தமிழ்த்துறை

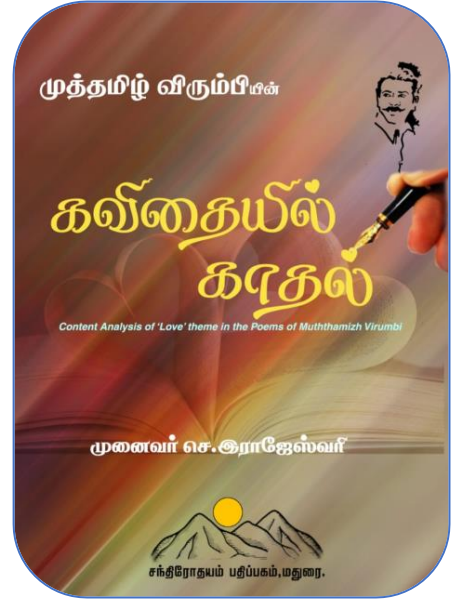
பாரசீகியர் பல்கலைக்கழகம்

கோயம்புத்தூர்-441046.

காதல் விந்தையான உணர்வு. வியப்பான அனுபவம். இந்த உலகம் இயங்குவதே ஆண், பெண் காதலால்தான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இது உண்மைதான். கவியரசு வைரமுத்துவின் வரிகளில் சொல்வதென்றால் “காதல் மட்டும் இல்லையின்னா பூமியிங்கு சுத்தாது” தான். காதலைப் பாடாத கவிஞர்களும், இலக்கியங்களும் உலகில் எங்குமே காணமுடியாது. காதல் எப்போதும் ஒரு விருப்பத் தேர்வுதான். ஆனாலும்கூட ஆண், பெண் உறவின் உளவியல் மாற்றங்களை இப்படியானதுதான் என்றும் வரையறுத்து விடவும் முடியாது. கண்ணை மூடிக் கொண்டே பார்க்கவும், நடந்து கொண்டே பறக்கவும், பறந்து கொண்டே மிதக்கவும் காதல் மனதால் மட்டுமே முடியும். இது மரபு ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்ட உள்ளுணர்வு சார்ந்த புணர்ச்சி நடத்தை. ஒரு மனச்சாயல். அதுதான் காதலை அர்த்தமுள்ளதாக்குகிறது. அதிகாரம் செலுத்தி நம்மால் அன்பையோ அல்லது காதலையோ பெறமுடியாது. அடுத்தவரால் நேசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம்தான் மனிதகுலம் தழைத்திருப்பதற்கான ஜீவ ஆதாரமாகும். அத்தகையத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டதுதான் காதலும் திருமணமும் ஆகும். திருமணத்திற்குப் பின் ஆணும் பெண்ணும் ஒரே சதையாக மாறிவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டு உயிர்களும் ஒர் உயிராகின்றன. இந்த இரு உயிர்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேரத் துடிக்கும் பரிதவிப்புதான் காதல் என்று சொல்லப்படுகின்றது. காதல் சொல்லும் போதும் சுகம், காதலில் விழுவதும் சுகம், காதலராக வாழ்வதும் சுகம். இது எல்லோருக்கும் எளிதில் கை கூடுவதில்லை. கைகூடியவர்கள் அதிஷ்டசாலிகள். கைகூடாதவர்கள் சபிக்கப் பெற்றவர்கள். காதல் எப்போதும் சுகமான உணர்வுதான். அதனால்தான் காதலால் மானுடம் தழைக்குமென்று பாடினான் மகாகவி பாரதி. காதலில்லா உலகில் மானுடம் செழிக்காது.

இந்த நூல் ஒரு வகையில் ஆண், பெண் இருவரின் மனதை கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதைகளைக் கொண்டு ஆராய்கின்றது. மனித வாழ்வின் மிகப்பெரிய சிக்கலாக இருப்பது பெண்ணின் மனநிலையை ஆண் புரிந்து கொள்ள முடியாததுதான். ஆணைப் போன்று பெண் ஒரு விஷயத்தை நேரடியாகப் பேசுவதில்லை. அவள் மனதில் என்ன இருக்கின்றது என்பதைப் புரிவதில் ஆண் வர்க்கம் காலங்காலமாய் கஷ்டப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. உடலளவில் ஆண் வேறு, பெண் வேறு என்பதோடு, உளவியல் அடிப்படையிலும் ஆணும் பெண்ணும் வேறு வேறுதான். இந்த வேறுபாடுகளை இருவரும்

சரியாகப் புரிந்து கொள்ளும் நிலை அவர்களின் உள்ளத்தில் உள்ளது. இந்த உள்ளம் தொடர்பானதைத்தான் தொல்காப்பியர் அகத்திணை என்பார். அகத்திணை என்பதற்கு உள்ள ஒழுக்கம் என்று பெயர். அக இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவியின் அக ஒழுக்கம் பேசப்படுகிறது. இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் இயலான கவிதைகளில் காதல் சிறப்பு எனும் இயல் தொல்காப்பியம் முதல் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதை வரை இடம்பெற்றுள்ள காதல் சிறப்பை ஆராய்கின்றது. இந்த இயல் காதல் என்றால் என்ன? அதன் வகைகள் எத்தனை என்பது வரை விரிவாக விளக்குகின்றது. மேலும் இந்த நூல் ஒருவகையில் ஆண், பெண்ணின் மனதை ஆராயும் உளவியல் நூல் போன்றுள்ளது என்றால் மிகையன்று.

ஆண் - பெண் உளவியல் வேறுபாடு

பொதுவாகவே ஆண்கள் பெண்ணிடம் தான் வாக்குக் கொடுத்தபடி நடக்காத போது; பெண் ஊடல் கொள்கிறாள். அந்தப் பொய்யான கோபம் அக வாழ்வில் சுவையூட்டுமென்றாலும் சில நேரங்களில் இவை நீட்டிக்கப்படும் போது அதனைத் தீர்க்கத் தோழி போன்ற வாயில்கள் தேவை என்று நம்முன்னோர் கருதியதே வாயில்கள் என்ற கருத்தாக நாம் கருத முடிகிறது. ஆண் தன்னால் ஒன்றைச் சொல்லியபடி செய்ய முடியாத போது பொய்யைத்தான் அவனால் சொல்ல முடிகிறது. இந்த ஆண் உளவியல் பற்றி ஆலன் & பார்பரா பீஸ் (Allan & Barbara Peace) ஆண்கள் ஏன் பொய் சொல்கிறார்கள், பெண்கள் ஏன்

அழுகிறார்கள் (Why men lie, women cry) என்ற நூலில் ஆண், பெண் வேறுபாடு குறித்து நிறையப் பேசுகிறார்கள். இந்நூலில் இடம்பெறும் கருத்துக்கள் ஆண், பெண் உளவியலைப் புரிய நமக்கு உதவும். இவற்றில் சில வருமாறு.

ஆண்கள் தாங்கள் எடுக்கும் எந்த முயற்சியிலும் தோல்வியடையும் நிலையை அடைவதற்குத் தயாராக இல்லாதபடி அவர்களின் மூளை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேட்டையாடி உணவுடன் வருவேன் அவனைச் சண்டையில் ஜெயிப்பேன். உன்னைக் கண் கலங்காமல் காப்பாற்றுவேன். என்னால் செய்ய முடியாதது எதுவும் இல்லை என்றெல்லாம் பேசும் படியாகவே அவர்கள் பரிணமித்துள்ளனர். அவர்களால் தோல்வி என்பதை நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. வானத்தை வில்லாக வளைப்பேன், மணலைக் கயிறாகத் திரிப்பேன், உனக்காக உயிரையும் விடுவேன் என்றெல்லாம் பேசுவார்கள். இவையெல்லாவற்றிலும் உண்மையிருக்காது. இருப்பினும் ஆணுக்கு இது தேவையாயிருக்கின்றது. அவனால் முடியாத போது பொய் கூறும்படிதான் அவன் மூளை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நூறு வாக்குறுதி கொடுத்து ஒன்றைக்கூட நிறைவேற்றாவிட்டாலும் 101வது வாக்குறுதி கொடுக்க ஆணின் மூளை யோசிப்பதில்லை. பெண்ணைச் சமாளிக்க அவன் பொய் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அவனுக்கு வேறு வழியில்லை. எனவே அவன் பொய் சொல்கின்றான்.

ஆண் - பெண் வேறுபாடுகள்

ஆண்	பெண்
ஆண்கள் வேட்டையாடுபவர்களாகவும், விரட்டுபவர்களாகவும், பாதுகாப்பவர்களாகவும் பொருள் ஈட்டித் தருபவர்களாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.	பெண்கள் குழந்தை பெறுபவர்களாகவும் தமது கூடுகளைக் காப்பாற்றுவவர்களாகவும் பரிணமித்து உருவெடுத்துள்ளனர்.
ஆண்கள் ஒரு நாளைக்கு 2000 முதல் 4000 வரை சொற்களைப் பேச முடியும்.	பெண் ஒரு நாளைக்கு 6000 முதல் 8000 வரை சொற்களைப் பேச முடியும்.

ஆண்களின் மூளைகள் தீர்வை மையம் கொண்டவை.	பெண்களின் மூளைகள் செயல்பாட்டை மையம் கொண்டவை.
ஆண்கள் பேசுவது பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக மட்டுமே.	ஒரு பெண் பேசுவதற்கான முக்கியக் காரணம் பேசுவது மட்டுமே.
ஆண்களால் ஒரு சமயத்தில் ஒரே ஒரு செயலை மட்டுமே செய்ய முடியும்.	பெண்களால் ஒரே சமயத்தில் பல வேலைகளைச் செய்ய முடியும்.
ஆண்களுக்குக் காமம் தேவை.	பெண்களுக்குக் காதல் தேவை.
ஆணின் உலகம் சண்டைகளாலும், சாவுகளாலும் நிறைந்திருக்கின்றது.	பெண்ணின் உலகம் கருணையாலும், அன்பாலும் நிறைந்திருக்கின்றது.
ஆண்கள் வேலையை மதிப்பவர்கள்.	பெண்கள் உறவை மதிப்பவர்கள்.
உணர்ச்சிவசப்பட்ட ஆண் பாம்பு போல் சீறி விடுவான்.	உணர்ச்சிவசப்பட்ட பெண் நிதானமாக அதைப் பற்றிப் பேசுவதையே விரும்புவாள்.
ஒரு ஆண் தன் வேலையில் சந்தோசமின்றி இருந்தால் அவனால் தன் உறவுகளில் கவனம் செலுத்த முடியாது.	ஒரு பெண் தன் உறவுகளில் சந்தோசமின்றி இருந்தால் அவளால் தன் வேலையில் கவனம் செலுத்த முடியாது.
காமத்தில் ஆண் காலியாக்க விரும்புகின்றான்.	பெண் நிரப்பிக் கொள்ள விரும்புகிறான்.

இப்படியாக ஆண் பெண் வேறுபாடுகள் குறித்துப் பேசும் நூலின் இறுதியில் இப்படிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பெருமளவு பால்வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இடையே உறவுகள் நன்கு மலர்கின்றன. இதற்குப் பெரும்பாலான காரணம் பெண்களே. காரணம் உறவையும் குடும்பத்தையும் நிர்வகிக்க வேண்டிய திறமைகள் அவர்களிடம் உள்ளன. பேச்சிற்கும் நடத்தைக்கும் பின்னுள்ள உள்காரணத்தைக் கண்டறியும் திறமை அவர்களிடம் இருப்பதால், அவர்களால் விளைவுகளை முன்கூட்டியே கூறமுடியும். பிரச்சனைகளைத் தவிர்க்க முன்னேற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும். இதனால் ஒவ்வொரு நாட்டின் தலைவராகவும் ஒரு பெண் இருந்தால் உலகமே பாதுகாப்பான இடமாகிவிடும். உணவைத் தேடவும், வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்லும் வழியைக் கண்டறியவும், கணப்பை வெறிக்கவும், சந்ததியை உற்பத்திச் செய்யவும் மட்டுமே ஆண்கள் இலாயக்கு. பெண்களைப் போலவே நவீன காலத்தில் வாழத் தேவையான புதிய வழிகளை அவர்கள் கற்றுக் கொண்டே தீர வேண்டும்.

தாங்கள் உயிரியல் ரீதியாக வேறுபட்டவர்கள் என்பதை ஆணும் பெண்ணும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும்போது அடுத்தவர் தங்கள் எதிர்பார்ப்பிற்கேற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதாலும்தான் உறவுகளில் சிக்கல்கள் வருகின்றன. உறவுகளில் நாம் அனுபவிக்கும் மன அழுத்தங்களில் பெரும்பகுதி ஆணும் பெண்ணும் சமம். அவர்கள் இருவருக்கும் ஒரே முக்கியத்துவங்கள், உந்தல்கள், ஆசைகள் இருக்கின்றன என்ற மெய்யான நம்பிக்கையினாலேயே ஏற்படுகிறது.

மனித சரித்திரத்தில் முதல்முறையாக ஆணையும் பெண்ணையும் நாம் ஒரே வழியில் வளர்க்கிறோம். படிக்க வைக்கிறோம். அவர்கள் இருவரும் ஒன்றே. இருவரின் தகுதிகளும் ஒன்றுதான் என்று கற்றுத் தருகிறோம். பிறகு அவர்கள் வளர்ந்தபின் திருமணமாகி ஒரு நாள் அவர்கள் கண்விழிக்கும் போது எல்லா வழிகளிலும், வடிவங்களிலும், அமைப்புகளிலும் இருவரும் வேறுவேறு என்பதை உணர்கிறார்கள். இதனால் இளைஞர்களின் உறவுகளும் திருமண வாழ்வும் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கின்றன. ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றே என்று கூறும் எந்தக் கொள்கையும் அபாயகரமானதே. காரணம் வேறுபட்ட மூளை அமைப்புள்ள ஆணும் பெண்ணும் ஒரே மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அது நிர்ப்பந்திக்கிறது. சில சமயம் ஏன் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே இப்படி ஒரு பொருத்தமின்மையை இயற்கை உருவாக்கியது என்று புரியாமல் குழம்புகிறோம்.

ஆனால் இப்படி தோன்றுவதற்கு காரணம் நமது உயிரியல் இன்றைய சூழலோடு முரண்படுவதுதான். இந்த வேறுபாடுகளின் மூலக்காரணத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டுவிட்டால், இவற்றோடு வாழ்வது உங்களுக்கு எளிதாவது மட்டுமின்றி, அவற்றை நீங்கள் நிர்வகிக்கலாம், பாராட்டலாம், சந்தோசப்படலாம். இந்தப் புரிதலை இந்த நூல் தனக்கான தனித்தன்மையுடன் மிக விரிவாகச் சொல்லியுள்ளது என்பது என் கருத்து.

நரலாசிரியர் முனைவர்.செ. இராஜேஸ்வரி

பெண்கள் ஏன் நிறையப் பேசுகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஈடுகொடுத்து ஆண்களால் ஏன் பேச முடியவில்லை. பெண்களால் ஒரே நேரத்தில் பல வேலைகளைச் செய்ய முடிகிறது. ஆனால் ஆண் ஒரு நேரத்தில் ஒரு வேலையை மட்டுமே செய்ய முடியும். காதலையும் அன்பையும் எதிர்பார்த்தே ஒரு பெண் ஒரு ஆணுடன் நட்புக் கொள்கின்றாள். ஆனால் ஆண்கள் காமத்திற்காகவே ஓர் உறவில் நுழைகிறார்கள். பிறகுதான் உறவின் சாத்தியங்களை ஆராய்கின்றார்கள். ஆண், பெண் உறவில் பெண் காதலையும் அன்பையுமே கூடுதலாக எதிர்பார்க்கின்றாள். ஆனால் ஆணுக்கு அதற்கான நேரம் இல்லை. ஆணின் மூளை வினையாற்றுவதில் (வேலை செய்தல்) அதாவது உணவு சேகரித்தல், வேட்டையாடுதல், பொருள் தேடுதல் என்று வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்களில் எண்பத்தேழு சதவிகிதத்தவர் தங்கள் வாழ்வில் வேலைதான் மிக முக்கியமானது என்ற எண்ணமுடையவர் ஆவர். இதனை “வினையே ஆடவர்க்கு உயிர்” என்றும், “உத்தியோகம் புருஷ இலட்சணம்” என்றும் நாம் இலக்கணப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றோம். வேலை எனும் ஆணுக்கான இந்த மூளை வடிவமைப்பே ஆண், பெண் உறவில் மிகப் பெரிய சிக்கலை உண்டு பண்ணுவதற்கான ஒரு காரணி என்று இன்றைய உளவியல் சிந்தனை சொல்கின்றது. பெண்ணின் மூளை வீட்டைப்

பராமரிப்பதற்கும், குழந்தைகளையும் உறவுகளையும் பேணுவதற்கான வடிவமைப்பைப் பெற்றது. ஆக, பெண் தன்னை ஒரு ஆண் எப்படியெல்லாம் பராமரித்துப் போற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கின்றாள் என்பதை ஒரு ஆணால் மிக எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. அதனால்தான் அவளுக்குப் பிடிக்குமென்று அவளைப் பொய்யாகப் புகழ்கின்றான். ஏராளமான பரிசுகள் தருகின்றான். அவளுக்காக நேரம் செலவிடுகின்றான். ஆனாலும் அவளை நிரந்தர அன்பில் வைத்திருக்க அவனால் முடியவில்லை.

பெண்ணின் உள்ளம் கடலைவிட ஆழமானது, அறிந்து கொள்ள முடியாதது என்றெல்லாம் தெரிந்திருந்தாலும் அவளைத் திருப்திப்படுத்த முயன்று தோற்றுத்தான் போகின்றான். இந்தத் தோல்வியை ”ஊடல்” என்று அக இலக்கியம் கொண்டாடும். ஊடல் என்பதை நாம் பொய்யான கோபம் என்று புரிந்து வைத்துள்ளோம். தலைவியிடம் ஏற்படும் இந்த ஊடலைத் தீர்க்கத் தலைவனிடம் போதுமான அதாவது நேரடியான மொழித்தளம் இல்லை. காரணம் அவளது ஊடல் எதற்கு என்றே! அவனால் அறிந்து கொள்ள அவளின் உள்ளம் தெரிந்து அவளைப் புரிந்து கொள்ள முயல்கின்றான். தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் கருத்து வாயிலாகத் தோழி திகழ்கின்றாள். தோழி தவிர பாணன், விறலி போன்றோரும் வாயில்களாகச் சங்க இலக்கியத்தில் வருகின்றனர். இந்த மரபு இன்றும் தொடர்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் எல்லாக் காதலர்களுக்கும் தோழியும், தோழனும் (பாங்கன்) இருக்கவே செய்கின்றனர். சூழல்கள் மட்டுமே மாறியிருக்கின்றன. தினைப்புனத்திற்குப் பதில் கல்லூரி, அலுவலம், பேருந்து நிலையம், இரயில் நிலையம் என்று காதல் களம் மாறியிருக்கின்றன. ஆனால் காதல் எப்போதும் பழையதே. இப்பொழுதும் கூட ஒருவனை நேசித்த ஒரு பெண் இன்னொருவனை சிந்தையாலும் தொடாதவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். தன் மனம் கவர்ந்த பெண்ணுக்காய் எதையும் செய்யத் துணியும் தலைமகன்கள் நிறையவே உண்டு. இந்தக் காதல் மரபின் வெளிப்பாடுகள் இக்கால காதல் கவிதைகளில் நிறையவே காணப்படுகின்றன. முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இவரின் கவிதைகளில் காதல் இன்னமும் வைரத்தின் கூர்முனையாய் ஜொலிக்கவே செய்கின்றன. இந்தக் காதல் ஜோதியை இன்னமும் ஆயிரம் நிலவாய்ச் சேர்த்து ஒளிரச் செய்திருக்கிறார் முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி.

இந்த நூலில் எட்டுக்கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. எட்டும் அதனதன் தளத்தில் ஆகச் சிறந்தனவதான். நிறைய ஆங்கிலக் கவிதைகளோடு முத்தமிழ்

விரும்பியின் கவிதைகள் ஒப்பீடு செய்து காட்டப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் இந்நூல் உளவியல் ஆய்வைத் தாண்டி ஒப்பீட்டு ஆய்வாகவும் இயல்பாகவே அமைந்து விடுகிறது.

இந்த நூலின் தனித்த சிறப்பு எதுவென்று பார்த்தால் மனித மனத்தை விளக்கி, அதனைப் புரிந்து கொள்ள வைப்பதுதான். மனித மனம் ஆச்சரியமானது. அது எதை விரும்புகிறது எதற்கு விரும்புகிறது என்றெல்லாம் நம்மால் அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது. காதல், நட்பு எல்லாமே ஒரு விருப்பத் தேர்வுதான். ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணோடு வாழ விரும்புவதும்; அவள் கிடைக்காவிடில் சாகவிரும்புவதும் ஏன் என்று இன்றுவரை யாராலும் காரணம் கண்டு சொல்ல முடியவில்லை சொல்லவும் முடியாது. காதலை இப்படியானது என்று வார்த்தைகளில் எப்படிச் சொல்ல முடியும். அது உள்ளத்து உணர்வு. அதனால்தான் அதனை அகம் என்று முன்னோர் சொன்னார்கள்.

இந்த நூலின் ஆசிரியர் முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி மனித மனத்தையும், மனித வாழ்க்கையையும் புரிந்து கொள்வதில் மிகுந்த நாட்டமுடையவர். இந்த நூலில் அவர் நினைத்திருந்ததையெல்லாம் சொல்லிவிட்டார் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. காரணம் அவரிடம் உள்ள தேடுதலும், ஆய்வு மனப்பான்மையும் பெரியது. இது ஒரு சிறந்த உளவியல் ஆய்வு நூல் ஆகும். ஆய்வு என்பதற்குத் தொடக்கம் மட்டுமே இருக்கின்றது. முடிவு என்பது இல்லை. அவர் தொடங்கியிருக்கின்றார். அவரிடமிருந்து இன்னமும் நிறைய எதிர்பார்க்கலாம். அவர் உலக இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் நிறைய வாசிப்பவர் என்ற வகையில் நான் இன்னமும் நிறைய எதிர்பார்க்கின்றேன். அறிவு சார்ந்த விசயங்களைச் செய்வதற்கு மிகுந்த ஈடுபாடும் இடைவிடாத முயற்சியும் வேண்டும். இவை இரண்டுமே கைவரப்பெற்றவர் முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி என்பதில் எனக்கு இருவேறு கருத்தில்லை. அவர் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கின்றது. காலம் இவரை ஒரு சிறப்புமிக்க இடத்தில் வைத்து அழகு பார்க்கும். இந்நூல் முத்தமிழ் விரும்பி என்ற கவிஞனை உலகக் கவிஞரோடு இணைத்துப் பார்த்துக் கொண்டாடுகிறது. இப்படியான விருப்பு வெறுப்பற்ற திறனாய்வு நூல்கள் தமிழில் தோன்றுவது அரிது. இதை நூலாசிரியர் உடைத்துச் சரி செய்திருக்கிறார். கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பி, முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி இருவருக்குமே என் அன்பான வாழ்த்துக்கள்.

ஆறோடு நீராக இ. சக்தி

அந்தி நேரம் ஆற்றங்கரையோரம்
அழுது புலம்பினாள்
ஆற்றவும் ஆளில்லை
தேற்றவும் தோளில்லை
ஆறோடு நீரானது
அவளது கண்ணீர்.

ஓசையற்ற அவளது ஓலம்
உயிரைத்தாக்கி
உள்வரை செல்கிறது

'நீரோடு சென்ற உன் உடலில்
என் உயிரை புகுத்தியது யார்
உன் உயிரை நான் சுமக்க
என்னுயிரே எடுத்துச் சென்றாயே'

ஆல் போல் தழைத்து
அருகு போல் வேருன்றி
என்றார்கள்
ஆற்றோடு போனது ஆல்(ள்)
அருகு இன்று
சருகாய் கிடக்கிறது

நிமிடத்தில் இறங்கிவிட்டாய்
500 அடி தொட்டும்,
பலமுறை துளையிட்டும்
நீர் காணா நிலம் போல
வற்றிய முலையில்
பலமுறை போரிட்டு
அழுது மாய்கிறது
ஏதேனும் ஒன்று சொல்

கைக்குழந்தை

பரிதவித்து கிடக்கிறேன்
மீண்டும் உன் முகம் காண
முன்பே சொல்லியிருந்தால்
முந்திக்கொண்டு வந்திருப்பேன்
இல்லை என்று தெரிந்த பின்னும்
இட்டுச் செல்ல வழி இல்லை

காலனோடு போராடவா
காலத்தோடு போராடவா
காதலோடு போராடவா
கடமையோடு போராடவா

நீண்ட பயணத்தில்
நிமிடத்தில் இறங்கிவிட்டாய்
நான் என்ன செய்ய
உன்னோடு பயணப்படவா
ஊரோடு பயணப்படவா

கண்கட்டு வித்தை

இரவு - பகல்
வெயில் - குளிர்
ஏதேதோ சொல்கிறார்கள்
நம்முள் கிளைத்த துளிர்
தளிராகத் தொடங்கி விட்டது

ஏற்க முடியாமல் மறுதலிக்கிறேன்
மறக்கக் காரணம்
நாள் குறித்த ஜோதிடனும்

கண்ணை ஏதோ மறைத்ததென்றான்
கால் கட்டு என்ன
கண்கட்டு வித்தையா-

காத்திருந்த காலங்களில்
காணாமல் போனது
என் கண்ணீர்
தனித்திருந்த காலங்களைத்
தண்டித்துப் போனது தாய்மை

உனக்கும் எனக்குமான
இடைவெளியை நிரப்பி
செல்கிறது வெற்றிடம்

காவிரியே கை கொடுப்பாய்!

ஜெயா ராஜாமணி

காடுகரை விளையவேணும் நாடு நல்லா இருக்கணும்னு
பாடுபடும் விவசாயி படும் பாட்டைப் பாரு!
எங்க நாடு உங்க நாடு எதுவாக இருந்தாலும்
எல்லோருக்கும் பொதுவானது பயிரு பச்சை பாரு -அது
தண்ணியின்றி வாடுகையில் தவிக்குதய்யா மனசு!
தண்ணிதர உதவி கேட்டது தப்பா சொன்னது யாரு?
இருப்பதிலே கொஞ்சம் இல்லாதவனுக்களிப்பது
எந்த வகையில் தவறு என்று சற்றே எண்ணிப்பாரு!

அடுத்தடுத்த நாட்டில் நாம அண்ணன் தம்பியா வாழ்ந்த
அந்த நாளை மறக்கலாமா அடிதடின்னு இறங்கலாமா?
சிக்கனமா செலவு செஞ்சு சேத்துவெச்ச சொத்துசுகம்
சீருகெட்டு இழந்தவங்க கண்ணீரைப் பாரு!
விளக்கு ஏற்றும் தீக்குச்சியால் வீட்டைக் கொளுத்தலாமா?- அது
வீதி எங்கும் பரவி பெரும் விபத்தானது பாரு!

இங்குமங்கும் சேதமான இழப்புகளைக் கண்டு
இரும்பு மனசும், வேதனையில் இளகியதைப் பாரு!

அன்பாக அரவணைக்கும் அன்னை அவள் காவிரி
அவளுக்கொரு துயரம் போல ஆனதிப்போ பாரு!
விட்டுக்கொடுக்காத வீம்பும் விஷமாகிவிடும்
விட்டுக்கொடுக்கும் மனிதநேயம் விவேகமே ஆகும்!
இந்த ஊரு நிலம் செழிக்க அந்த ஊரு தொழில் சிறக்க
இணைய வேணும் கரங்கள் ஏற்ற வழியைத் தேடு!
தண்ணீர் பற்றாவிடினும் தரமாக விளைபயிரும்
நுண்ணீர் பாசனமும் மாற்றுவழி பாரு!

பாழான ஆறுகுளம் தூரெடுக்கப்பட்டாலே
பாய்ந்து வரும் நீர்நிலைகள் பயன்கொடுக்கும் பாரு!
கங்கை நதிப்புறத்து கோதுமைப் பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்வோம்- என
அன்றே சொன்னாறு பாரதியார் பாரு!
நன்றே அதைச் செய்வோம் நட்புறவாய் இணைவோம்
நாடு நலம் வேண்டி நமும் நடந்தவையை மறப்போம்
நலம் தரும் வழியை நாடி செயல்படுவோம்!

அன்பாக அரவணைக்கும் காவிரி அவள்
அகமகிழ்ந்து பெருக்கிவந்து ஆசி கூற மகிழ்வோம்!

உன் காதலின் பொருட்டே இந்தப் பிரேக்-அப் வீஜே (விஜய் ஆனந்த்)

சுவாசம் திணறி நசநசத்து
விலகவோ இறங்கவோ வழிகளற்ற
நெரிசல் மிகுந்ததொரு நெடும்பயணம்.

முகம் சுளித்துக் கோணிய தலையில்
மொட்டாய்க் கந்தகம் குவித்து,
கனலுரசி எரித்துக் கொள்ள
எந்நேரமும் காத்திருக்கும் சொற்கள்.

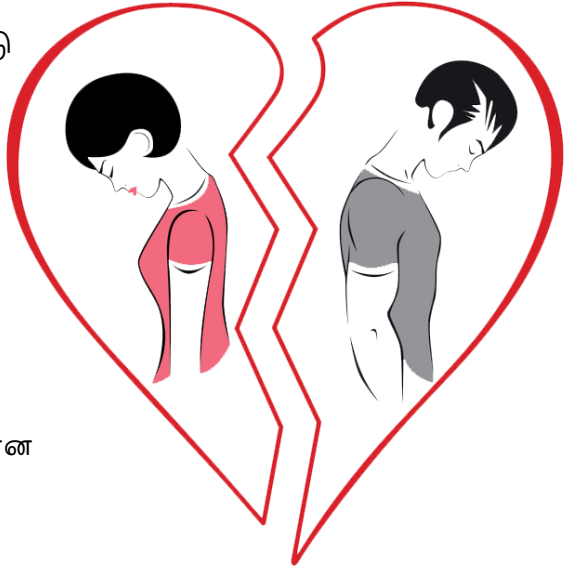
புயல் முத்தமிட்ட சாளரத்தில்,
மின்னல் துகள் சேமித்திருக்கும்
மீட்டாத இசைக்குறிப்புகளின் பரிதவிப்பை.

கனவிலும் தீராத சண்டைகளின்
இறுதி ஊர்வலத்தில் இறைஞ்சும்,
அடுத்தச் சமருக்கு அவகாசம் கேட்டு
பணித்திருக்கும் உன் கண்கள்.

காதலின் துவர்ப்பு நியாயங்களை
நுகர்ந்து சுவைத்த பின்னரும்
நம்பித் தொலைக்கிராய் இன்னும்
ஒருவரையொருவர் விரும்புவதாக.

நள்ளிரவுச் சமாதானத்திற்கும்,
வெறுப்பின் தடித்த பெருவிரல்
காலையில் உன்னைத் தேடியதற்குமான
காலத்தைக் குறுக்குவெட்டில் பிளந்த
உன் அகத்திறப்பிலமர்கிறது
இந்தப் பிரேக்-அப்.

ஆழ் மூச்சிழுத்துவிட்டு
ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்.
உனக்காக உன் பொருட்டுதான்
அது இப்படி நிகழ்ந்தது.

திருமணச் சந்தையில் பெண்ணின் நிலை

முனைவர் ஜ. ஜான்சிராணி

ஆய்வு வளமையர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டால் அந்தப் பிறப்பு சிறப்படைவதே அவளது திருமணத்தில்தான் என்ற கருத்துப் பதிவை நம் இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது.

“கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே”

- (தொல்.பொருள்.1088)

என்று திருமணச் சடங்கு பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். இதன்படி, கொடுப்பதற்கு உரிமை படைத்த தந்தை, தமையன்மார் கொடுக்கவும் பெற்றுக் கொள்ளும் தகுதியுடைய தலைவன் பெற்றுக் கொள்ளவுமான ஒரு பொருளாகவே பெண் கருதப்படுகிறாள். “அதிகாரப்பூர்வமாக ஒரு பெண்ணைக் கொடுக்கவும் வாங்கவுமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே திருமணச் சடங்குகள் அமைந்துள்ளன” என்று ‘பெண்ணியச் சிந்தனையும் இலக்கியப் பதிவுகளும்’ என்ற நூலில் முனைவர் சரோஜினி குறிப்பிடுகின்றார். இந்த நிலை மலேசியத் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் நிலவுவதை மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திலும் காணக் கிடைக்கின்றது.

மலேசியத் தமிழ்ப் பெண் படைப்பாளர்களான சந்திரா சூரியா மற்றும் சரசு ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்ட 28 மங்கையரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய சிறுகதைத் தொகுப்பு ‘வாராயோ வெண்ணிலாவே’. இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள எழுத்தாளர் சுபத்திரா தேவியின் ‘மாப்பிள்ளை வந்தார். வந்தா...ரே’ என்ற சிறுகதையில், முதிர்கன்னியான கோகிலம் என்ற கதைமாந்தரின் நிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

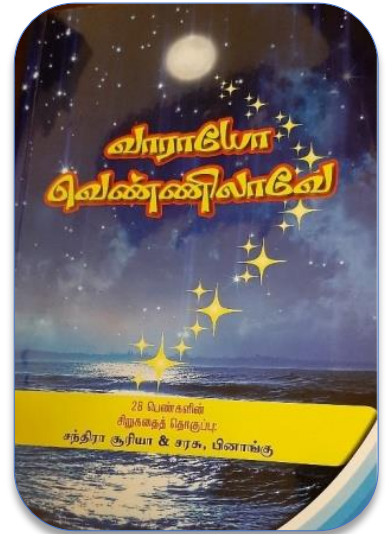
“வாளிப்பான உடல் அமைப்பும் அவளுக்கு இல்லை. சதை போட்ட உடம்பு. கறுத்த நிறம் கொண்டவள். தடிமனாக வேறு இருந்ததால் வந்த

மாப்பிள்ளைகளுக்கு அவளைப் பிடிக்கவில்லை. வந்தவனெல்லாம் அப்படி ஒன்றும் பேரழகனும் இல்லை. கட்டையும் நெட்டையுமாகத்தான் இருந்தார்கள். எவனும் பளிச்சென்று வரவில்லை. கறுப்பாகத்தான் இருந்தார்கள். அந்த லட்சணங்களுக்கு இவளைப் பிடிக்கவில்லை” என்ற தனது ஆதங்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆண் அழகிலும் அறிவிலும் குறைந்தவனாக இருந்தாலும் அவன் விரும்புவது என்னவோ, அழகு நிறைந்த பெண்ணைத்தான் என்பதே சமூகச்சூழல்.

இதே சிறுகதையில், அக்காளுக்குத் திருமணமாகாத நிலையில் தன் இளைய மகளும் முப்பத்தாறு வயதை அடைந்துவிட்டதை எண்ணி வருத்தமுறும் தாய், பெண் பார்க்கவரும் மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடம் தனது இரு மகள்களையும் காட்டி யாரைப் பிடிக்கிறதோ, அவர்களுக்குத் திருமணம் முடியட்டும், இருவரில் ஒருவராவது கரை சேரட்டும் என்று எண்ணுகிறார்.

இளையவளான ராதிகா முதலில் இதனை மறுத்தாலும் அக்காள் கோகிலத்தின் வற்புறுத்தலால் இதற்குச் சம்மதிக்கிறாள். இருந்தாலும் அவளது எண்ணவோட்டத்தில், “அக்காள், தங்கை இருவரையும் ஒருவனுக்குக் காட்டுவதா? அவன் எவளையாவது ஒருத்தியைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும் என்றால் ஆண்வர்க்கம் என்ன அவ்வளவு வலிமையானதா? பெண்ணுக்குக் காட்டுவார்களா அப்படி? சீ... சீச்சீ... நொந்து போனாள் ராதிகா. கோகிலம் படித்தவள்தான். இருந்தாலும் தன்னை எவனுக்கும் பிடிக்கவில்லை என்று நினைத்தாள். ஆண்மகன் எப்படியிருந்தாலும் அவனுக்குப் பெண் கிடைத்து விடுகிறாள். பெண்ணுக்கு அது சாத்தியமில்லை. கோகிலமும் நொந்து நூலாகித்தான் போயிருந்தாள். ஆடவர் உலகம் வேறு. பெண்ணியல் உலகம் வேறு என்று மனம் பலவாறாக எடை போட்டது” எனக் கதைமாந்தர்களின்வழி சுபத்திராதேவியின் பெண்ணியச் சிந்தனை வெளிப்படுகின்றது.

திருமணச் சந்தையில் விலை போக வேண்டுமென்றால் அதற்கு அந்தப் பெண்ணின் உருவ அமைப்பு ஒரு பேசு பொருளாகிறது. ஆனால், அந்த நிலை ஒரு ஆணுக்கு இல்லை

என்பதை இந்தச் சிறுகதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

இராஜம்மா ஆண்டியின், ‘இந்தப் பொண்ணு வேணா...’ என்ற சிறுகதையில், திருமணத்தை விரும்பாத சாந்தி தன்னைப் பெண் பார்க்க வரவேண்டாம் என்று மறுக்கிறாள். அப்போது சாந்தி, “பெண் என்றால் என்ன? ஆடா இல்ல மாடா? புடிச்சக் கொடுக்க? நா இப்பதான் படிப்பை முடிச்ச வந்தேன். வேலை தேடி... கொஞ்ச நாளைக்கு வீட்டிலேயே இருக்கலாம்னு விரும்புறேன். மாமா... தயவுசெய்து என்னை மன்னிச்சிடுங்க. ஒரு போன் போட்டு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரங்கள் வரவேண்டாம்னு சொல்லிடுங்க. முடித்து விட்டாள் சாந்தி. பேசி மட்டுமல்ல; தன்னுடைய முடிவையும் சேர்த்து தான்!” என்று கூறுவது போல் இடம்பெறுகின்றது. பெண் என்பவள் திருமணத்திற்காக மட்டுமே பிறந்து வளர்கிறவள் அல்ல என்பதை ஆசிரியர் சாந்தி கதாபாத்திரத்தின் மூலமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இதே சிறுகதையில், தோழிகளிடையே பேசிக் கொள்வதாக வரும் உரையாடல் பெண் தனக்கான உரிமையை நிலைநாட்டும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது.

“மாப்பிள்ளை இவந்தான்னு முடிவானதும் நாம முதல் வேளையா அவர்கூடத் தனியா பேசுணும்டி. இந்த வயசானவங்க அவங்களுக்குன்னு ஏதாச்சும் வசனம் பேசுவாங்க. அதெல்லாம் பார்த்தோம்னா முடியாதுடி. பேச வேண்டியது, முடிவெடுக்க வேண்டியது, நம்மோட கடமைகள் இன்னும் அப்படி இப்படின்னு எல்லாத்தையும் பேசி முடிவு பண்ணிகிட்டு தான் சம்மதம் சொல்லலாம்...” எனப் படிக்கின்ற பெண்கள் தங்களது திருமண வாழ்க்கையைத் தொடங்கும்முன் எத்தகைய முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்பதைத் தோழிகளின் உரையாடல் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.

‘எல்லாவற்றுக்கும் மேல் ஒரு...’ என்ற சுந்தரரம்பாளின் சிறுகதையில், இதுதானா... வாழ்க்கை... கல்யாணம் என்பது இதுதானா? என்ற வினாக்களுக்கு விடையாக, “காலையில் அஞ்சு மணிக்கே எழுந்திருக்க வேண்டும். பசியாற அவரவர் விரும்பியதைச் செய்யணும். பள்ளிக்குப் போகும் அவர் தங்கையை எழுப்பணும். வேலைக்குப் போகும் கணவனை எழுப்பணும். போகும் வரை எல்லாக் காரியங்களையும் பக்கம் இருந்து கவனிக்கணும். அப்புறம் மாமியார் எழும் வரை காத்திருக்கணும். பின் அவருக்கு வேண்டியதைச் செய்யணும். மதியச் சமையல், அந்திப் பலகாரம், இரவு சமையல். எல்லா வேலைகளும் முடிந்து படுக்கச் செல்ல மணி பத்தாகும். அதோடு முடிகிறதா... கணவனின்

ஆசைகளுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் வடிகாலாக்க தன் மேனியை விருப்பத்திற்கு விட்டுக் கொடுக்கணும்” என்று ஒரு பெண் இல்லறத்தின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொறுப்புகளையும் கடமைகளையும் அதனால் அவளுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களையும் அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

இப்படித் திருமணச் சந்தையில் பெண்களின் நிலை குறித்து மலேசியத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பேசியிருக்கின்றன. எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் எந்தச் சமூகத்தில் இருந்தாலும் எந்த இனத்தில் இருந்தாலும் பெண்களின் நிலை என்னவோ? கவலைக்குரியதாகத்தான் இருக்கின்றது.

நூல் விவரம்:

நூல் பெயர் : வாராயோ வெண்ணிலாவே...

தொகுப்பாசிரியர் : சந்திரா சூரியா, சரசு

வெளிவந்த ஆண்டு : 2019

வெளியீடு : சந்திரா சூரியா, சரசு, பிணங்கு

நாள் பட்ட வன்மம்

உமா மஹேஸ்வரி பால்ராஜ்...

நாள் பட்ட
வன்மம் போல்
கன்றிக்கிடக்கிறது
கள்ளமௌனம்

பூசிமொழுகிய
பச்சையத்தின்
இலைச்சிவப்பை
மென்று தீர்க்கும்
இன்னொரு பச்சை
பல்லிளிக்கிறது

உடைத்துவிட்டு
போனபின்
சுக்குகள் ஆயிரம்

இனிதட்டாத கதவு
அதன் ஓசையைச் சொல்லி
பாடாது பறவை....

குடும்ப அமைதிகாத்து வாழ்க!

முனைவர் ஜெயந்தி

சென்னை

மனித சமுதாயத்திற்கு அடிப்படை சிறு வட்டம் குடும்பம்.

கணவன், மனைவி, பெற்றோர், மக்கள், உடன்பிறந்தோர் என அன்புப் பிணைப்பால் உருவாவதே குடும்ப அமைப்பாகும்.

தனி மனித அமைதியே குடும்ப அமைதிக்கு அடிப்படை என்பதால், தனி மனித வாழ்வு செம்மையடைதல் முதன்மையாகிறது.

குடும்ப வளம் பெருக அதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தத்தம் கடமை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். அனைவரும் உடல்நலம், மனவளம், போதுமான செல்வவளம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

குடும்பம் என்னும் அமைப்பு சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

உலகம் ஒரு பெருங்குடும்பம்:

மனம் அன்பால் நிறையும் போது, குடும்பம் உலகமாக விரிவடைகிறது.

'கணவனும், மனைவியும் அவர்கள் வழிக் குழந்தைகளும் என அன்புப் பெருக்காக குடும்பம் உருக் கொள்கிறது. இத்தகு அன்புக் குடும்பம் ஒரு வீட்டில் மட்டும் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதன்று. ஊராய், நாடாய், உலகமாய் அது வளர்கிறது. உலகம் ஒரு பெருங்குடும்பம்' என்பார் தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க.

அந்த நிலையில் புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் கூற்றுப்படி 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' ஆவர்.

பூகோள வரைபடமாக சுருங்கிய உலகம்போல், மனிதமனம் சுருங்கியதால் அமைதி இழக்கிறது. வாழ்ந்து கண்ட முன்னோர் வகுத்த வாழ்க்கை நெறியை புறக்கணிப்பதால் குடும்ப அமைதி குறைகிறது.

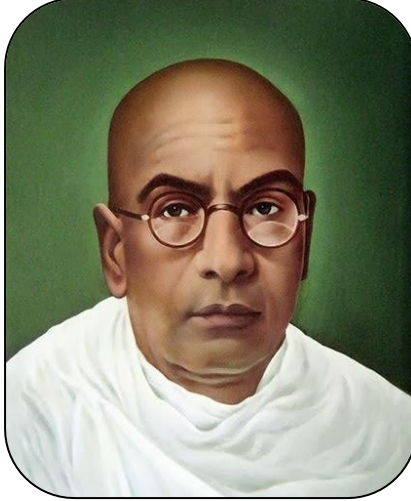
நல்லதோர் குடும்பம் ஓர் பல்கலைக்கழகம்:

கற்க வேண்டியவை எல்லாம் ஒரு குடும்பத்திற்குள்ளேயே அடங்கி இருப்பதால் “நல்லதோர் குடும்பம் ஓர் பல்கலைக்கழகம்” என்றனர் அறிஞர் பெருமக்கள்.

வாழ்வை நான்காகப் பிரித்து ஆசிரமம் வகுத்த அறிஞர்கள் இவ்வாழ்க்கையை ஒதுக்கவில்லை.

1. இளமை நோன்பு (கல்வி கற்கும் காலம்) - பிரம்மச்சரியம்
 2. இல்லறம் - கிருகஸ்த்தம்
 3. அகத்தவம் - வானப்பிரஸ்தம்
 4. தொண்டு - சன்னியாசம் (துறவு)
- என பிரித்தனர்.

'தனிமனிதன் குடும்ப வாழ்வில் புகுவதற்குத் துணை செய்வது திருமணமாகும். ஆணாயினும், பெண்ணாயினும் இல்லறமேற்று வாழ்தல் தலையாயது' என்பார் திரு.வி.க.

இல்லறம் என்னும் நல்லறம்:

இல் + அறம் = இல்(அ)இல்லம், குடும்பம், வீடு

அறம் = ஒழுக்கம், கடமை, ஈகை இணைந்தது.

இல்லத்தில் வாழ்க்கைத் துணையுடன் அறவாழ்க்கை வாழும் முறையே இல்லறம். அதுவே நல்லறம் என்றார் திருவள்ளுவர்.

தனக்காக வாழும் நிலையிலிருந்து, திருமணத்திற்குப் பின் வாழ்க்கைத்துணை, குழந்தைகள், உறவுகள் என மனம் விரிந்து, கடமையாற்றி நிறைவு பெற்று, பற்றுகளிலிருந்து விடுபட்டு, முழுமையடைதலே இல்லறத்தின் பண்பு.

உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளில் இல்லறத்தின் மாண்பை எடுத்துரைக்கிறார்.

இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறமும் உடையதாக விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவே ஆகும்.

'அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது' (திரு.45)

ஒருவன் அற நெறியில் இல்வாழ்க்கையைச் செலுத்தி வாழ்வானானால், அத்தகையவன் வேறு நெறியில் சென்று பெறத்தக்கது ஏதுமில்லை.

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின் போலும் பெறுவது எவன்? (திரு.46)

தவம் செய்வாரை விட மிக்க வல்லமை உடைய வாழ்க்கை இதுவே ஆகும்.

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. (திரு.48)

என்றுரைக்கிறார்.

இல்லறத்தார் கடமை அறம்:

காட்டிற்குச் சென்று உடலை வருத்தி கடுந்தவம் புரிந்து, முழுமை யடைவதை விட, இல்லத்தில் இருந்து அறநெறியுடன் கடமை ஆற்றி நிறைவடைதல் உயர்வானது என்றார். வினையை எளிதாக வெல்ல பதினோரு வகை அறங்களை எடுத்துக் கூறினார்.

1. பெற்றோர், 2. வாழ்க்கைத்துணை, 3. பெற்ற மக்கள், என்ற மூவர்க்கும் கடமை புரிய வேண்டும்.

'இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை' (திரு. 41)

4. துறந்தவருக்கும், 5. வறியவருக்கும், 6. இல்லறத்தில் இருந்து முதிர்ந்து, சுற்றத்தை அறநெறியில் செல்ல பயிற்றுவித்துக் கொண்டிருப்போருக்கும் கடமை புரிதல் வேண்டும்.

'துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்பான் துணை' (திரு. 42)

7. தவம் செய்வோர் தென்புலத்தார் ஆவர். பூமியின் ஈர்ப்பு சக்தி பிடித்து வைத்திருக்கும் கால்பகுதி வடக்கு எனவும், அதற்கு நேர் எதிர் பகுதியான தலைப்பகுதி தெற்கு எனவும், தலைப்பகுதியில் மனம் குவித்து தவம் செய்வோர் தென் புலத்தார்,

8. தனக்குள்ளே தெய்வத்தை உணர்ந்தவர்கள்,

'ஐயப்படாது அது அகத்து உணர்வானைத் தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல். (திரு. 702)

மற்றும் 9. விருந்தினர், 10. உறவினர், 11. தான் என்ற ஐவகையினருக்கும் கடமை புரிய வேண்டும்.

தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை. (திரு. 43)

இப்பதினொரு கடமைகளைச் செய்வது இல்லறம். முழுமைப்பேறு அடைவதற்கான அறம் என திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துதல் காணலாம்.

தற்காலத்தில் கடமை அறம் குறைந்துவிட்டதே, அமைதி இன்மைக்கு காரணமாகிறது.

'இல் வாழ்வில் நின்று எவ்வுயிருக்கும் தீங்கு நினையாது, அவ்வுயிர் நலன் நாடிப்பயன் கருதாத தொண்டாற்றுவதே பிறவியின் நோக்கம்' என்பார் திரு.வி.க.

'நெறி தெளிந்து மனதை உயர்த்த வல்லவர்கள் பிறவிக்கடல் நீந்துவோராய் வாழ்ந்து அமைதியும், இன்பமும் காண்கின்றனர். அவர்களின் வாழ்வே மற்றவர்கள் பின்பற்றத்தக்க நல்வாழ்வு ஆகும்' என்பார் தமிழறிஞர் டாக்டர் மு.வ.

'மனதை நல்ல எண்ணங்களாலும், வாழ்க்கையை நல்ல செய்கைகளாலும் பக்குவப்படுத்துவது தான் இல்வாழ்க்கையின் நோக்கம். இதைத்தான்

இறந்தவர்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நமக்கு புலப்படுத்துகிறது' என்றார் ஆத்ம தரிசனம் ஆராய்ச்சியாளர் டாக்டர். எம்.எஸ். உதயமூர்த்தி.

ஒழுக்கமும் கடமையுமே ஒருவனை மேன்மைப் படுத்துகிறது.

'ஒழுக்கமுள்ள மனிதன் எப்பொழுதும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவனாய் அக மகிழ்ச்சியுள்ளவனாய் இருக்கிறான். அவன் வாழ்க்கை முழுதும் வெற்றியாகவே இருக்கிறது. இதற்கு விதி விலக்கே கிடையாது' என்கிறார் வளவாழ்வுக்கு வழிகாட்டிய அறிஞர் ஜேம்ஸ் அல்லன்.

டாக்டர் மு. வரதராசன்

தொல்காப்பியத்தில் இல்லறம்:

குடும்பத்தில் மூத்தவர்களே குருவாக வழிகாட்டியாக விளங்கினர்.

'இல்லற எல்லையை கடப்பதை இறத்தல் என்றும், துறத்தல் என்றும் கூறுவர். காம இன்பம் நிறைவு பெற்ற காலத்தில், மக்களுக்கு பாதுகாவலனாக இருந்து கொண்டு, அவர்களும் சுற்றத்தாரும் அறநெறியைக் கடைப்பிடிக்கச் சிறந்தவழி, இன்னது என்று பயிற்றுவித்துக் கொண்டு வாழ்வதுதான் இல்லறத்துறவு'

காமம் சான்ற கடைகோட் சாலை

ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்

சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே (தொல்.கற்பு. 51)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு விளக்கம் அளிக்கிறார் முனைவர் செங்கை பொதுவன்.

இல்லற மலர்ச்சி:

இறைநிலையே ஒருவரின் வாழ்க்கைத் துணையைத் தீர்மானிக்கிறது. ஒருவருடைய கருமையப் பதிவிற்கேற்ப, வாழ்க்கைத் துணை அமைந்து, வினைப்பதிவுகளை கழிக்க வைக்கிறது.

'உண்மை நிலை என்னவென்றால் நாம் செய்த பாவம், புண்ணியம் இரண்டும் நம்மிடத்திலே உள்ளன.

இந்த இரண்டையும் சரிப்படுத்துவதற்கு இறைநிலை பாரபட்சமில்லாத நீதிபதியாக அவ்வப்போது செயலிலே விளைவு தந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நெருங்கிய உறவிலே, உள்ளவர்கள் மூலமாகத்தான் விளைவு தர முடியும். கணவனுக்கு மனைவியும், மனைவிக்கு கணவனும் அவர்கள் மூலமாகத்தான் அதிகமாக வெளிப்பாடு உண்டாகும்.

ஆகவே, இருவருமே ஒருவருக்கு ஒருவர் இறைவனே என்னுடைய மனைவியின் வடிவத்திலே வந்து எனக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறாள் என்று எண்ணவும், இறைவனே என்னுடைய கணவன் என்ற உறவிலே வந்து, உறுதுணையாக அமைந்திருக்கிறான் என இரண்டு பேருமே ஒருவரிடத்திலே ஒருவர், உண்மையான தெய்வநிலையைக் காணக்கூடிய அளவில், மனதை உயர்த்திக் கொண்டிருக்காளானால் இல்லற வாழ்க்கையிலேயே, இதுவரை நீங்கள் அனுபவித்திராத ஒரு மலர்ச்சி உண்டாகும்' என்பார் வேதாத்திரி மகரிசி.

குடும்பத்தில் அமைதி கெட காரணம்:

குடும்பத்தில் பிணக்கு எழ 1. தேவை (Need) 2. அளவு (Quantity) 3. தன்மை (Quality) 4. காலம் (Time) இந்த நான்கும் காரணமாகின்றன.

ஒரு பொருளை வாங்க வேண்டுமானால், எந்தப் பொருள்? எந்த அளவு? எந்தத் தன்மை? உகந்த காலம் இவற்றில் கருத்து வேறுபடும்.

ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்தால் பிணக்கு வராது.

சகிப்புத்தன்மை, விட்டுக்கொடுத்தல், தியாகம் இம்மூன்றும் குடும்ப ஒற்றுமைக்குத் தூண்களாகின்றன.

கணவன் மனைவிக்குள் விமர்சித்தல் (Comment), அதிகாரம் செலுத்துதல் (Command), எதிர்பார்த்தல் (Demand), தன்முனைப்பு (Ego) ஒளிவு மறைவு கூடாது.

கணவன் மனைவிக்குள் யார் முதலில் விட்டுக் கொடுப்பது? என்ற கேள்விக்கு, யார் புத்திசாலியோ அவர்தான் முதலில் விட்டுக் கொடுப்பார் எனவும்,

'ஒருவர் பெற்ற ஞானத்தை பரிசோதிக்கும் கருவி ஒன்று இருக்குமானால் அது அவரது குடும்ப அமைதிதான்!' எனவும் விளக்கி உரைப்பார் வேதாத்திரி மகரிசி.

'சகிப்பது, பொறுமை, விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மை முதலியன குடும்பத்தில் ஒருமைப்பாட்டை காப்பன' என திரு.வி.க. உரைப்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

தையலை உயர்வு செய்!

குடும்பத்தின் இணைப்பாக இருப்பவர் பெண்கள். தையல் - இணைத்தல் - தையலர் என பெண்களை அழைப்பர்.

'தையலை உயர்வு செய்' என்பார் பாரதியார்.

'பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் புவி பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்'.

'காதல் செய் மனைவியே சக்தி கண்டீர்!'

கடவுள் நிலை அவளாலே எய்த வேண்டும்'

'மா சக்தியின் பெண்ணே வாழ்க!

காளியின் குமாரி அறங் காத்திடுக!

வாழ்க மனையகத் தலைவி வாழ்க!

என போற்றினார்.

'மனைக்கு விளக்கம் மடவார்' என்கிறது

நான்மணிக் கடிகை (103).

பெண் சொல் கேட்டல் பெரிய தவமே!

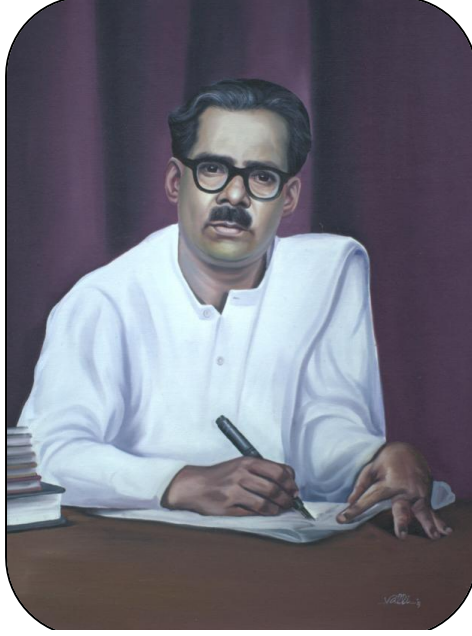
'பெண்ணின் பெருமை உணர்ந்து நடக்கும் உலகமே நாகரிக உலகம் எனப்படும். பெண்ணின் பெருமை உணராத தேசம், அடிமைக்குழியில் விழுந்து அல்லல் பல எய்திடும்' எனவும்.

'பெண் வயிற்றில் பிறந்த நாம் பெண்ணை

முதலாகக் கொண்டு போற்றுவோம்'

‘பெண் சொல் கேட்டல் பெரிய தவமே!’ என்பார் திரு.வி.க.

‘நேரிழையீர்’ என்றார் திருப்பாவை அளித்த ஆண்டாள். தறி நெசவில் முதன்மையான இழையாக இருப்பது நேரிழை. ஊடு இழை சேர்த்து நெசவு செய்வர். எனவே பெண்களை நேரிழைகள் என்றனர்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

குடும்பத் தலைவியின் அன்புப் பெருக்கு:

ஒரு குடும்பத்தலைவி தன் குடும்பத்தாரிடம் காட்டும் அன்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

‘பழந்தமிழ்ப் பொருளை அள்ளிப்
படித்தவர் விழுங்குதல் போல்
ஒழுங்குறு கறிகள் தம்மில்
அவரவர் உளம் நிந்து
வழங்கினாள் அள்ளி அள்ளி
வழிந்திடும் அன்புள் ளத்தாள்’

என்பார் குடும்ப விளக்கு ஏற்றிய, பாவேந்தர் பாரதிதாசன். குடும்ப அமைதி காக்கும் பெண்மையை தமிழறிஞர்கள் போற்றியமை காணலாம்.

கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை:

வீட்டிலும் நாட்டிலும் ஒன்றுபட்டு மக்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்வதால் பல நன்மைகள் உண்டாகின்றன.

‘கெட்ட விலங்குகள் புலி, சிங்கம், பாம்பு, தேள் இரவில் பதுங்கி வாழ்வன. இவை ஒன்று சேராமல் பிரிந்து வாழ்கின்றன. நல்ல உயிர்கள் மான், முயல், யானை கூட்டம் கூட்டமாக ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றன. உலகமே சான்று’ என்பார் மு. வரதராசன்.

தற்காலத்தில் குடும்பத்தில் ஒற்றுமை குறைந்து வருகிறது. குடும்ப நல நீதிமன்றங்களில் மணமுறிவு வழக்குகள் (விவாகரத்துகள்) அதிகரித்துள்ளன. கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் மூன்று மடங்கு அதிகரித்து உள்ளதாக புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது.

தற்போதைய வாழ்வியல் சூழல், அறிவியல் வளர்ச்சி, சகிப்புத்தன்மை இன்மை, தன் முனைப்பு, கணவன் மனைவிக்குள் ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகளை குடும்பத்து மூத்தவர்கள் எடுத்துக்கூறி திருத்த முடியாமல் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் இருந்து விலகியமை, முதலியன விவாகரத்துகள் அதிகரிக்க காரணம் எனவும், 60-70 சதவீதம் பெண்களே வழக்கு தொடர்கின்றனர் எனவும் அறிவிக்கிறது.

குடும்பத்தில் அறிவு ஆட்சி செய்ய வேண்டும். உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலை ஆட்சி செய்வதால், சிறிய சிக்கலும் பெரியதாகி குடும்ப அமைதி குலைகிறது என்பார் வேதாத்திரி மகரிசி.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு விளம்பரம்:

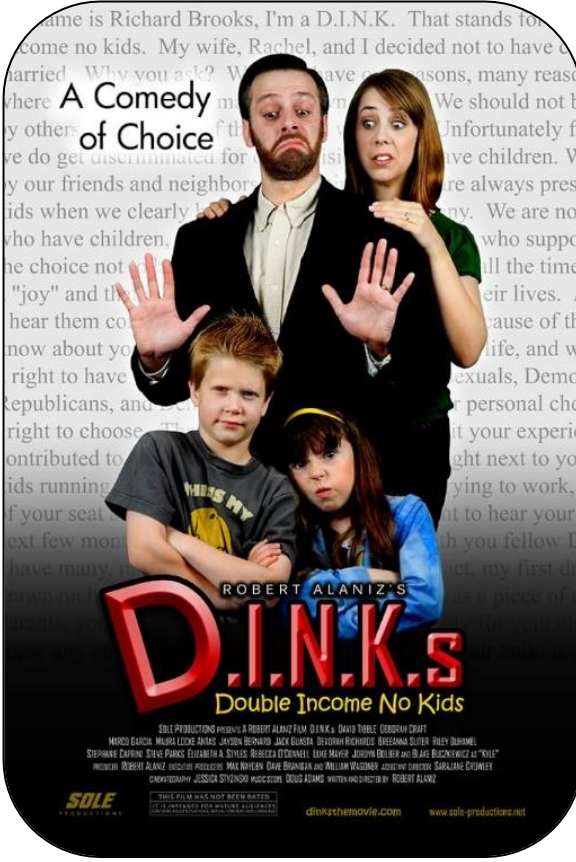
மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தைத் தடுக்க தேசிய அளவிலான குடும்ப கட்டுப்பாடு திட்டங்கள் இந்தியாவில் 1952இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

‘நாம் இருவர் நமக்கு இருவர்!’ என 1950களிலும்,

‘நாம் இருவர் நமக்கு ஒருவர்!’ என 1990 களிலும் விளம்பரங்கள் வந்தன.

‘நாம் இருவர் நமக்கு எதற்கு இன்னொருவர்?’ என்ற வாழ்க்கை நிலை தற்காலத்தில் உலகில் உருவாகி வருகின்றது.

டிங்க் குடும்பம் (Dink Family — Dual Income No Kids)

‘இரட்டை வருமானம் குழந்தைகள் இல்லை’ என்ற குடும்ப அமைப்பு முறை உலகில் உருவாகி வருகின்றது.

ஆடம்பர வாழ்க்கை, விடுதலையில் விருப்பம், குழந்தை இன்மை, குழந்தை பெற இயலாமை, குழந்தை வளர்ப்பதில் விருப்பமின்மை, வளர்க்க இயலாமை, குழந்தை வளர்ப்புக்கு ஆகும் செலவு. என பல காரணங்களால் இத்தகைய அமைப்பு உலகில் உருவாகி வருகின்றது.

முதலீட்டாளர்கள், ஆடம்பர பொருளை சந்தைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளின் இலக்காக இத்தகைய குடும்பம் விளங்குகிறது.

சமுதாய சொத்து, வருங்காலத் தூண்கள் என கருதப்படும் குழந்தைச் செல்வத்தை விலக்கி வைத்து விட்டு எதிர்கால உலகம் எப்படி இயங்கும்?

‘நல்வாழ்வை நாடும் ஒவ்வொரு நெஞ்சமும் சமுதாய நல்லமைப்பையும் நாடுவது கடமையாகும். சமுதாயம், சீர்படுத்தல் தனி மனிதர்க்கு எவ்வளவோ நன்மையாகும்’ என்பார் மு. வரதராசனார்.

‘நாம் வளர, வாழ சமுதாயத்திலிருந்து பெற்ற கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதே கடமை அறம். தனி மனிதர்களால் சமுதாயமும் சமுதாயத்தால் தனி மனிதர்களும் காக்கப் பெறுகின்றனர் என்பதால், சமுதாயக் கடமை உணர்ந்து வாழ்வது, உலக அமைதிக்கு வழி வகுக்கும்’ என்பார் வேதாத்திரி மகரிசி.

மன வளத்தோடு, கடமை அறம் புரிந்து, குடும்ப அமைதிகாத்து வாழ்வோம்.

பூவும் பொட்டும்

சுகன்யா சம்பத்ருமார்

மடிப்பாக்கம்

ராதா, மாலதி, வேதா, ராகினி ஆகிய நால்வரும் உற்ற நெருங்கிய தோழிகள், 48 வயது ஆகும் அவர்களுக்கு வழக்கம் போல் அவர்கள் கல்லூரியின் முன்னாள் மாணவர் சந்திப்பிற்கான அழைப்பிதழ் வந்தது .அனைவரும் அவரவர் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு எப்படி செல்ல வேண்டும் என்றும் எப்பொழுதும் போல் அவர்களுடைய நடன நிகழ்ச்சி ஒன்றை நிகழ்த்த வேண்டும் என்றும் பேசிக் கொண்டனர் . என்றும் இல்லாத திருநாளாக மாலதி தொலைபேசியை எடுக்க வில்லை , அதனால் அவளிடம் அவர்களால்

கலந்துரையாட முடியவில்லை . அப்பொழுது வேதா “எனக்கு தெரியும் அவள் ஏன் தொலைபேசி அழைப்பை எடுக்கவில்லை என்று , நான் சென்று அவளோடு வருகிறேன் , நீங்கள் அனைவரும் கல்லூரி சந்திப்பிற்கும் போன வருடத்திற்கு முன்பு நாம் ஆடிய நடன உடைகளோடும் கல்லூரிக்கு வந்து சேருங்கள் , அங்கு ஒப்பனை செய்யும் போது , ஒரு சில மணி நேரம் நாம் பயிற்சி மேற்கொள்ளலாம் “ என்றாள் . அனைவரும் சரி என்றனர் .

மாலதியின் வீட்டிற்கு சென்றாள் வேதா , வாசலிலேயே கல்லூரியிலிருந்து வந்த தபால் எடுக்காமல் கிடந்தது , அலைபேசி கவனிக்க படாமல் இருந்தது , உள்ளே சென்றவள் அழுது கொண்டே படுத்திருந்த மாலதியை பார்த்தாள் .

மாலதி “ வா , வேதா , எப்படி இருக்க ,? என்று கேட்க “ நான் நன்றாக உள்ளேன் மாலதி , நீ என் எந்த அழைப்பையும் எடுக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு , “ மனசே சரி இல்லை , அவர் போய் , இன்றோடு முழுதாக 4 மாதம் ஆகிறது , எனக்கு சாப்பிட பிடிக்கவில்லை ,தூங்க பிடிக்கவில்லை, ஏதோ என் இரு குழந்தைகளுக்காக வாழ்கிறேன் “என்று அழுதாள், அப்பொழுது உள்ளிருந்து வந்த அவளது அக்கா “வா வேதா , இவளுடைய துரதிர்ஷ்டத்தை பார் , 48 வயதிலேயே கணவனை இழந்துவிட்டாள் , என்ன ராசியோ பாவம்,

இனி இவளால் வெளியில் நிம்மதியாகவும் , ஒரு நகை நட்டு கூட போட்டு கொள்ள முடியாது .கடந்த வருடம் தான் அவள் கணவர் அவர்களுடைய திருமண நாளுக்கு நெளி மோதிரம் வாங்கி கொடுத்தார் .இப்பொழுது பார் அதை இனி இவளால் போட முடியாது “ என்றாள் . வேதா ஏன் என்று கேட்டதற்கு “ஆமாம் , நெளி மோதிரம் எல்லாம் சுமங்கலிகள் தானே போடுவார்கள் ?” என்றாள் .

எல்லாத்தையும் கேட்டுவிட்டு வேதா “சரி அதெல்லாம் இப்பொழுது எதுக்கு பேசிக்கொண்டு , சீக்கிரம் தயார் ஆகு , நாம் நம் கல்லூரி முன்னாள் மாணவர் சந்திப்பிற்கு செல்ல வேண்டும் “ என்றாள்.

மாலதி உடனே “இப்படி திடீரென்று வந்து சொன்னால் நான் எப்படி வர முடியும், அது மட்டுமின்றி அவர் இறந்த ஒரு வருடத்திற்குள் நான் எங்கும் செல்ல கூடாது “ என்றாள். வேதா,”உனக்கு எத்தனை முறை அலைபேசியில் அழைப்பது, உனக்கு கல்லூரியிலிருந்து வந்த கடிதத்தை பார் , நீ பார்க்கவில்லை என்றால் நாங்கள் எப்படி பொறுப்பாக முடியும் “என்றாள் .அவள் வேற எதுவும் பேச விருப்ப படாமல் , “வா

கிளம்பு, ராகினியும் ,ராதாவும் நமக்காக காத்துக்கொண்டிருப்பர் “ என்றாள்

மறுபடியும் அவள் அக்கா உள்ளே நுழைந்து “வேதா இப்படி எல்லாம் பண்ண கூடாது, அவள் இப்பொழுது எங்கும் வர மாட்டாள் , அவள் வரவும் கூடாது “என்றாள் .

வேதாவிற்கு சுகர் பிபி எல்லாம் ஏறியது. கொஞ்சம் தண்ணீரை குடித்து விட்டு, விளாச ஆரம்பித்தாள் . “மாலதி, உனக்கு கொஞ்சமாவது அறிவு இருக்கா? எதையும், எதையும் முடிச்சு போடுகிறாய், பைத்தியமா நீ? கணவர்

போய்விட்டால் , அனைத்தும் முடிந்ததா, ஏன் உனக்கு அதற்கு பிறகு வாழ்க்கை இல்லை ?“ என்றாள் .

மாலதி அதற்கு “ வேதா , அவருடன் 24 வருடம் குடும்பம் நடத்தி இருக்கிறேன், அவர் போனதால் , எனக்கும் சாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் அடிக்கடி வருகிறது, பிள்ளைகளுக்காக எல்லாத்தையும் தள்ளி வைத்து விட்டேன் “ என்றாள்

அவள் சொல்லி முடிக்க தாமதம் இல்லை பளார் என்று ஒரு அரை விழுந்தது“முட்டாளா நீ, சரி போன வருடம் உன் அப்பா மறைந்தார் அல்லவா, அப்பொழுது ஏன் உனக்கு சாக தோன்றவில்லை, உன் அம்மா உன் 35 ஆவது வயதில் காலமானார், அப்பொழுது ஏன் உனக்கு சாக தோன்றவில்லை? நீயே உனக்கு வேலி போட்டுக்கொள்கிறாய் , யார் சாகும்போதும் மற்றவர்கள் கூட போக போவதில்லை ,எதற்காக இப்படி தேவை இல்லாமல் பேசுகிறாய் .”

“அக்கா, சரி இவள் சிறுவயதிலிருந்தே பூவும் பொட்டும் வைத்துக்கொள்கிறாள், அதை ஏன் இப்பொழுது அவள் களைய வேண்டும், இவளுக்கு முதன் முதலில் பொட்டுவைத்த அம்மா இறந்த போதும், பூ வாங்கி கொடுத்த அப்பா சாகும் போதும், இவை இரண்டையும் துறக்க அவள் முன் வரவில்லை, அவள் வாழ்வில் நடுவில் வந்த ஒருவருக்காக இதையெல்லாம் ஏன் அவள் இழக்க வேண்டும்? ”

அதுமட்டுமின்றி , திருமணத்தின் போது உன் மாமா போட்ட நெளி மோதிரம் தொலைந்ததால் உன் கணவர் உனக்கு மீண்டும் வாங்கி கொடுத்தார், உன் மாமா இறக்கும் போது ஏன் இதை நீ துறக்க வில்லை?”

“இங்கே பார் மாலதி, உன்னை காயப்படுத்துவது என் நோக்கம் இல்லை,

எனக்கு உன் வேதனை புரிகிறது, கணவரின் இழப்பு பேரிழப்பு, கணவர் மட்டும் இல்லை எந்த உறவாக இருந்தாலும், அது பேரிழப்பு தான், ஒன்று தெரிந்துகொள், கணவர் உன்னுடைய வாழ்க்கை துணை, அவர் மட்டுமே உன் வாழ்க்கை இல்லை, திருமணத்திற்கு முன்பு நீ வாழ்ந்தாய், அவர் இறந்த பிறகும் வாழத்தான் போகிறாய். நீ உள்ளே இருப்பதனாலோ, இல்லை வெளியில் நடமாடுவதாலோ இந்த சமூகம் உன்னை போற்றவும் போவதில்லை தூற்றவும் போவதில்லை .

சமூகத்திற்கு தேவை தினமும் ஒரு செய்தி, இன்று நீ என்றால் , நாளை நான், பிறகு மாறிக்கொண்டே போகும், அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால் வாழ முடியாது .

“அக்கா, இன்னொரு முறை அவளை துர்பாக்கியவாதி என்று கூறாதீர்கள், அவள் பாக்கியம் செய்தவள், அதனால் தான், அவளை நம்பி அவள் பிள்ளைகளை அவள் கணவர் அவளிடம் விட்டு சென்றிருக்கிறார் “என்றாள்

முதலில் கிளம்பு கணவர் இறந்து ஒரு வருடம் எங்கும் செல்ல கூடாது என்று எல்லோரும் வீட்டில் இருந்தால் இந்த உலகமே ஸ்தம்பித்துவிடும் .

பூவும் பொட்டும் உன் விருப்பம், ஆனால் தயவு செய்து அதற்கு உன் கணவரை

காரணம் காட்டாதே , அவர் நீ இப்படி இருக்கும் நிலையை ஏற்க மாட்டார் , அதுமட்டுமின்றி இந்த உலகத்திற்கு நீ உன் கணவருக்காக உண்மையாக வருத்தப்படுவது தேவையில்லை, வருத்தப்படுவது போல் காட்டி கொள்ள உன்னை தயார் செய்கிறார்கள், வேற ஒன்றும் இல்லை “

சுமங்கலிகள் பாக்கியசாலிகள் என்று கூறினாரே அக்கா, என் வீட்டிற்கு

வந்து பார்க்க சொல்லு , நான் ஒன்று செய்ய சொன்னால் என்னவர் அதற்கு நேர் மாறாக செய்வார், திருமணம் ஆன போது 10 பொருத்தம் இருந்தது, இன்றைய தினம் என் ஜாதகத்தையும் அவர் ஜாதகத்தையும் எடுத்து பார்த்தால் ஒன்று கூட தேறாது.” என்றாள் சிரித்துக்கொண்டே .

கண்ணீரை துடைத்து கொண்டு சிறு புன்னகையுடன் ரொம்ப நாளைக்கு பிறகு நல்ல புடவை எடுத்து கட்டிக் கொண்டு ,கல்லூரிக்கு கிளம்பினாள் மாலதி .

அங்கு சென்ற 4 தோழியரும் ஒரு சிறு ஒத்திகைக்கு பிறகு , “ஸ்நேகிதியே “ படத்தில் வரும் ராதை மனதில் “ பாட்டுக்கு அழகாக ஒப்பனை செய்து கொண்டு (ஒரு குற்ற உணர்ச்சி இல்லாமல் , தன் அருகில் தன் கணவர் இருந்து , தன் அழகை ரசிப்பதாக எண்ணி மாலதியும் ஒப்பனை செய்து கொண்டாள்) நடனமாடினர் .

விழித்தெழட்டும் என் நாடு!

கவிதை மூலம் — இரவீந்திரநாத் தாகூர்
மொழிபெயர்ப்பு — தேமொழி

எங்கே அச்சமற்ற மனம்
தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறதோ
எங்கே அறிவு கட்டுப்பாட்டுக்குள்
அடங்காமல் இருக்கிறதோ
எங்கே உலகம் குறுகிய
மனப்பான்மையால் சிதறாமல் இருக்கிறதோ
எங்கே சொற்கள் உண்மையின்
ஆழத்தில் இருந்து உருவாகிறதோ
எங்கே சோர்வற்ற கரங்கள்
முழுமைப்படுத்துவதில் முனைகிறதோ
எங்கே தெளிந்த நீரோட்டமான சிந்தனை பாழான
பழக்கம் என்ற பாலை மணலில் மறையவில்லையோ
எங்கே உன்மனம் என்றும் பரந்த மனப்பான்மை
கொண்ட செயல்களை முன்னெடுக்கிறதோ
அந்த விடுதலை என்னும் சொர்க்கத்தில்
என் தந்தையே, என் நாடு விழித்தெழட்டும்.

— இரவீந்திரநாத் தாகூர்

TRANSLATED VERSION

Where The Mind Is Without Fear

“Where the mind is without fear
and the head is held high,
where knowledge is free.

Where the world has not been broken up
into fragments by narrow domestic walls.

Where words come out from the depth of truth,
where tireless striving stretches its arms toward perfection.

Where the clear stream of reason has not lost it's way
into the dreary desert sand of dead habit.

Where the mind is led forward by thee
into ever widening thought and action.

In to that heaven of freedom, my father,
LET MY COUNTRY AWAKE!

— Rabindranath Tagore

அசிமா சாட்டர்ஜி- வேதியலாளர்

மேனகா நரேஷ்

நியூஜெர்சி

அசிமா சாட்டர்ஜி இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற வேதியலாளர் ஆவார் . கரிம வேதியலிலும், மூலிகை மருத்துவத்திலும் பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டவர் இவர் . வின்கா அல்கலாய்டுகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, வலிப்பு நோய் மற்றும் மலேரியா நோயை குணமாக்கும் மருந்துகளைக் குறித்து ஆராய்ச்சி ,தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள மூலிகைச் செடிகளைத் தற்கால மருத்துவத்திற்குப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை இவர் மேற்கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள். இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிவியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற முதல் பெண்மணி என்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு.

அறிவியல் ஆராய்ச்சியை மேற்பார்வையிடும் முதன்மையான நிறுவனமான இந்திய அறிவியல் காங்கிரஸின் பொதுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் பெண்மணி இவர். எஸ்.எஸ்.பட்நாகர் விருது, சி.வி.ராமன் விருது,

பி.சி.ரே விருது போன்ற பல மதிப்புமிக்க விருதுகளை வென்றவர். மேலும், அறிவியல் துறையில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பை அங்கீகரிக்கும் வகையில், இந்தியாவின் மூன்றாவது மிக உயர்ந்த விருதான பத்ம பூஷன் விருது பெற்றவர்.

ஆரம்பகால வாழ்க்கையும், கல்வியும்:

அசிமா சாட்டர்ஜி, 1917 ஆம் ஆண்டுச் செப்டம்பர் 23 ஆம் தேதி கல்கட்டாவில் (தற்போது கொல்கத்தா) உள்ள ஒரு நடுத்தர வர்க்க குடும்பத்தில் பிறந்தார். அசிமாவின் தந்தை இந்திர நாராயண் மூக்கர்ஜி ஒரு மருத்துவர். அவர் தாவரவியலில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார் . அசிமாவுக்கும் தந்தையைப் போலவே தாவரங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் ஆர்வம் இருந்தது.

பெண்கள் பொதுவாக உயர் கல்வியைத் தொடராத காலகட்டத்தில், அசிமா வேதியியல் படிப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து, 1936 இல் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில்

உள்ள ஸ்காட்டிஷ் சர்ச் கல்லூரியில் ஆனர்ஸுடன் பட்டம் பெற்றார். மேலும் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் ஆர்கானிக் கெமிஸ்ட்ரியில் 1938 இல் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். 1940 ல் கொல்கத்தாவின் லேடி பிராபோர்னே கல்லூரியில் வேதியியல் துறை நிறுவனத் தலைவராகப் பணிக்குச் சேர்ந்தார். 1944 ல் அவர் கொல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் கவுரவ விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டு, முனைவர் பட்டமும் பெற்றார். முனைவர் பட்ட மாணவியாக, புகழ்பெற்ற வேதியியலாளர் பிரபுல்ல சந்திர ரே (இந்தியாவின் வேதியியல் துறையின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர்), பிரபல இயற்பியலாளர் சத்யேந்திர நாத் போஸ் ஆகியோருடன் இணைந்து பணியாற்றினார்.

1947 இல், கல்லூரிப் பணியிலிருந்து விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு அமெரிக்கா சென்றார். 1948-49 ஆம் ஆண்டில், விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் எல்.எம். பார்க்ஸுடன், இயற்கையாக நிகழும் கிளைகோசைடுகள் குறித்தும், கலிபோர்னியா இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் டெக்னாலஜியின் பேராசிரியர் எல். ஜெக்மீஸ்டருடன், கரோட்டினாய்டுகள் மற்றும் ப்ரோவிடமின் ஏ ஆகியவற்றைக் குறித்தும் ஆராய்ச்சி செய்தார். 1949-50 இல் சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள ஜூரிக் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்தோல் ஆல்கலாய்டுகள் குறித்து ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொண்டார்.

1950 இல் அவர் இந்தியா திரும்பிய பிறகு, அவர் ஆல்கலாய்டுகள் மற்றும் கூமரின் தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டார். இந்த ஆராய்ச்சிகளில்தான் அவர் பல சாதனைக் கண்டுபிடிப்புகளை நிகழ்த்தினார்.

ஆராய்ச்சி, எழுத்து , குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகள்:

பேராசிரியர் அசிமா சாட்டர்ஜியின் ஆராய்ச்சிகள் ஏறக்குறைய அறுபது ஆண்டுகள் நீடித்தன. ஆல்கலாய்டுகள், கூமரின்கள் , டெர்பெனாய்டுகள், பகுப்பாய்வு வேதியியல் , இயந்திர கரிம வேதியியல் , மருத்துவ வேதியியல் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தார்.

அடிப்படை ஆராய்ச்சியில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்துடன் கூடுதலாக, உள்நாட்டு தாவரங்களின் மருத்துவப் பண்புகள், குறிப்பாக வின்கா ஆல்கலாய்டுகள் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவை முதலில் மடகாஸ்கர் பெரிவிங்கிள் தாவரமான கதாரான்தஸ் ரோஸியஸ்(Catharanthus roseus) மற்றும் பிற தாவரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆல்கலாய்டுகள் ஆகும். வின்கா ஆல்கலாய்டுகள் செல்களில் உள்ள கிரோமோசோம்களின் செயல்பாடுகளைப்

பாதிக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. எனவே, புற்றுநோய் சிகிச்சைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மார்சிலியா மினுடா (Marsilea minuta -water fern) நார்டோஸ்டாச்சிஸ் ஜடமான்சி (Nardostachys jatamansi), ஆகிய தாவரங்களிலிருந்து ஆயுர்வேத வலிப்பு எதிர்ப்பு மருந்தான “ஆயுஷ்-56” என்ற மருந்தை உருவாக்கினார்.

அல்ஸ்டோனியா ஸ்காலரிஸ், ஸ்வர்ட்டியா சிராட்டா, பைக்ரோரஃபிஸா குர்ரோவா, சீசல்பின்னா கிரிஸ்டா, (Alstonia scholaris, Swrtria chirata, Picrorhiza kurroa, and Ceasalpinna crista)ஆகிய தாவரங்களிலிருந்து ஆயுர்வேத மலேரியா எதிர்ப்பு மருந்தான “ஆயுஷ் 64” உருவாக்கினார். அவரது காப்புரிமை பெற்ற மருந்துகள் பல நிறுவனங்களால் விற்கப்படுகின்றன.

தேசிய மற்றும் சர்வதேச இதழ்களில் சுமார் 400 கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். பல மதிப்பாய்வு கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவரது பெரும்பாலான படைப்புகள் பல பாடப்புத்தகங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் சத்யேந்திர நாத் போஸின் வேண்டுகோளின் பேரில், அவர் மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்காக வேதியியலைப்பற்றிப் பெங்காலியில் ஒரு புத்தகம் எழுதினார். இந்திய மருத்துவச் செடிகள் பற்றிய டாக்டர் கே.பி. பிஸ்வாஸ் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட “ பாரதர் போனுசாதி” என்ற பெங்காலி கட்டுரைத் தொகுதியில் திருத்தங்கள் செய்து மீண்டும் வெளியிட்டார்.

1971 இல் கல்கத்தாவின் பிராந்திய ஆயுர்வேத ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை (National Research Institute of Ayurvedic Drug Development) நிறுவினார். இதில் ஆயுர்வேத மருத்துவமனை , இந்தியத் தாவரங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளின் மருந்தியல் ஆராய்ச்சி மையங்கள் ஆகியவை இயங்கி வருகின்றன.

அந்தக் காலகட்டத்தில் , அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும் குறைவான நிதியினால் விஞ்ஞானிகளுக்கு வேலை செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. வெளிநாடுகளுக்கு ஆராய்ச்சி மாதிரிகளை அனுப்ப அசிமா தனது சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவர் தனது ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான இரசாயனங்கள் மற்றும் வினைப்பொருட்களைப் பெறுவதற்குப் பெரிதும் போராடினார். அத்தனை சிரமங்களையும் எதிர்கொண்டு தனது ஆராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார் அசிமா.

திருமண வாழ்க்கை:

1945 ஆம் வருடம் அசிமா ,பரதானந்தா சாட்டர்ஜியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இயற்பியல் மற்றும் மண் வேதியியல் விஞ்ஞானியான பரதானந்தா தந்த ஆதரவும் ஊக்கமும் அசிமாவை அந்தக் காலகட்டத்தில் சமூகத் தடைகளை உடைத்தெரிந்து ஆய்வுப்பணியில் ஈடுபட வைத்தது . இந்தத் தம்பதியின் மகளான ஜூலி பானர்ஜியும் இயற்கை வேதியியல் பேராசிரியர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குடும்பத் தலைவியாகப் பொறுப்புகளைத் திறம்பட நிறைவேற்றிய படியே அவர் ஆய்வுலகிலும் பணியாற்றி வந்தார். தினமும் அதிகாலை எழுந்திருந்து வீட்டு வேலைகளை முடித்த பிறகு அவர் பல்கலைக்கழகம் செல்வார். பின்னர் மாலை வீடு திரும்பியதும் மீண்டும் வீட்டு வேலைகளைக் கவனிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

1967ல் 4 மாத இடைவெளியில் தனது தந்தையையும் கணவரையும் இழந்தபோது, அசிமா மிகுந்த மனவருத்தம் அடைந்தார் . இதனால் இவரது உடல்நிலை மோசமடைந்தது. ஆராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடரமுடியாமல் அவதியுற்றார். அந்த நேரத்தில் அவரது சக ஊழியர்களும் மாணவர்களும் தந்த ஆதரவினால், அந்தக் கடினமான சூழ்நிலையைச் சமாளித்துத் தனது ஆராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

விருதுகளும் அங்கீகாரமும்:

* அசிமா சாட்டர்ஜி 1962 முதல் 1982 வரை, கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தின் மிகவும் மதிப்புமிக்கப் பதவிகளில் ஒன்றான வேதியியல் பேராசிரியராக இருந்தார்.

* 1972 ஆம் ஆண்டில், இந்தியப் பல்கலைக்கழக மானிய ஆணையத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட இயற்கை வேதியல் தயாரிப்புப் பிரிவில் 1960 இல், புதுடெல்லியின் இந்திய தேசிய அறிவியல் அகாடமியின் ஃபெலோவாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

* 1961 ஆம் ஆண்டில், வேதியியல் அறிவியலில் சாந்தி ஸ்வரூப் பட்நாகர் விருதைப் பெற்றார்.இந்த விருதைப் பெற்ற முதல் இந்தியப் பெண் என்ற பெருமையையும் பெற்றார்.

* 1975 ஆம் ஆண்டில், மதிப்புமிக்கப் பத்ம பூஷண் விருது பெற்றார்.

* பிப்ரவரி 1982 முதல் 1990 மே வரை மாநிலங்களவை உறுப்பினராகப் பதவி ஏற்றுப் பணிபுரிந்தார்.

* இந்திய ஜனாதிபதியால் இந்திய அறிவியல் காங்கிரஸ் சங்கத்தின் பொதுத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் பெண் விஞ்ஞானி ஆனார்.

* தயாரிப்பு வேதியியலில் ஆராய்ச்சியைத் தீவிரப்படுத்த சிறப்பு உதவி திட்டத்தின் கௌரவ ஒருங்கிணைப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

* 23 செப்டம்பர் 2017 அன்று, சாட்டர்ஜி பிறந்த 100 வது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு தேடுபொறி கூகிள்(search engine Google) 24 மணி நேர கூகிள் டூலை நிறுவியது.

முடிவுரை:

அசிமா சாட்டர்ஜி, இந்திய அறிவியலில் பல சாதனைகளைப் படைத்தவர். மூலிகைச் செடிகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் மருத்துவப் பயன்பாடுகளை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திவர். அவரது ஆராய்ச்சிகள், இந்திய மருந்தியல் துறையில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வழிவகுத்தன. அசிமாவின் வாழ்க்கையும் பணியும், எத்தகைய சூழலையும், சவால்களையும் எதிர்கொண்டு பெண்கள் அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் வெற்றிகரமாகத் தங்களை நிரூபிக்க முடியும் என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகிறது !

செடியிலிருந்து

நரேன்

செடியிலிருந்து

எல்லாப் பூக்களையும்

பறிக்காதீர்

ஒன்றிரண்டை

விட்டு விடுங்கள்

அவளும்

பெண்தானே!

கண்ணம்மாவின் கணவன் கலை வேந்தனின் தீவிர ரசிகன். அவனை கலை வேந்தன் என்று சொல்வதை விட அவன் காதல் வேந்தன் என்றே சொல்லி மகிழ்வான். அன்று அந்தக் காதல் வேந்தனின் மூன்றாவது கல்யாணச் செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்தது. வெளிநாட்டு படப்பிடிப்புக்கு போயிருந்த போது காதல் மலர்ந்ததாக நடிகர் கலை வேந்தன் பேட்டியில் குறிப்பிட்டார். அவர் புது மனைவியோடு

தன் வீட்டுக்கு வந்ததும் அவரது முதல் மனைவி வைதேகி இருவருக்கும் ஆரத்தி எடுத்து வரவேற்றதும் செய்தியாக வந்திருந்தது. வைதேகி தன் முதல் படத்தில் நடிகர் கலை வேந்தனுடன் நடித்தாள். அதற்கு பிறகு நடிக்கவில்லை. அந்த படம் தோல்வி அடைந்ததால் அவளை யாருக்கும் தெரியாமல் போய்விட்டது. தன் கணவனை பார்த்து “ஆமாம் அவன் மூனு கல்யாணம் பண்ணான். நீ ஏழு கல்யாணம் பண்ணு” என்று கண்ணம்மா கோபப்பட்டாள்.

கிருஷ்ணபுரத்தின் பெரிய வீதியில் கோயில் பிரசாதத் தூக்குடன் நடந்து வந்தாள் ராதா. அவள் வீட்டில் ஒரு காலத்தில் வெளி வேலைகள் செய்து வந்த கண்ணம்மா, எதிரே வந்தாள். இவளை பார்த்ததும்,

“ராதா நல்லாருக்கியா”

“இருக்கேங்க்கா. பாப்பா நல்லாருக்காளா”

கண்ணம்மா ராதாவை கொஞ்சம் ஓரமாக அழைத்து போனாள். “என்னம்மா சாப்பிடவே மாட்டியா. இப்படி எலும்பா இருக்கியே. உன்னை வச்ச பட்டர் குடும்பமே சாப்பிடுது. நீ இப்படி இருந்தா எப்படி” என்றாள்.

ராதா சிரித்தபடி, “அக்கா எனக்கு தபால் ஆபிசல வேலை கெடச்சிருக்கு”, என்றாள்

“அப்படியா எப்படிம்மா. அது மத்திய சர்க்கார் வேலை ஆச்சே? யாராவது ஒங்க ஊருல இருந்து சொல்லியிருப்பாங்க” என்றதும் ராதா தலை குனிந்தாள்.

“சரி, நல்லா வேலை பாரு; நல்லா சாப்பிடு; உடம்பை பார்த்துக்க. இப்படி கடைவீதியில நின்னு எங்கூட நீ பேசுறதை ஒங்க வீட்டாளுக யாராச்சும் பார்த்தா ஒன் ன திட்டுவாங்க”, என்று சொல்லிவிட்டு போய்விட்டாள்.

கண்ணம்மாவும் ராதாவும் பட்டர் வீட்டாருக்கு தெரியாமல் தோழிகளாக இருந்தனர். ராதாவின் அம்மா அப்பா யாரென்று அவளுக்கே தெரியாது. ஆனால் அவளுக்கு சென்னையில் இருந்து யாரோ பணம் அனுப்புகிறார்கள். அவள் இங்கே கிருஷ்ணன் கோயில் பட்டர் வீட்டில் ஆறு வயது முதல் வளர்ந்துவருகிறாள். அதனால் அவளை யாரிடமும் பேச விட மாட்டார்கள்.

ராதா மிகவும் ஒல்லி; சிவந்த நிறம்; நீண்ட அடர்த்தியில்லாத முடி; அவளது களையான முகத்தில் எப்போதும் சோகம் ததும்பும். அசோக வனத்து சீதை போல தூசு படிந்த ஒவியமாக காட்சி தருவாள். அவள் ஒரு நடிகையின் மகள் என்று ஊருக்குள் ஒரு பேச்சு உண்டு.

ராதா தன் சிறு வயது பற்றி கண்ணம்மாவிடம் மட்டும் சொல்லியிருக்கிறாள். அவள் ஒரு பாட்டி வீட்டில் இருந்தாள். அங்கு நிறைய பெண்கள் இருந்தனர். அவளுக்கு அங்கு பாட்டும் பரதமும் ஒருவர் வந்து சொல்லிக் கொடுத்தார். அதில் அவளுக்கு ஆர்வம் வரவில்லை. இது அதுக்கு சரிப்படாது என்று அடிக்கடி அங்கு சொல்லியது மட்டும் அவளுக்கு இன்னும் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஒரு நாள் ஒரு மாமா இவளை ரயிலில் அழைத்து வந்து பட்டர் வீட்டில் விட்டுவிட்டார். மாதந்தோறும் மணியார்டர் வரும். அதில்

குழந்தை செளக்கியமா என்று ஒரு வரி எழுதியிருக்கும். இதுதான் அவள் வாழ்க்கை சுருக்கம்.

ஒரு நாள் ராதா மூன்று பிள்ளைகளுடன் ஒரு காரில் ஏறியதை பார்த்த கண்ணம்மா ராதா என்று சத்தம் போட்டு கூப்பிட்டாள். ராதா திரும்பி பார்த்து சிரித்தபடி அவளிடம் வந்தாள். எனக்கு மூனு குழந்தைங்க கண்ணம்மா என்று ஆசையாக சொன்னாள். அடுத்த ஊரில் வசிப்பதாகச் சொன்னாள். இப்போது ஆள் சற்று குண்டாக மகிழ்ச்சியாக காணப்பட்டாள். கண்ணமாவ ஒரு நாள் எங்க வீட்டுக்கு வா எங்க வீட்டுக்காரர்

ரொம்ப நல்லவர். அவர் உன்னைய ஒன்னும் சொல்ல மாட்டார் என்றாள். தாயில்லாத அவளின் தாய்மைப்பண்பு கண்ணம்மாவின் கண்ணீர் கண்ணீரை வரவழைத்தது.

கண்ணம்மா மகிழ்ச்சியாக வீடு திரும்பினாள். அவள் கணவன் நடிகர் கலை வேந்தன் மாரடைப்பால் இறந்த செய்தியை சொல்லி வருத்தத்தோடு மாலை பேப்பரை காட்டினான். பார்த்தாள். அதில் கலை வேந்தன் ஜோடி ஜோடியாக மூன்று மனைவியரோடு இருந்தார். அதில் அவரது முதல் மனைவி வைதேகியை நளாயினி என்றும் தன் கணவரின் மகிழ்ச்சியே தன் மகிழ்ச்சி என்று வாழ்ந்தவர் என்றும் பாராட்டி எழுதியிருந்தனர். கலை வேந்தனும் வைதேகியும் திருமணம் முடித்த போது எடுத்த போட்டோவும் இருந்தது. அந்த போட்டோவில் வைதேகி அருகில் நின்று கொண்டிருந்தவரின் முகம் அவளுக்கு தெரிந்த முகமாக தோன்றியது. ஆம்; கண்டுபிடித்துவிட்டாள். அவர் அடிக்கடி பட்டர் வீட்டுக்கு வருவார். கண்ணம்மாவுக்கு பொறி தட்டியது. மீண்டும் அந்த 'நளாயினியின்' முகத்தை உற்று பார்த்தாள். அவள் முகத்தில் தன் தோழியின் முகம் டபுள் எக்ஸ்போஷர் ஆயிற்று.

வேர் ஷெல் வீ கோ திஸ் சம்மர்

டாக்டர் ஆனந்தி

அறிமுகம்

அனிதா தேசாய் ஒரு இந்திய நாவலாசிரியர் மற்றும் சிறுகதை எழுத்தாளர். இவர் பெண்ணியவாதியும் ஆவார். தமது நாவலில் வரும் பெண் கதாபாத்திரங்களின் உள்ளுணர்வுகளை உணர்ச்சியுடன் சித்தரிப்பவராக அறியப்படுகின்றார். இவரது பல நாவல்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையேயான பதற்றங்களையும், நடுத்தர வயதுப் பெண்களின் அந்நியப்படுதலையும் விவரிக்கின்றன.

வேர் ஷெல் வீ கோ திஸ் சம்மர் எனும் இப்புதினமானது 1975இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இப்புதினம் 1.மான்சூன் 1967, 2.வின்டர் 1947, 3. மான்சூன் 1967 மூன்று பிரிவுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதினம் ப்ளாஷ்பேக் நுட்பம் என்னும் (பின்னோக்கு உத்தி) மற்றும் ஆம்னிசென்ட் நரேசன் (மூன்றாம் நபராய்க் கதை சொல்லும் உத்தி) ஆகிய முறைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இப்புதினம் சீதா என்ற கதாபாத்திரத்தை வைத்து முதலில் இருந்து கடைசிவரை நகர்த்தப்படுகின்றது. சீதாவுக்கும் ராமனுக்கும் இடையிலான உணர்ச்சி மோதல்களாக புதினம் செல்கின்றது. ஏராளமான சலிப்புகள், ஆசைகள் மற்றும் கற்பனையில் இருந்து வெளிவருவதில் உள்ள சிரமத்திற்கு இடையே சீதா இருக்கின்றாள்.

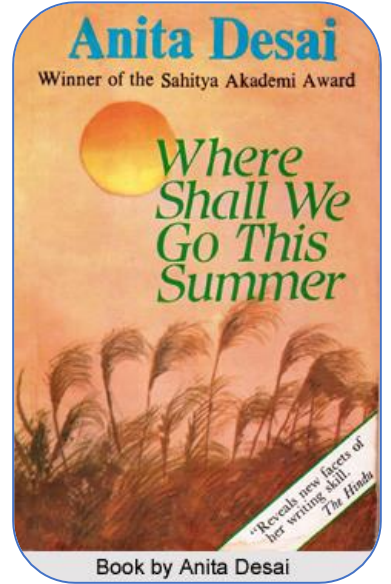
அவள் ஸ்கீஷோப்ரினியா (Schizophrenia) என்ற மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றாள். இப்புதினத்தில் உறுதியற்ற நிலை, தனிமை, அடையாள நெருக்கடி, இருத்தலியல் உணர்வுகள் மற்றும் வெடிக்கும் உணர்ச்சி ஆகியவை மையக்கருத்துகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான இன்னல்களை மற்றொரு அங்கமாக எடுத்துரைக்கின்றது.

கதாபாத்திரங்கள்

சீதா, இராமன், அவர்களின் குழந்தைகள் (மேனகா, கரண், மாயா, மோனிஷா), பாபாஜி (சீதாவின் அப்பா), மோசஸ், மிரியம், ஜோசப், ஜமீலா மற்றும் பிற கதாபாத்திரங்கள்.

கதைச்சுருக்கம்

இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு மனோரித் தீவில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சீதாவை டீதர் காப்பாற்றினார். அந்த டீதரின் மகனான இராமனைத்தான் சீதா திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கின்றாள். சீதா சிறுவயதில் இருந்தே கிராமத்தில் வசித்து வந்தவள். திருமணத்திற்குப் பிறகு மும்பை அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் வசிக்கின்றாள். நகர வாழ்க்கை சற்று சலிப்பைத் தருவதைப் போல் உணர்கின்றாள். இராமன் நடைமுறைச் சூழலுக்கேற்ற வாழ்க்கையை வாழப்பழகிக் கொண்டவன். எளிதில் கலங்கும் மனைவி சீதாவைப் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவம் இல்லாதவன். சீதாவிற்கோ நகர வாழ்க்கை மற்றும் இராமனைச் சுற்றியுள்ள உறவுகளை அவ்வளவு எளிதாக ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. அவளின் தந்தை பாபாஜி ஒரு சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகி. அவர் வாழ்ந்த மனோரித் தீவில் ஒரு நல்ல மனிதராக வாழ்ந்து வந்ததன் காரணமாக அவரை 'இரண்டாம் காந்தி' என்று மக்கள் அழைத்துள்ளனர். அவர் அந்தத்தீவில் பல அற்புதங்களைச் செய்தவர். அவர் தற்பொழுது உயிருடன் இல்லை.

நான்கு குழந்தைகளுடன் இல்லறத்தில் தவித்துக் கொண்டிருந்த சீதா தற்பொழுது ஐந்தாவது குழந்தைக்கும் தாயாகியுள்ளாள். இராமனோ அவளிடம், 'கர்ப்பத்தைக் கலைத்துவிடு' என்று கூறுகின்றான். அவளால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இவளோ “மகப்பேறுக்கு முற்பட்ட நியூரோசிஸ்” (Prenatal Neurosis) என்ற நோயால் அவதிப்பட்டிருக்கின்றாள். சிறுவயதில் இருந்தே அன்பு, அக்கறை, அரவணைப்பு முழுமையாகக் கிடைக்கப் பெறாமல்

இருந்தவள், இராமனிடமிருந்து அன்பை முழுமையாகப் பெறமுடியாததால் மனதளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றாள். அவளைப் பொறுத்தவரை பெண் என்பவள் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கும் கருவிதான் என ஆண்கள் எண்ணுவதாகக் கருதுகின்றாள். இவ்விசயத்தில் ஆண்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியுள்ளதாக உணர்கின்றாள். ஐந்தாவது முறையாக தாயாகியுள்ள அவளுக்கு இராமனின் ஆறுதல் தேவைப்படுகின்றது. அதன்பொருட்டு கணவன் மனைவியிடையே விவாதங்கள் எழுகின்றன. இறுதியாக “Where shall we go this summer”? என சீதாவிடம் கேட்கின்றான். அதற்கு அவள், “I shall go to the manori island” என்கிறாள்.

PART-I மான்கூன் 1967

இப்புதினம் மார்வா கடற்கரையில் உள்ள தேநீர் விடுதியில் ஜமீலா மற்றும் மோசஸ் இருவருக்குமான உரையாடலோடு தொடங்குகின்றது. மோசஸ் சீதாவின் வீட்டுக்காவலாளி. சீதா தன் பிள்ளைகளான மேனகா மற்றும் கரணை மனோரித் தீவிற்கு அழைத்து வந்திருக்கின்றாள். அவர்களை மோசஸ்தான் அந்தக் கடற்கரையிலிருந்து படகு மூலமாக அழைத்து வந்தான். படகுப் பயணத்தின் பொழுது கடலில் இருந்த கடற்பாசிகளை பாம்பு என நினைத்து கரண அச்சமடைந்தான். அவர்கள் மனோரித் தீவை அடைந்த பிறகு அங்கிருந்து இறங்கி, மாட்டு வண்டியில் செல்லும்பொழுது, கிராமத்தில் இருக்கும் சில கரடுமுரடான சாலைகள், பாசிகள் நிறைந்திருந்த குட்டைகள், அழுக்கு ஆடைகளை அணிந்து செல்லும் நபர்கள் எனப் பல்வேறு காட்சிகளைக் கண்டனர். வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் மோசஸின் மனைவி மிரியம் அவர்களை வரவேற்றாள். இருட்டாக இருந்த வீடு மோசஸின் கரங்களால் ஏற்றப்பட்ட விளக்கால் ஒளி பெற்றது.

தன் கணவனுடனான சண்டையைத் தற்பொழுது நினைத்துப் பார்க்கின்றாள் சீதா. கொடூரமான காகங்களின் தாக்குதலில் இருந்து, காயமடைந்த கழுகு காப்பாற்றப்பட்டதைப் போல உணர்கின்றாள். (She tried to save a wounded Eagle from the attack by hordes of rapacious crows). மேனகா ஓவியங்கள் வரைவதில் வல்லமை வாய்ந்தவள். சீதா தனது வெறித்தனமான மனநிலையினால் அந்த ஓவியத்தைக் கிழித்து எறிகின்றாள். தற்பொழுது அவள் ஏழு மாதக் கர்ப்பிணி. இராமன் கருவைக் கலைத்துவிடு என்றபொழுது, ‘இதைக் கொல்லமாட்டேன் எனது கர்ப்பப்பைக்குள் எப்பொழுதும் வைத்துக்கொள்கின்றேன்’ என்றாள். (She patiently Explained to him that she did

not want to kill the baby but Merely wanted to keep it unborn within her womb forever).

PART II வின்டர் 1947

சீதா தன் இளமைப் பருவத்தில் திருமணமாகாத பொழுது, அவளது வளர்ப்புச் சகோதரி ரேகா மற்றும் சகோதரர் ஜீவன் உடன்தான் வளர்ந்தாள். அவளது தந்தை இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிரானவர். அவர் ஒரு பெரிய வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். அவ்விடம் தல்வாலா என்பவர் சீதாவின் தந்தைக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தது. அதன் பெயர் Home of the soul அதாவது “ஜீவன் ஆசிரமம்” என்பதாகும். அவரது சீடர்கள் “செல்லாக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். பாபாஜி, பிரச்சனையில் இருக்கும் மக்களுக்கு நிறைய உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்.

PART-III மாஞ்சுன் 1967

சீதாவிற்கு பைத்தியம் அதிகரித்து, மிரியம் மற்றும் மோசலிடம் கத்துகின்றாள். மேனகா ஓவியம் வரைந்துகொண்டிருந்தாள். அதைக் கண்ட சீதா, மேனகாவை, நீ ஒரு முட்டாள் (You are Nonsense) என்றாள். மேனகா தன் தந்தைக்குக் கடிதம் எழுதினாள்.

அதைக்கண்ட ராமன் மனோரித் தீவிற்கு வந்து சேர்ந்தான். மேனகாவை மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்க்க வேண்டும் என்றும் தான் ஒரு புதிய கார் வாங்கியுள்ளதையும் கூறினான். சீதா இராமனைத் திட்டிக்கொண்டே காரில் ஏறினாள். அவர்கள் மனோரித் தீவை விட்டுக் கிளம்பிவிட்டனர்.

இறுதியில் மோசலும் ஜமீலாவும் “சீதா எப்பொழுதும் கோபத்துடனும், அனைவரிடமும் சண்டையிட்டுக் கொண்டும் பைத்தியம்போல் நடந்துகொள்கின்றாள்” எனப் பேசிக்கொண்டனர். (She was mad got angry..... for nothing all the time. So she always angry, angry with me, angry with miriam, angry because if rained, angry because there was no food always angry mad people like that)

ஆய்வுரை

அனிதா தேசாய் அவர்களின் எழுத்துகள் நுட்பமானவை. ஒரு ஆண் தான் நினைத்தது போல வாழும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றவனாகின்றான். ஆனால் ஒரு பெண் தன் விருப்பமான வாழ்க்கையை வாழ அவளுடன் இணையாக வாழும் கணவனின் அனுமதி பெறவேண்டும் எனும் சமூக வழக்கம் ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை இப்புதினம் உணர்த்துகின்றது. சீதா சிறுவயதில் இருந்தே முழுமையான அன்பையும் அக்கறையையும் பெற முடியாதவளாய் வாழ்கின்றாள். அவளது திருமண வாழ்வும் சுதந்திரமில்லாத ஒன்றாகவே உணர்கின்றாள். அவளின் கோபமும் பிள்ளைகள், கணவன் என குடும்ப உறுப்பினர்கள் மீது காட்டும் வெறுப்பும் 'தன் விருப்பமான வாழ்வை வாழ முடியவில்லையே' என்னும் ஆழ்மன வெறுமை என்பதை உணரவேண்டும். பெண் குழந்தை பெற்றுத்தரும் கருவியா எனக் குமுறிக்கொள்ளும் நிலை காலங்காலமாக இருந்துவரும் பெண்கள் மீதான ஆணாதிக்கம் என்பதை இப்புதினம் உணர்த்துகின்றது.

அழகு மலரே *அல்லி* - பாலா

அவசரத்தில் பூத்த
அல்லி மலரே...
இந்த அவசர உலகில்
எங்கே செல்கிறாய்.....????
நானோ, அழகான
அன்பைத்தேடி,
அழகான உலகைத்
தேடுகிறேன்...
எங்கு காணினும்
அழுக்கான உலகமே
தெரிகிறது.....
அழகு உலகம்
எங்கே இருக்கிறது
உனக்குத் தெரியுமா.....?????
மாலைக் கருக்கலில்
மலரும் அல்லி மலரே
உனக்கு என்
அன்பான வணக்கங்கள்....

Aranyani

CHAPTER - 1

1432, Thai Maatham, Paridhāvi Aandu
Arava Kingdom
Athikoodoor

Since the day he had saved himself from his death, she had been haunting him!

The aged king Sukamaandran was sitting on the ornate chair, his eyes closed. The long legs were crossed at the heels, his hands were tightly clutching the arms of the chair, and the royal pendant against his chest moved up and down every time he took a breath.

Vijeni

An attendant rushed in and bowed. “Maharaja, the royals have arrived, and the ceremony is about to begin.”

The king did not budge.

After several moments, the attendant moved closer with reluctant steps, cautious enough not to step on the silk carpet, and called again, “Maharaja?”

A cold breeze blew through the lattice window, gently ruffling the king’s white mane as if answering the question.

One among the several instructions of the king - not to disturb him while he was on his ornate chair. But this attendant had no choice. Prince Raghavendran had ordered him to bring the king to the dais immediately. Unable to make a decision, his mind wavered in confusion. He stood scratching the rough hairs under his white turban. *Whose order should I comply with?*

While the king’s chamber was as still as the wind before the storm, downstairs in the palace courtyard everyone was running helter-skelter tending to the needs of the ceremony.

The sacred fire was already lit and barrels of ghee were being tipped into it. As the smoke from the fire rose into the sky, the priests and holy men chanted their potent slokas.

Amongst all the commotion that prevailed, the prince kept looking ahead of the priest's shaven head. His eyes scanned the cusped arches in search of his father. *How much longer! These attendants!*

He looked over to his son. Baladitya was sitting cross-legged, piously repeating the chants. In a few moments, the priest would call for the bride. *Why is father still not here?* Losing patience, he asked for an excuse and left.

When the sentries by the door heard the hurried footsteps of their prince, they instinctively withdrew their crossed spears and moved aside. Raghavendran entered the chamber. "Father," he called.

The attendant turned around. "Yuvaraja, I hav—"

Raghavendran interrupted with a flick of his wrist. The attendant bowed and withdrew from the chamber.

The prince moved closer. "Father, everything is ready. You have to come down to bless the Mangalyam."

No response.

"Father, Baladitya has been seated on the mandap. If we delay, the auspicious time would pass."

The king continued to remain in his comatose state, nothing eliciting a response from him.

Seeing the king without any sign of life was so usual to them. The owner of the royal chain would get visions, a blessing from their beloved deity Aranyani Amman. And whenever the king would experience it, his face would glow, as if potent energy had filled his head.

However, today everything looked strange. The air that filled the room, the king's body that was imperceptibly quivering, and the flickering five wicks of the tall lamp. Sighing, the prince walked up to it, added more oil, and raised the wick. Immediately, the lamp on the other side of the chamber started flickering. He knew what it meant and hovered anxiously, dreading the consequences.

When the prince was about to call again, the king broke from his trance and stood up. His brooding eyes flitted around before landing on his son.

“Father, what happened?”

Sukamaandran averted his gaze and stared dully on the floor beneath. “Sh-she... w-w-we hav-have th-then... fore-for-forest... cur-curs-curse—” he paused. After taking a deep breath, he declared, “She has come... Mandhakini has come.”

A loud gasp escaped Raghavendran's lips. “Fat-fathe—”

“Shhhh, whatever may happen, we should never let Baladitya know about this.”

“Bu-she is—”

“Son,” the king interrupted. “Our Aranyani will save us.”

An uneasy silence descended between them. They traded solemn glances, unaware of the words to say to each other. After a moment, the king let a deep sigh, wore his royal slippers, and left the chamber.

Raghavendran's heart heaved in agony and he stood a long time staring at the marble floor. The mention of that name had triggered a memory in him, dark, scary, and unmerciful. Instinctively, his fingers ran over the silver ring on his thumb. He stopped. He had touched an engraving. The woman with crimson eyes, frenzy hair, and hands boring threatening claws. An unsettling fear stirred inside him and the name sprang up to his mind again.

‘Mandhakini...’

On the banks of the Dhara River, Suriya Bhattacharya sat meditating. His face serene, lean body stiff as a rock, and hair hung down until his shoulders in thick dreadlocks. From one of the myriads of trees that surrounded him, a marigold flower landed upon his saffron dhoti as if pulled by his energy.

The place was ecstatic; the birds chirped their joyful songs, a deer walked shyly around the ashram, breeze flew in sweet currents, and streaks of sunlight struck down and fell over the sage. He was the kingdom's seer, a prophet, and a sincere Lord Sarveshwara's devotee.

Sukamaandran strode into the ashram and prostrated himself before the holy sage. *How do I face him? What do I tell him? Is there a solution?*

Until yesterday's dawn; not once he had a vision about her. The vision that scared him to death- not because it was so real. But it happened on a special day, the day to rejoice, the day his grandson Baladitya was getting married.

All-day, the vision echoed in his mind. Again and again, he heard her evil voice; his urgent pleas, and the name that she uttered aloud. He had been waiting for the sage to return from the temple in the deeper woods. And, once the sun came up, he rode towards the hermitage to ease his burning soul.

The sage opened his mellow eyes and looked up. The king stood, arms crossed, and eyes cast down with regret that filled his heart. "Is something disturbing you, Sukamaandran?"

Spurred by his soft tone, the king knelt on the ground and cried, "O Rishi, save us... save my clan..."

"Mandhakini... please listen. It was my mistake that I suspected you. Hurt me if you want but spare my clan, please..."

"You think you can calm me down?" she screamed and the flock of birds that were perched upon the mango tree scattered away.

"I know I cannot... but you have to und—"

"Don't!" She cut him off. "Don't you utter a word... you have lost that right!"

A strong breeze suddenly picked up, brushing away the unkempt hair from her face. Sukamaandran gazed at her. The face once filled with innocence and awe was replaced with a dangerous red of seething vengeance.

“Look!” She pushed her torn silk uttariya aside and held her arms in front of him. “Look, what you have given me, for the trust I had on you.”

Sukamaandran averted his eyes from her slender arms, covered with blisters and searing bruises. “I-I am sorry, Mandhakini.” He folded his hands together, begging for forgiveness. “I never intended to cause you this pain.”

“Is it?” She glared at him with her large, intense eyes. “What you see on my arms is not pain, but the agony that is burning inside is the worst you had inflicted on me!”

“I did what was right, an—”

“Right?” she yelled. “So, is this right for you?” She reached for her waist, withdrew a scabbard, and unsheathed the blade. “Then what I am about to do is right too...”

“Man-mandak—”

Mandhakini burst out laughing. “Scared?” She laughed even louder and raised both her hands in mock appreciation. “The mighty king of Arava is scared!”

“I am ready to amend my mistakes, ready to die Mandhakini.”

“I know!” She snorted. “Killing you will remove that fear on your face. You have to live with this fear, every day, every minute, every second!”

She held the knife tightly in her hand and sneered. He knew what she was going to do and trembled. Before he could stop her, she had stabbed straight into her chest. Thick blood seeped out, colouring her flower embroidered upper bodice.

The thin lips muttered a few incantations, turning her eyes crimson red. “You have betrayed me!”

“Mandhakini!” he yelled, making his way forward to hold her.

“STOP!” she shrieked in anger, and the bleeding increased. “I promise on my blood, that my soul will never

“Leave you!

“Leave your clan!

“Leave anyone!”

Her face became pale, blood spluttered from the corner of her lips, and her legs were wobbling, yet she stood staring at him.

“Sukamaandran!” She broke into a maniacal laugh. “I will come back! I will come back for SHAYEEEESSSSHAAAAA...” she cried the name one more time before disappearing into thin air.

“Did you not expect this, Sukamaandran?”

The king cried in anguish, “I am ready to die, Rishi. But my clan? What mistake did they do to suffer her curses?”

“Do not worry.” The sage raised his hand in a blessing. “She cannot come out until Aranyani Amman stays inside the temple.”

Sukamaandran stepped forward, took the holy ash from the saffron pouch beside the sage, and streaked it across his forehead devotionally. “But... but... Rishi... the vision?”

The sage gave a philosophical smile. “That is the answer for the sin you had committed,” he said. “But when a man realises his mistake, he will be forgiven.”

“Rishi, sh-shall I enter the temple an-and pr—”

Bhattacharya’s grey brows bristled. “WHAT?” His thunderous voice echoed harshly, disturbing the vibrant peace of the forest. “Don’t you remember what happened? If you walk past the boundary that I had marked inside this forest, you will only see death!”

Sukamaandran knew what would happen if he did not obey the seer. He had already done it once and fell into her trap. Months had gone, but the incident had not stopped haunting him, be it the day or the night.

The king’s lips trembled, he fell on his knees, and cried in anguish, “Forgive me, Rishi! I was blinded by my fear... I never mean—”

“Arise.”

Hiding the chokes he felt in his throat, Sukamaandran said, “I will not enter, nor will I allow anyone, Rishi. All that I want is the safety of my people.”

“Sukamaandran,”

“Yes, Rishi.”

“Always remember and make sure to safeguard all the daughters in your family, especially from...” he said, hoarsely, “WATER!”

நீ மெல்ல பார்க்கிறாய்

ஜான்சி பால்ராஜ்

நீ மெல்ல பார்க்கிறாய்
என் இதய சாம்ராஜ்யம்
வேக வேகமாய்
சீர்குலைகிறது...!

நீ ஏதோ சொல்கிறாய்
நான் செவித்திறன்
அற்றவள் போல்
வாயசைவையே
உற்று நோக்குகிறேன்..!

நீ நலன் தான் விசாரிக்கிறாய்..
நான் நூதன நோயால்
அவதிக்குள்ளாகி
பரிதவிக்கிறேன்...!

நீ புது மெட்டி பூட்டி
விடுகிறாய்...
மனசு ஏனோ
கொலுசொலியாய்
ஜதிக்கிறது...!

என் பின்னலிட்ட சடையதைப்
தீர்க்கமாய் பார்ப்பதாய் தெரிய...
மல்லிகையாய்
மணம் வீசிக் கதைக்கிறது நாணம்!

நான் வேறென்ன சொல்ல...
அத்தனையும்
சித்தம் கலங்கிய
பித்தமாய்
மாறிப் போனது
உன்னால்..

என் வாழ்நாள்...!!!

ரோம் நகரில் குலோத்துங்க சோழன்

முனைவர். எஸ். சாந்தினிபீ

மேனான் வரலாற்று பேராசிரியர்

சென்னை

சமீபத்திய என் ஐரோப்பிய பயனத்தில் ஈத்தாலியின் தலை நகர் ரோமின் கடை தெருக்களில் காரணமே இல்லாமல் நடந்தேன். ஒரு கடையின் கண்ணாடி வழியே ஒரு விளம்பரம் கவன ஈர்ப்பை பெற்றது. அந்த விளம்பரம் என் மனதை ஆயிரமாண்டுகள் பின்னோக்கி, நம் சோழ மன்னர்கள் ஆட்சிக்கு கொண்டு சென்று நிறுத்தியது. மூத்த குடிகளுக்கு ஒரு மலைப் பகுதியில் மிக மிக மலிவான விலையில் வீடு கட்டி வாழ அரசு நிலம் வழக்கும் திட்டம் என்பதை என் மகன் வழியே புரிந்துக்கொண்டேன். (சிவபெருமானே முருகனிடம் பாடம் கேட்ட 'ஈகோ' இல்லாத பாரம்பரியதில் வந்துள்ளது வசதியாகிவிட்டது). அந்த மலைப் பகுதியில் மக்கள் தொகை குறைவு. அதை சமன் செய்யவே இந்த திட்டமாம். இந்த கூடுதல் தகவலே மலைக்க வைத்தது. அதாவது பயன்பாடில்லாத நிலம் பயன்பட அரசின் திட்டம்.

நன்பர்கள் சில காலத்திற்கு பின் சந்தித்தால் நலம் விசாரிப்பில் முக்கிய இடம் பிடிப்பது சொந்த வீடோ நிலமோ வாங்கிடியா..? என்ற கேள்வியில்லாமல் அளாவல் முடியாது. இல்லை என்று சொல்பவருக்கு அடுத்தவரின் பதில், 'சீக்கிரமா வாங்கு, நிலத்தோட விலை எல்லாம் மேல போயிகிட்டே... இருக்கு!. ஐயோ.. நிலமா.. வேணாமே...ன்னு அலரும் காலம் வருமா?ன்னு ஒரு கேள்வி எழுப்பினால் அது கனவிலும் நடக்காது'ன்னு நீங்கள் நினைத்தால் அது பொய். பொருளாதாரத்தின் உலக தந்தை ஆடம் ஸ்மித் சொன்னது நிலத்துக்கும் தானே பொருந்தும். ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் சந்தையில் உச்சத்தை தொடும் பின்னர் வீழும். அதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் இருக்கலாம். அதில் இயற்கையும் ஒன்று. இன்று திருவண்ணாமலையிலும் கேரளத்தின் வயநாட்டிலும் நிலம் வாங்க ஆலோசிக்காமல் இருக்க முடியுமா...? அதை விடுங்க. ... ஒரு காலத்தில் தங்கள் பால்கனியிலிருந்து காப்பி சுவையோடு கடலலையை ரசிக்க பெசண்ட்நகரில் வீடு வேண்டி கனவு கண்டனர், இன்று... ஐயோ வேண்டாம் என்று அலறுகிறார்கள்.

இப்படி ஒரு நிலை சுமார்
ஆயிரமாண்டுக்கு
முன்னும் இருந்தது.
சோழர்கள் காலத்தில்
(பொ.ஆ 985-1279)
கோவில்களுக்கு
பெருமளவில் நில தானம்
வழங்கினர்
சோழமன்னர்கள் என்பது

சொல்லாமலே தெரியும். நாம் மறந்த ஆனால் நடந்த நிகழ்ச்சி இது. கட்டுக்கதை அல்ல கல்வெட்டுகள் சொல்லும் உண்மைச் சம்பவம். ஆட்சியாளர்களின் கவனத்தை கவர்ந்த பல கோயில்களில் ஒன்று ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதஸ்வாமி கோயில். நிலதானம் என்றாலே ஐயா எங்களுக்கு வேண்டாமென தலை தெரிக்க ஓடியவர்கள் இக்கோயில் நிர்வாகிகள் தான். அந்த பிரம்மதேய சபையும் தான். ஸ்ரீரங்கம் காவிரி கொள்ளிடம் ஆறுகளுக்கிடையில் அமைந்திருக்கும் சிறு தீவாகும். இவ்வாறுகளின் வடக்கு தெற்கு கரைகளில் அமைந்திருந்த பல கிராமங்கள் இக் கோயிலுக்கான தேவதானமாகும். கோயிலின் பல்வேறு செலவுகளுக்காக மன்னன் மற்றும் பலர் அளித்த தானமாகும்.

ஆறுகள் பொங்கி பெருகி இருகரைகளையும் தாண்டி தன் மனம்விரும்பிய வரையிலும் விளைநிலங்களை தன்னகப் படுத்திக் கொண்டன.. நம் பார்வையில் நிலம் தரிசாக கிடந்தது. இப்படி கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டு கடந்த போது மன்னன் முதலாம் குலோதுங்கன் (1070-1120 பொ.கா)வழியே விடியல் வந்தது. ஆறுகள் மணலை எச்சமாக விட்டு பழைய கரைக்குள் இயங்கின போலும். கோயில் வரவு பெருமளவில் நிச்சயம் குறைந்திருக்கும். அதனால் புது தானத்திற்காக மன்னனிடம் முறையிட்டார்களோ..என்னவோ தெரியவில்லை ஆனால் மன்னன் கொடுத்ததோ ஒரு புது திட்டம்

குலோதுங்கன் சிந்தித்தான். தனியாகவா..? மந்திரிசபையை கூட்டியா...? தெரியாது. பரிசு அறிவிப்பும் இருந்ததா...? தெரியலை.

ஆனால் அருமையான ஒரு திட்டம் பிறந்தது. சிற்றரசர்கள்,செல்வந்தர், அதிகாரிகள்,பக்திமான்கள் கோவிலுக்கு தயங்காமல் தானம் தருபவர்கள் எனும் ஒரு நீண்ட... பட்டியல் தயாரித்தார்களோ...?தெரியலை. அரையன், அருமொழிதேவன், பல்லவராயன், வில்லாதி ராசர், சேனாபதி, அம்பல கூத்தன்,

குணவல்லி, நேரியவல்லி, ராஜகேசரவல்லி என நிலம்வாங்கியவர்களின் பட்டியல் நீள்கிறது. ஒரு வேலி நிலம் ஒரு காசு என்று இந்த பட்டியலாளருக்கு கோயில் நிவாகம் வழியே விற்கப்பட்டது. வேலி என்பது அக்காலத்திய நில அளவுகளில் மிகப் பெரியது. கிட்டத்தட்ட நான்கு ஆக்கர் என்று சொல்வார்கள் வரலாற்றாளர்கள். ஆண்கள் பெண்களென வேறுபாடின்றி விற்றார்கள். தேவரடியார்களும் வாங்கினார்கள்.

மலிவு விலையில் நிலம் வாங்கியவர்கள் சொகுசு பங்களாக்கள் கட்டலை மாறாக கோவிலுக்கு பயன்படும் நந்தவனம் எனும் மலர்த்தோட்டங்களை தங்கள் பெயராலும் இறைவன் பெயராலும் அமைத்தனர். தோட்டம் உருவாக்கவும் தொடர்ந்து பராமரிக்கவும் பணியாட்களை அமர்த்தினர். ஆற்று மணல் படிந்த விவசாய நிலத்தில் நெல் விளையாது. ஆனால் பழங்கள், காய்கறி, வாசனை புல்வகை, சிறு தானியங்கள், மலர்கள் வளருமென்பதை இன்றய செயற்கை அறிவு (எஃ) உருதி செய்கிறது.

இந்த மலிவு விலை விற்பனை ஒரிரு ஆண்டுகளில் முடியவில்லை. குலோதுங்கனின் ஐம்பது ஆண்டு ஆட்சிகாலம் முடிந்து அடுத்து ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த விக்ரம சோழன் காலத்திலும் சில கல்வெட்டுகள் நிலம் விற்பனைக் குறித்து பேசுகின்றன.

அக்கால கட்டத்தின் புது அறிவியல் கண்டுபிடிப்போ... தெரியவில்லை. பொறுத்திருந்து விளைவுகளை சந்தித்து திட்டத்தை மிக பொறுமையாக செயல்படுத்தியுள்ளனர் போலும். ஐந்து ஆண்டு வரையரையோ ஐந்தாமாண்டு வரக் காத்திருக்கும் தேவையும் மன்னர்களுக்கில்லையே..! மக்கள்நலத்திட்டங்களை அறிமுகம் செய்ய, நடைமுறைப் படுத்த சோழ

மன்னர்கள் தொடர் ப்போர் காலத்திலும் அளவு கடந்த பொறுப்பும், கவனமும், கொண்டு சிந்தனையில் காலம் செலவிட்டிருக்கிறார்கள்.

இத்திட்டத்தின் உச்சகட்ட செயல்பாடாக நிலம் வாங்கியவர்கள் பலரும் அந்த நிலத்தை கோவிலுக்கே தானமாக கொடுத்துவிட்டார்கள். பலரோ மன்னனுக்கு சேர வேண்டிய வரியை முன்கூட்டியே முழுதாகவும் பகுதியாகவும் செலுத்தினார்கள்.ஆகா.. மன்னனின் திட்டத்தால் கோயில் பணப்பெட்டியில் நிலம் விற்ற காசு வந்தது, நிலம் பயன்பாட்டில் வந்ததால் மன்னனுக்கு வரி கிடத்தது,விளைந்த பொருட்கள் கோயிலுக்கு வந்ததன, வாங்கிய நிலத்தை நந்தவனமாக்கி பலர் மீண்டும் கோயிலுக்கே தானமாக வழங்க மீண்டும் கோயில் சொத்தாகியும் போனது. ஒரே கல்லில் எத்தனைப் பழங்கள் ! வாழ்க குலோதுங்கன்.

இது மட்டுமா.. பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு, பலருக்கு புண்ணியம் என நிறைய பலன்கள் ஒருசேர வந்து குவிந்தன. திட்டக்கள் இப்படி இருந்தால் ராமன் ஆண்டாலும் ராவணன் ஆண்டாலும் நமக்கொரு கவலையில்ல...ன்னு முள்ளும் மலருல் ரஜினி போல் மக்கள் வாழலாம். ரோம் அரசுக்கு குலோதுங்கனையும் தெரியாது அம்மக்கள் இக்கல்வெட்டையும் அறிய வாய்ப்பில்லை. ஆனால் நம் குலோதுங்கன் பாணியில் அவர்கள் அரசு செயல் படுகிறது அவ்வளவுதான்.

முளையின் ஒரு முலையில் பதிவாகிக் கிடந்த இவ்வரலாற்று தகவல் என்னை கண்டம் கடத்தி குலோதுங்கனையும் ரோம் அரசையும் இணைத்துப் பாலம் போட்டது.

உறைப்புழி ஓலை போல மறைக்குவன் (புறம்- 290) வித்யா மனோகர்

காயா பழமா ?
என்று நீ
கேட்டபோதெல்லாம்
பூத்துக் காய்த்துக்
கனிந்த
நம் நட்பை
இப்போதும்
சுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்

கால்கள்
வலிக்க வலிக்க
நாம்
சேர்ந்தாடிய
பொழுதுகளை
என்
மனவெளியெங்கும்
நட்டு
வைத்திருக்கிறேன்

உனக்காக
நான் போட்ட
முட்டியில்
எனக்காக
நீ வாங்கிய
வசவுகளில்
நமதான
பேரன்பை நான்
எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன்

இப்பவும்
உயிர் நடுங்கித்
துடிக்கும்
துக்கங்களில்
உன்
நினைவுகளே
போர்வையாய்
உறைப்புழி ஓலை போல
மறைக்குவன்

அவர் எனக்கு எவருமில்லை

சசிகலா விஸ்வநாதன்

காந்தன் பின் தொடர பாலாம்பாள் வீட்டிற்குள் வந்தாள்.பிருந்தாவும், மைதிலியும் ஒன்றும் பேசாமல் எழுந்து நின்றனர். சந்துரு , " ஏன் பாட்டி; இத்தனை லேட்" என்று கேட்டான்.

"கோர்ட்டில் இருந்து வெளியே வருவதற்கே ரொம்ப நாழியாச்சு. அப்புறம் போலிஸ்காரார்கள்; இவர்களை சமாளித்து பஸ் பிடித்து வீடு வருவோமா; என்று ஆயிடுத்து. ஒரு சொம்பு ஜலம் கொண்டா" என்றவள்; காந்தனைப் பார்த்து, " இந்த ஊர் பெரியதனக்காரர்களுடன் பேசி வைத்திருக்கிறேன். பிள்ளையார் கோயில் பத்ரகாளி அம்மன் கோயில் வேலையை உங்களுக்கு கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கேன்.சாயங்காலம் அகத்துக்கு வாங்கோ. நான் கூட்டிண்டு போகிறேன். பெரிசா வரும்படி இருக்காது. தட்டுல விழுகிற காசுதான். அகத்தில் சும்மா இருப்பதற்கு பதிலாக ஏதோ ஸ்வாமி கைங்கர்யம் என்று நினைச்சுகோங்கோ. சுத்த பத்தமா இருந்து மனமொப்பி இந்த வேலையைப் பாருங்கோ. அந்த காமாஷி கண் திறக்கட்டும். நாள் போகப்போக இந்த இரண்டு கோயிலையும் நீங்க பிரபல்ய படுத்தினா, நீங்களும் ஒரு மனுஷர் என்று ஊர் நினைக்கும். எழுபது வயதில் என்னால் இதுதான் முடியும்." என்று சொல்லி, சந்துரு" பாட்டி! பாட்டி! " என்று கூப்பிட்டதை அலட்சியம் செய்து விட்டு தன் வீட்டு திண்ணையில் வந்து படுத்தாள், பாலாம்பாள்.

காந்தன் தலை குனிந்து கல் மாதிரி உட்கார்ந்திருந்தான். நல்ல சென்ட்ரல் கவர்மென்ட் வேலை. போஸ்ட்மேன் வேலை. மணியார்டர் பணத்தில் கையாடல் செய்து விட்டான் எதிர்பாராமல் மனைவி ஜகதாவிடம் எக்குத்தப்பாக மாட்டிகொண்டான். இவனுக்கே தெரியாமல் பணத்தைக் கொண்டுபோய் அவனது போஸ்ட் மாஸ்டரிடம் கொடுக்க; பெரிய பிரச்சினையாகி விட்டது.போலிஸ் , கேஸ், கோர்ட் ஒரு வருடம் ஜெயில், என்று படாத பாடு பட்டு விட்டான். வேலை போய் விட்டது. அப்பாவும் அம்மாவும் கைகழுவி விட்ட நிலையில், மாமியார்தான் அவன் பக்கத்தில் நின்றார். இந்த ஒரு

வருடத்தில் ஒரு முறை கூட ஜகதா தன்னைப் பார்க்க வரவில்லை; என்பதை நினைக்க, அவனுக்கு கோபமும் ஆற்றாமையும் பொங்கியது. மனதை "அடங்கு" என்று அதட்டல் போட்டு மூலையில் உட்கார்த்தினான்.

மைதிலியையும் பிருந்தா வையும் பார்த்து, கண் அசைவில் "வா" என்று அழைக்க, அவர்கள் தயங்கியபடியே அவன் பக்கம் வந்தார்கள். குழந்தைகளைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரு பாட்டம் அழுது தீர்த்தான்.

சந்துரு, கையில் காஃபி கொண்டு வந்து கொடுத்து" அம்மா, ஸ்நானம் பண்ணிட்டு சாப்பிட வரச் சொன்னா" என்றான்." "ஜகதா வந்து கூப்பிட்டா என்னவாம்" என்று மனதுக்குள் நினைத்தவாறு கிணற்றடிக்குப் போய். தண்ணீரை சேந்தி தலையில் விட்டுக் கொண்டவுடன், மனது அமைதியானது.

பின் கட்டில் குழந்தைகளோடு சாப்பாடு; நெஞ்சு நிறைந்தது. ஜகதா தான் பரிமாறினான். அவள் முகம் பார்க்கும் துணிவு வரவில்லை. சாப்பாடு முடிந்ததும் ஜகதா வெளியே போனான்.

"எங்க போகிறான்; உங்க அம்மா? " சந்துரு தான் பதில் சொன்னான். பாங்க் மாமா ஆத்திலும், மணியக்காரர் ஆத்திரலும் அம்மாதான் சமைக்கிறா. இரண்டு வேளையும் போகணும். இந்த அகத்தில் மீதி வேலைகளை நாங்கள் பார்த்தது போக,மீதியை அம்மா வந்து பார்ப்பாள்.

காந்தனுக்கு நெருப்பில் விழுந்த மாதிரி இருந்தது. ஆயினும் தற்போதைய நிலையில் எதுவும் தன்கையாலாகாது எனத் தெரிந்து வாயை மூடிக் கொண்டு இருப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதை உணர்ந்தான்.

குழந்தைகளோடு வீட்டு வேலை எல்லாம் செய்து முடித்தபிறகு ஏதோ யோசனையில் கண்ணயர்ந்தான்.

மைதிலி, "அப்பா! காஃபி" என்று எழுப்ப; "அம்மா வந்துட்டாளா" என்று கேட்டான்." ஆமாப்பா; வந்துட்டு ராத்திரிக்கு மாவரைச்சு வெச்சுட்டு எல்லாருக்கும் காஃபி போட்டு கொடுத்துவிட்டு, பாங்க் மாமா ஆத்துக்கு போயிருக்கா. வருவதற்கு மணி ஐந்து ஆகும்". என்றாள் குழந்தை

முகம் கழுவி, உடுப்புமாற்றி அத்தையின் வீட்டிற்குச் சென்றான். இந்த தள்ளாத வயதில் என்னால் எத்தனை கஷ்டம் என் உருகினான். ஏதும் பேசக்கூடிய நேரமில்லை இது; என அறிந்து தலை குனிந்து அவளுடன் பெரியதனக்காரர் வீடு சென்றான். அங்கே ஏற்கனவே மணியக்காரர் மற்றும்

கிராமத்து பெரும் புள்ளிகள் இருந்தார். அறிமுகம் ஆனதும், "பாலாம்பாள் இந்த ஊருக்கு நாட்டுப் பெண்ணாய் வரும்போது அவளுக்கு வயது ஏழு. அவள் அகத்துக்காரர்தார் எங்கள் அகத்துக்கெல்லாம் வாத்தியார். எங்களுக்கெல்லாம் உபநயனம்கூட அவர் கையால் தான் நடந்தது. அவர்களை முன்னிட்டே நாங்கள் உனக்கு இந்த வேலையைப் கொடுக்கிறோம்.பாவம்! ஜகதா! வம்பு தும்புக்குப் போகாமல் நல்லபடியாக பிழைக்கும் வழியைப்பார். குழந்தைகளை நினைத்துப் பார்த்து புத்தியுடன் பிழை." என்று கோவில் சாவிகளை மணியக்காரர் கொடுத்தார்.

ஆயிற்று இருபது வருடம். காந்தன் கோயில் வேலைகளோடு குடியானவர்கள் சமூகத்திற்கு "ஐயர்" வேலையும் பார்த்தான். திருவாப்புடையார் கோயில் ஜோசியரிடம் ஒரு வருடம் ஜோசியம் கற்றுக்கொண்டது, நன்கு கை கொடுத்தது. குழந்தைகள் நன்கு படித்து முன்னேறினார்கள். சந்துருக்கு சென்னையில் டாடா கன்ஸல்டன்சியில் வேலை.மைதிலி பெரியகுளத்தில் சிட்டி யூனியன் பாங்கிலும்,பிருந்தா மதுரையில் கவர்மென்ட் ஸ்கூலிலும் வேலை பார்க்கிறார்கள்.

இத்தனை இருந்தும் ஜகதா இருபது வருடத்தில் அவனிடம் ஒரு வார்த்தைகூட பேசாமல் இருந்ததுதான் அவனது வாழ்க்கையில் மிகப் பெரிய சோகம்.

இப்பவும் அவள் மணியக்காரர் வீட்டிலும் பாங்க் மாமா அகத்திலும் போய் சமையல் வேலை பார்க்கிறாள். ஒரு நாள், பாங்க் அகத்து மாமி " ஏண்டி ஜகதா! இப்போதுதான் குழந்தைகள் தலை எடுத்துட்டாளே. காந்தனும்

நல்ல படியாகத்தானே இருக்கிறான். அவன் சம்பாத்தியம் உங்க இரண்டு பேருக்கும் போதாதா" என்று கேட்க; ஜகதா தந்த இந்த பதில் இதுதான்"

மாமி! இன்னொருத்தர் பணத்தை எடுத்திருக்கார் , மாமி. அது திருட்டுத்தனம் இல்லையா? எனக்கு அதில் கொஞ்சமும் உடன்பாடு இல்லை. அவரை நான் என்னவர் , என்று ஏற்றுக் கொள்ள என் சுயமரியாதை சம்மதிக்கவில்லை. அவர் வழி என் வழியல்ல. என் நிலைப்பாடு அவருக்குப் புரியாது. அவர் எனக்கு எவருமில்லை. குழந்தைகளின் அப்பா. அவ்வளவே " என்றது ; ஏதோ வேலையாக பாங்க் மாமாவைப் பார்க்க வந்த காந்தனின் செவியில் விழுந்தது. இத்தனை வருங்களுக்கு அப்புறமும் தான் பணம் கையாடல் செய்ததை அவள் மன்னிக்கவே இல்லை என்பதை உணர்ந்த, அவன் அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து இன்றுவரை மீளவில்லை.

சட்டம் அவனுக்குக் கொடுத்தது ஒரு வருட சிறைவாசம். அறம் அவனுக்கு ஆயுளுக்கும் அன்றோ சிறைத்தண்டனை கொடுத்துள்ளது... வீட்டு சிறையில்.

அறுபத்தொன்பது

சுசித்ரா மாரன்

அறுபத்தொன்பது

அகக்கலைகளில்

ஆகச்சிறந்ததாம்

நமக்கென்ன தெரியும்

ஊடலின் பெருநதி புரட்டிப்போட்ட

தொன்னுற்றாறாய் கரை ஒதுங்கினோம்

பதினொன்றாய் கிடக்கும் தவம் போதும்

மெச்சிய ரயிலொன்று

கடக்காமலா போகும்

காலத்தின் கோலம்

அன்னபூரணி தண்டபாணி

நூலகம் சென்றுவிட்டு மெதுவாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்த நடராஜனின் செவிகளில் அவருடைய நண்பன் ராமலிங்கம் சொன்ன செய்தியே ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அதை நினைத்தபடியே, 'கலி முத்திடுத்து!' என்று தனக்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

உள்ளறையில் மகன் தீபக்கிடம் அவனுடைய அம்மா அதாவது அவருடைய மனைவி மாலினி கடிந்து பேசும் குரல் கேட்டது.

"என்னடா சொல்ற? பொண்ணு கிரிஸ்டினா? ஏண்டா? ஏண்டா இப்பி பன்ற? அப்பா ஒத்துக்கவே மாட்டா! என்னால இதுக்கு ஒண்ணும் பண்ண முடியாது. ஒழுங்கு மரியாதையா அந்த பொண்ண மறந்துடு.." என்று மாலினி படபடத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளுடைய படபடக்கும் குரலைக் கேட்டாலே எரிச்சலடையும் நடராஜனுக்கு இப்போது தேன் வந்து பாய்ந்தது போல இருந்தது.

வேக வேகமாக நடை போட்டு அவர்களருகே சென்றவர்,

"என்னடா தீபக்? நீ லவ் பன்றியா? ரொம்ப சந்தோஷம்டா! யார் அந்த பொண்ணு? பேர் என்ன? எப்பி இருப்பா? போட்டோ இருந்தா காட்டு.. அந்த பொண்ணு வீட்ல எப்ப பேசலாம்னு கேட்டு சொல்லுடா.. அப்படியே அவள ஒரு நாள் நம்ம வீட்டுக்கு கூட்டிண்டு வாடா!" என்று மகிழ்ச்சியாய் சொன்னவரை குழப்பமாய் பார்த்தாள் மாலினி.

"வாவ்! ஸோ ஸ்வீட் ஆஃப் யூ ப்பா! நா லவ் பன்றத கேட்டு நீங்க ரொம்ப கோபப்படுவீங்கன்னு நெனச்சேன்ப்பா.." என்றவன் தன் கைபேசியை எடுத்து அதில் ஒரு பெண்ணின் புகைப்படத்தைக் காட்டிக் கொண்டே பேசினான்.

"இவதாம்ப்பா.. டெய்சி! ரொம்ப நல்ல பொண்ணுப்பா! ம்மா! இவள உங்களுக்கு கண்டிப்பா பிடிக்கும்மா.."

அவன் காட்டிய பெண்ணின் புகைப்படத்தைப் பார்த்த நடராஜனுக்கும் மாலினிக்கும் அவள் அழகாக இருப்பதாகவே தோன்றியது.

"வெளக்கி வெச்சி வெங்கல வெளக்காட்டாம் நன்னா லட்சணமா இருக்காடா!" என்றார் நடராஜன். ஆனால் மாலினி எதையும் சொல்லவில்லை.

"தேங்க்யூப்பா.. தேங்க்யூ ஸோ மச்! இப்பவே டெய்சி கிட்ட பேசறேன்ப்பா.." என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக் கொண்டே தன் கைப்பேசியை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு ஓடினான்.

மாலினி தன் கணவனை முறைத்தாள்.

"என்னங்க இதெல்லாம்? எப்ப பார்த்தாலும் வேற மதத்து பொண்ண நம்ம வீடு மருமகளா ஏத்துக்க மாட்டேன்.. வேற ஜாதிப் பொண்ணு இந்த வீட்டு மருமகளா ஆக முடியாதுன்னு குதி குதின்னு குதிப்பீங்க.. புள்ள லவ் பண்ணான்னு தெரிஞ்சதும் பெரிசா கலாட்டா பண்ணுவீங்கன்னு எதிர்பார்த்தா.. நீங்க உடனே அவங்க வீட்டுல போய் பேசலாம்னு சொல்றீங்க?" இப்போதும் படபடத்தாள் மாலினி.

"ஆமா மாலினி! இது எவ்ளோ சந்தோஷமான விஷயம்! எம் புள்ள சந்தோஷம்தான் என் சந்தோஷமும்.." என்றார்.

அவருடைய மனம் சற்று முன் இருந்த சங்கடமான நிலையிலிருந்து நிம்மதியான நிலைக்கு வந்திருந்தது.

தான் கேட்ட கேள்விக்கு சரியான பதிலைச் சொல்லாமல் மழுப்பிய கணவனை கோபமாக முறைத்தாள் மாலினி.

"வாட்? ஐயர் வீட்டு பையனா? நம்ம சொந்தக்காரங்கல்லாம் நம்மள என்ன சொல்வாங்க? உனக்கு பிடிச்சதெல்லாம் நா வாங்கி குடுத்தா உன் இஷ்டப்படி நடப்பியா? நோ! நோ! நோ! நோ! இதெல்லாம் அன் அக்செப்டபிள்!" என்று பொரிந்து தள்ளினார் சகாயம்.

"இல்ல டேடி! அவன் ஐயர் தான்.. ஆனா ரொம்ப ஃபார்வார்ட் திங்கிங் இருக்கறவன்.. அவனும் உங்கள் மாதிரியேதான்.. ப்ராப்பர்டி.. ரியல் எஸ்டேட்ல எல்லாம் பயங்கர இன்ட்ரஸ்ட்..

இப்ப எந்த இடத்தில அபார்ட்மென்ட் வாங்கலாம்.. எங்க தனி வீடு வில்லா வாங்கலாம்.. வீடா வாங்கினா லாபமா தனி கிரவுண்டா வாங்கினா லாபமானனு எல்லாம் எப்பவும் பேசிட்டே இருப்பான்.. நீங்க ஒரு முறை அவன்கிட்ட பேசிப் பாருங்க.. அவன உங்களுக்கு கண்டிப்பா பிடிக்கும்.." என்றாள் டெய்சி.

"எனக்கு பிடிச்சி என்ன செய்ய? உன் மம்மிக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது.. அவ இத ஒரு நாளும் ஒத்துக்கவே மாட்டா.." என்றார் சகாயம்.

"டே.. டே.. ப்ளீஸ் டே.." என்று டெய்சி அவரிடம் கெஞ்சிக் கொண்டிருக்க,

"அந்த பையன் ஐயரா?" என்று நிதானமாகக் கேட்டுக் கொண்டே வந்து அமர்ந்தாள் நான்சி.

"மம்மீ.. அது வந்து.." இழுத்தாள் டெய்சி.

"சொல்லு டெய்சிமா! அந்த பையன் ஐயரா?" மீண்டும் கேட்டாள் நான்சி.

"எஸ் மம்மி! அவன் பேர் தீபக்!"

"ம்.. அவனப்பத்தி சொல்லு!"

"நாங்க ரெண்டு பேரும் ஒரே ஆஃபீஸ்லதான் வேலை பண்ணோம்.. ஒரே டீம்தான்.. ரெண்டு வருஷமா தெரியும்.. ஆனா இப்ப அவன ரொம்ப பிடிக்கிது.. அவனுக்கும் என்ன மாதிரிதான்..

என்ன அவனுக்கு ரொம்ப பிடிக்கும்னு சொன்னான்.. வீட்டுக்கு ஒரே பையன்.. அக்கா, அண்ணன், தம்பி, தங்கச்சி யாரும் கிடையாது.. அவன கல்யாணம் கட்டிகிட்டா என் லைஃப் நல்லா இருக்கும்னு தோணுது.." தயங்கித் தயங்கி சொல்லி முடித்தாள் டெய்சி.

சில நிமிடங்கள் யோசித்த நான்சி,

"சரி! வர ஃப்ரைடே அன்னிக்கு அந்தப் பையனை தன் பேரன்ட்ஸை கூட்டிட்டு நம்ம வீட்ல வந்து பேச சொல்லு!" என்று கூறினாள்.

"ஓ! தேங்க்யூ சோ மச் மம்மீ! யூ ஆர் த பெஸ்ட் மாம் இன் த வேர்ட்ஸ்!" என்று தன் அன்னையின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டுவிட்டு,

"இதோ! இப்பவே தீபக் கிட்ட பேசறேன்.." என்று சொல்லிக் கொண்டே, தன் கைப்பேசியை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினாள்.

"என்ன நான்சி? நம்ம சாதி பையன்தான் நம்ம பொண்ணுக்கு கட்டி வெக்கணும்னு எப்பவும் சொல்லுவ.. இப்ப என்ன? அந்த பையனை நம்ம வீட்டுக்கு வந்து பேசுன்னு நீயே சொல்ற?" என்று கேட்டார் சகாயம்.

"எல்லாம் காரணமாதான்." என்று கூறிவிட்டு தீவிர யோசனையில் ஆழ்ந்து போனாள் நான்சி.

டெய்சியிடம் பேசிவிட்டு வந்த தீபக்,

"அப்பா! வர வெள்ளிக்கிழமை நம்மள அவங்க வீட்டுக்கு வரச் சொல்றாங்க! உங்களுக்கு ஓகேயா?" என்று கேட்டான்.

அருகிலிருந்த நாள்காட்டியில் வெள்ளிக்கிழமையின் விவரங்களைப் பார்த்த நடராஜன்,

"அன்னிக்கு நல்ல முகூர்த்த நாள்தான்... டபுள் ஓகே! ஈவ்னிங்க் நாலு மணிக்கு வரோம்னு சொல்லிடு.." என்றார்.

தன் கைப்பேசியில்,

"ஹே! எங்க வீட்ல ஓகே ப்பா! வர ஃப்ரைடே ஈவ்னிங் நாலு மணிக்கு உங்க வீட்டுக்கு நாங்க வரோம்.." என்று கூறியவன் மேற்கொண்டு ஏதோ பேசிக் கொண்டே தன்னுடைய அறைக்குள் சென்று தாழிட்டுக் கொண்டு தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தான்.

"என்னங்க இதெல்லாம்?" என்று மீண்டும் கோபமாகக் கேட்ட மாலினியின் கைபிடித்து தங்களுடைய அறைக்கு அழைத்துச் சென்ற நடராஜன்,

"உன் கோவம் எனக்கு புரியுது மாலு! ஆனா நா சொல்லப் போற விஷயத்தக் கேட்டா நா செய்யறது சரின்னு நீயே ஒத்துக்குவ!" என்று கூறிவிட்டு அவளுடைய காதில் மிக மிக ரகசியமாக எதையோ கூறினார்.

கவனமாகக் கேட்ட மாலினியின் முகம் அஷ்ட கோணலாகியிது.

"என்னங்க சொல்றீங்க? நெஜமாவா?" என்று அசுவையுடன் கேட்டாள்.

"ஆமா மாலு! இப்பதான் லைப்ரரில ராமலிங்கத்த பாத்தேன்.. ஒரு மூச்சு அழுதுட்டு போறான்.. அவனுக்கு எப்டி ஆறுதல் சொல்றதுன்னே எனக்குப் புரியல.. பாவம்.." என்றார் நடராஜன். அவர் குரலில் உண்மையான வருத்தம் இருந்தது மாலினிக்கு நன்றாகவே தெரிந்தது.

அவள் ஒன்றும் சொல்லாமல் தன்னுடைய வேலையைப் பார்க்க எழுந்து போனாள்.

சரியாக வெள்ளிக்கிழமை மாலை நான்கு மணிக்கு டெய்சியின் வீட்டு வரவேற்பறையில் தீபக்கும் அவனுடைய பெற்றோரும் அமர்ந்திருந்தனர்.

சகாயமும் நான்சியும் வந்தவர்களை நல்ல முறையில் வரவேற்று உபசாரம் செய்து விருந்து பரிமாறினார்கள்.

"உங்க பொண்ண எங்களுக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு.. எங்களுக்கு இந்த சம்மந்தத்தில பரிபூரண சம்மதம்." என்று நடராஜன் சொன்னார்.

"எங்களுக்கும்!" என்றார் சகாயம்.

"எனக்கு பொண்ணில்லாத குறைய உங்க டெய்சிதான் தீர்க்கப் போறா.. அவள நா எம்பொண்ணு மாதிரி கவனிச்சிப்பேன்.." என்று மாலினி கூற டெய்சி தீபக்கைப் பார்த்து புன்னகைத்தாள்.

சகாயத்துக்கும் நான்சிக்கும் மனம் குளிர்ந்து போயிற்று.

பெரியவர்கள் நால்வரும் கலந்து பேசி திருமணத்துக்கு நாள் குறிக்க, இளையவர்கள் இருவருக்கும் மனம் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடியது.

இரண்டு குடும்பங்களும் ஒன்றாகவே திருமண ஏற்பாடுகளை கவனிக்கலாம் என்று முடிவு செய்து கொண்டு நடராஜன் குடும்பம் சகாயத்தின் வீட்டிலிருந்து மகிழ்ச்சியுடன் கிளம்பினார்கள்.

அன்றிரவு சகாயம்,

"நான்சி? இந்த கல்யாணத்துக்கு எப்பி ஒத்துகிட்டன்னு கேட்டா சொல்லவே மாட்டியே? நம்ம பொண்ணு கேட்டவுடனே ஒத்துக்கற அளவுக்கு அப்பி என்னதான் ஆச்சு?" என்று படபடத்தார்.

"போன வாரம் அக்கா போன் பண்ணியிருந்தாங்க.. பெங்களூருல வேலை பாக்கற அவங்க பொண்ணுக்கு மாப்ள பாத் தா வேண்டாம் வேண்டாம்னு தட்டி கழிச்சிகிட்டே இருந்திருக்கா.. சந்தேகம் வந்து ரகசியமா விசாரிச்சபற்றம்தான் தெரிஞ்சது.. அவ யாரோ ஒரு பையனோட லிவிங் டுகெதர்ல வாழ்ந்துகிட்டு இருக்காளாம்.." என்றாள் நான்சி.

"உன் குடும்பம்.. இப்பிதான் மட்டமா நடந்துக்குவாங்க.." என்று ஏளனக் குரலில் கூறினார் சகாயம்.

"என் குடும்பமா? போன் பண்ணினது உங்க அக்கா ரோசி! லிவிங் டுகெதர்ல இருக்கறது உங்க அக்கா பொண்ணு டயானா!" என்று நான்சி சோகமும் வருத்தமுமாகக் கூறினாள்.

சகாயம் அதிர்ந்தார்.

"என்னடி சொல்ற?"

"ஆமாங்க.. ரோசி அக்காதான் போன் பண்ணினாங்க.. அவங்க பொண்ணு டயானாதான் லிவிங்ல இருக்காளாம்.. சரி.. தொலையிது.. அவனையே உனக்கு கட்டி வெக்கறோம்னு சொன்னாலும் கேக்க மாட்றாளாம்.. இப்ப பிடிச்சிருக்கு..

சேர்ந்து வாழறேன்.. பிடிக்கலன்னா விட்டுட்டு வந்துடுவேன்னு சொல்றாளாம்.. எங்களுக்கு என்ன செய்யறதுன்னு புரியலன்னு ரோசி அக்கா ரொம்ப கவலையா பேசினாங்க.. அதான்! நம்ம சாதி இல்லன்னாலும் பரவால்ல.. நம்ம பொண்ணு கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டு வாழறேன்னு சொன்னதும் ஒத்துக்கிட்டேன்.." என்றாள் நான்சி.

அவள் கூறியதைக் கேட்டு ஜீரணிக்க முடியாமல் எதுவும் பேசத் தோன்றாமல் அமைதியாகத் தன் தலையை மட்டும் சரி என்பது போல ஆட்டினார் சகாயம்.

இதே நேரத்தில் நடராஜன், தன் மனைவி மாலினியிடம்,

"நல்ல வேளை! ராமலிங்கத்தோட பையன் மாதிரி நம்ம பையன் நடந்துக்கல.. வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்கு போனவன் அங்க ஒரு பையனோட உறவில இருக்கான்.. ஆம்பளைக்கு ஆம்பளை.. பொம்பளைக்கு பொம்பளைன்னு வாழறதெல்லாம் என்ன ஒரு அசிங்கம்.. இப்ப இந்த அசிங்கம் நம்ம நாட்டுக்கும் வர ஆரம்பிச்சிருச்சாம்.. அதக் கேட்டதுல இருந்து எனக்கு மனசே ஆறல.. எங்க நம்ம பையனும் ஒரு பையனை கூட்டிட்டு வந்து அவனைதான் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்னு நின்னுடுவானோன்னு நா ரொம்ப பயந்தேன் மாலு.. அதான்.. கிருஸ்த்துவ பொண்ணா இருந்தாலும் பரவால்ல.. அவ ஒரு பொண்ணா இருந்தா போதும்னு இந்த கல்யாணத்துக்கு நா ஒத்துக்கிட்டேன்!" என்று சொல்ல, மாலினியும் அதை ஆமோதிப்பது போல தலையாட்டினாள்.

மஞ்ஞையில் முளை விடும் சொற்கள் நரேன்

மஞ்ஞையில் முளை விடும்
சொற்கள்
சமீபத்தில்
எப்போது
உங்கள்
துணையிடம்
ஐ லவ் யூ சொன்னீர்கள்

ஒரு தேங்ஸ்
ஓர் ஓரப்பார்வை

காமம் அறுத்த
ஓர் அணைப்பு

பிறந்த
சிசுவின்
ஸ்பரிசமாய்
நெத்தியிலே
ஒரு முத்தம்

ஞாபகம் இருக்கிறதா
இணைந்து
இணைக்கு
பிடித்த
ஒரே மசால் தோசையை
உண்ட ருசியின் சுவையை

நீயே பூ
உனக்கெதற்கு
பூவென்று சொல்லாமல்
ரெண்டு முழம்

மல்லி
வாங்கித்தந்த
தருணத்தை

வேலைக்காரி
போட்ட கோலத்தை
இணையின்
கைவண்ணமென
ஆஹா!ஓஹோ!
எனப் புகழ்ந்து
மொக்கையானதை

சமீபத்தில்
எத்தனை
மணி
நேரத்திற்கு
முன்
உங்கள் வாழ்க்கைத்
துணையிடம்
காதலைச் சொன்னீர்கள்

நெஞ்சில்
முகம் பதித்து
சீரான இதய
லயத்தில்
லயித்தது
எப்போது
நேற்றா
நிச்சயம்
அது
இன்றாக இருக்கட்டும்!

சித்ரா மகேஷ், டெக்சாஸ் 'நேர்காணல்'

கவிதாயினி , எழுத்தாளர் , திருக்குறள் ஆர்வலர், பேச்சாளர் என்று பன்முக ஆற்றல் மிக்க சித்ரா மகேஷ் அவர்களை “சக்தி” இதழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன். அவரது பேட்டி இதோ உங்களுக்காக!

சித்ரா மகேஷ், டெக்சாஸ்

வணக்கம் சித்ரா! “சக்தி” இதழுக்காக உங்களைப் பேட்டி எடுப்பதில் மகிழ்ச்சி. தங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தை எங்கள் வாசகர்களுக்காகக் கூறுங்கள்.

கோவை பாராதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றேன். கடந்த 20 ஆண்டுகளாக அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வருகின்றேன்

கவிதை , நாவல், சிறுகதை இவற்றில் எந்த இலக்கிய வடிவத்தின் மீது உங்களுக்கு அதிக ஆர்வம் என்பது பற்றிக் குறிப்பிடமுடியுமா?

கவிதை, கவிதை தான் என்னைத் தமிழ்ப்படிக்கும் ஆர்வத்தை வளர்த்தது. மற்றபடி அனைத்து இலக்கியங்களும் படிக்கப் பிடிக்கும்.

பெண் எழுத்தாளர்கள் குறித்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பல்வேறு விவாதங்கள் உள்ளன. இதைப்பற்றிய உங்கள் பார்வை என்ன?

எனக்கு ஆண், பெண் என்று பிரித்துப் பார்ப்பதில் விருப்பமில்லை. எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் திறமைக்குத்தான் மதிப்பும், பாராட்டும்.

பேட்டியாளர் மேனகா நரேஷ், நியூ ஜெர்சி

ஆனால், சில நேரங்களில் பெண்களுக்கான தேடல்கள், தேவைகள், உரிமை குறித்தான முன்னெடுப்புகளைச் செய்வதற்குப் பெண்ணுக்குப் பெண்ணே துணை நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. மற்றபடி ஆணும், பெண்ணும் சரிநிகரே ...

1330 திருக்குறள்களையும் சொல்லி அமெரிக்காவின் இரண்டாவது சாதனையாளராக இடம் பெற்றுள்ளீர்கள்.. இந்தச் சாதனைக்கான உங்கள் பயணத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

முடியுமா? என்ற முயற்சியின் பயன். திருக்குறளை முழுமையாகப் படித்துப் பயன்பாடு நல்ல வாய்ப்பு.

இதுவரை நீங்கள் எழுதியுள்ள நூல்கள் குறித்து சொல்லுங்கள்.

என் செடி உன் பூக்கள் - கவிதை

ஓவியர் மருதுவின் தூரிகையில் காதல் கதை சொல்லட்டுமா?

(குறிஞ்சிப்பாட்டு)

பூக்கள் பூக்கும் தருணம் (குறுந்தொகை)

திருக்குறள் 3.0,

(உரையும், குறுங்கவிதைகளும் AI படங்களுடன்)

அனைத்து திருக்குறள்களுக்கும் எளிய உரையுடன், மூன்று வரிகளில் குறுங்கவிதைகளும் எழுதிய முதல் பெண் எழுத்தாளர் என்ற சாதனையை படைத்துள்ளீர்கள் இதற்காக நீங்கள் எடுத்துக்கொண்ட கால அவகாசம், முயற்சிகள் பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாமா?

திருக்குறள் ஒப்புவித்த பின்னர், எளிய உரையாக எழுத வேண்டும் எண்ணம் தோன்றியது. எழுதி முடித்த பின்னர்தான் தெரிந்தது முதல் பெண் என்று.

எழுதக் கிடைத்ததே பெரும் மகிழ்ச்சி. முதல் பெண் என்பது தமிழ் தந்த பரிசு.

தமிழ்நாடு அரசு உங்களுக்கு கணியன் பூங்குன்றனார் விருது வழங்கி சிறப்பித்ததை அறிவோம். அந்தத் தருணம் எப்படி இருந்தது ?

குறளோவியம் எழுதிய முத்தமிழறிஞர் கலைஞரின் மகன் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்களிடம் திருக்குறள் உரை நூலுக்காக இந்த விருதைப் பெற்றது எதிர்பாராத ஒன்று. இன்னும் தகுதிப்படுத்திக் கொள்ளத் தமிழோடு நீள்பயணம் செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதியைத் தந்தது.

மறைந்த கவிஞர் நா.முத்துக்குமார் பற்றிய நினைவுகளை எங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளுங்களேன்?

டாலஸ் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிகழ்ச்சிக்காக வந்திருந்தவர் எங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். தினமும் படிக்கவும், எழுதவும் வேண்டும் என்று சொன்னது இன்றும் பாடமாக இருக்கிறது. அழகான நினைவுகள் தந்துவிட்டுத் திரும்பி வருவேன் என்று சொன்னவர் வராமல் போனது வாழ்நாளில் மீட்டெடுக்க முடியாமல் போனது பெரும் துயரம் மற்றும் இழப்பு எங்களுக்கு. ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆளுமையைப் பேட்டி கண்டதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்! சித்ரா மகேஷ் மேலும் பல சாதனைகளைப் படைக்க “சக்தி” இதழ் வாசகர்களின் சார்பாக அவருக்கு வாழ்த்துகள் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!

உனதருமை தெரியவில்லை அ.ஈடித் ரேனா

உனதருமை தெரியவில்லை
என்பதான பாவனையில் பச்சாதாபத்
துணுக்குகள்.

பேரண்ட பெருவழகி
என்றெல்லாம்
அள்ளித்தெளித்திடும்
வார்த்தை வழிசல்கள்!

உனக்கான வெளி
காத்திருக்கிறது
வா தோழி என
வலை விரிக்கும்
வஞ்சகர் உலகம்

மனைவியைப்
மயிரளவும் மதிக்காமல்
மகாராணியாக
வைத்திருப்பேனென்று
மார் தட்டும்
மானிட சில்லறைகள்!

பெற்ற மகள்களைக்
பேணிக்காக்காமல்
மேடைகளில் மட்டும்
பெண்ணுரிமை பேசும்
பெருங்கூட்டம்!

தன் வீட்டுப் பெண்களின்
சிறகுகளை வெட்டிவிட்டு
உன்னை சிறை மீட்பதாகக்
கண்ணீர் வடிக்கும்
ஆள்விழுங்கி முதலைகள்!

கட்டுக்கதைகள் சொல்லி
கட்டற்ற உலகிற்கு
கம்பளம் விரிக்கும்
கபட ஓநாய்கள்!

பொதுவெளியில்
சிலாகித்து விட்டு
மறைவெளியில்
மடிந்துவிடுவாளென்று
மந்தகாசம் பேசும்
மலின மனிதர்கள்!

ஆணாதிக்க
வாணலிக்கு தப்பி
போலி பெண்ணிய
அடுப்புக்குள்
விழுந்து விடாதே

சரிகைத்தாள் சுற்றிய
தொங்கும் நாவுகள்
கவனம் பெண்ணே!!!

மாடத்தீ

சம்கல் ஹுதா பானு

காட்டுக் கருவை மர நிழலில் தனது கால்களை நீட்டி
மரத்தின் தூரில் சாய்ந்தவாறு... தனது கண்களில்
வடியும் கண்ணீரைத் துடைக்க மறந்தவளாய்....
மாடத்தி அமர்ந்திருந்தாள். அதன் எதிர்ப்புறம்
கொமரக்கா சாமியின் கழுத்தில் அரளிப்பூச்
சரத்துடன், அரளிப்பூவைக் கட்டிய நாறுடன், வாடி

அரளிப்பூ காற்றில் சர...சரவென சத்தத்துடன் ஆடிக் கொண்டிருந்தது.
கொமரக்கா சாமியிடம் நியாயம் மனதுக்குள் கேட்டு....கண்ணீரைத் துடைத்தாள்
மாடத்தி. எத்தனை.... எத்தனை குஷியான வாழ்வியல் என்னுடையது. கன்றுக்
குட்டியை போல இந்த சக்கிலியக் காலனியைச் சுற்றிச் சுற்றி வளைய வந்தேன்.
“அத்தர் வாசத்தில் மயங்கி அகால பள்ளத்தில் விழுவேன் எனத்
தெரியலையே..... கொமரக்கா உனக்கு மஞ்சப்பூசி, குங்குமம் வச்சு, தாவாணி
சுத்தி, வளவி போட்டு, கதம்பம், அரளிச் சரம், தலையில் வச்சு.... உன்ன
உழுந்து... உழுந்து கும்புட்டேனே.... என்னைத் தடுக்கி விழுந்தவளுனு
காலனியே சொல்ற நெலமயக் குடுத்துட்டியே.... ஏந்தாயி....” என மறுபடி
வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்தவள், அடி வயிற்றிலிருந்து குமாட்டிவரும்
வாந்தியை எடுக்க காவாக்கரை நோக்கி ஓடினாள். ஏலைய்.. செம்பா... கருப்பா
எனக் கத்தியபடி வந்த காலனித் தலைவர் ரங்கன், அக்பரு அய்யா வூட்டுல
மாடு செத்துருச்சாம், வந்து தூக்கிப் போகச் சொல்லிருக்காங்கலே...
வாங்கலே... இன்னைக்கு காலனி வூடுபூரம் கறியும், சோறுந்தேன்... என்றபடி
கிளம்பினர் அனைவரும். அக்பர் ஐயா- என்ற பெயர் மாடத்தி காதுகளில்
விழுந்த போது குமட்டல் அதிகமானது அவளுக்கு.

மாடத்தியின் ஆத்தா ராசமணி அக்பர் ஐயா வூட்டுல... மாட்டுக்கொட்டாயி,
கொல்லப்புரத்துல உள்ள வேலைக... ஊரணித்தண்ணி , கெணத்து தண்ணி
எடுக்குற வேலைலாம் செய்து, தன் வகுத்தையும் , மக மாடத்தி வகுத்தையும்
கழுவி வாழுற கைம்பொம்பள. காலனியில் உள்ள ஆம்பளைகளாம் கவுர்மெண்டு
வேலைப்பாக்குறாக... சாக்கடை வண்டி, பீ வண்டி தள்ளுனாலும்... கவுர்மெண்டு
சம்பளமுல வாங்குறாக... அக்பரைய்யா வூட்டுல வேலை பாக்குறதுல

ராசமணிக்கி கர்வந்தேன். அக்பர் ஐயா சம்சாரம் மைதீன் பாத்தம்மா குடுக்குற பழசு-பட்டை , பெனாங்கு சீலை துணிகளை ராசமணி கட்டுறதுல காலணிப் பொம்பளைக்கும் அவ மேல பொறாமைதேன்.

அக்பர் ஐயாவும் அவுக மவேன் சின்னைய்யா ரஹீமும் பெனாங்கு சவுராளியா வந்து இறங்குனப்போ, ஊரே ரஹீமைய்யாவ பாத்து வாயில வெரல வச்சுருச்ச... சின்னப் பயலாப் போன ரஹீமு எளவட்டமா... சவுராளித் தோரணையோடு பாத்தவுக... ரஹீமுக்கு நாங்க பொண்ணு தாரோம்... நீங்க பொண்ணுதாரோமுனு... போட்டிய இருந்துச்சு. ராசமணிக்கு அக்பரு சம்சாரம் மைதீன்பாத்தம்மா சவுராளிக வந்த வுடு... வேலை நிமூற இருக்குது... வெள்ளன் , வெரசா வாடியாத்தா ராசமணி என ராசமணியை வெரட்ட... சவுராளிக வந்த வுட்டுல கறியும் , சோறும் மிச்சம் மீதி கெடைக்க ராசமணி காலனியில பெருமையாத்தேன் அலைஞ்சா....

ராசமணிக்கி அக்பர் ஐயா வுடுல வேலை அதிகமாக மக மாடத்தியைக் கைவேலைக்கித் தொணக்கி வேலை வெட்டி பாக்க கைத்தொணையா அழைச்சப்போனா.... அக்பர் ஐயா வுட்டு பெனாங்கு சோப்பு , பகுடரு , அத்தருவாசம் மாட்டுக்கொட்டகை சாணி, மாட்டு மோத்திர நாதத்தையே அழுக்கி, வாசமோ வாசம் காத்தோட கொட்டாயில வந்து மோப்பம் புடுச்சே வேலை பாத்தா மாடத்தி. ஆத்தாடி என்னமா மணக்குது. ம்ஹும் பெனாங்குல இப்புடித்தேன் இருப்பாக போல,காலனியில பெனாங்கு வாசத்தை அவ சோட்டுப் புள்ளைகளோட சொல்லிச் சொல்லி பகுமானத்தோட திரிஞ்சா மாடத்தி.

மாடத்தி வேலையின் குட்டிகை மைதீன்பாத்தம்மாவுக்குப் புடுச்சப் போக ஏலா-ராசமணி உம் மவள ஊட்டுக்குள்ளாற தூத்திப் பெருக்கச் சொல்லு என மாடத்தியின் வேலையில் பதவி உயர்வு கொடுத்தாள். அக்பர் ஐயா வுட்டுக்குள் தூத்தி பெருக்கச் சென்ற மாடத்தி வுட்டின் உள்ளார தரையோட வேலைப்பாடு, சரவெளக்கு ,மச்சுப்படி , அலமாரு , உக்காருற கட்டுலுக வேலைப்பாட்டையும், அலங்காரத்தையும் பாத்து அதைவிட வுட்டுக்குள்ள வந்த அத்தருவாசம் எல்லாம் வேற ஒலக்கத்துல இருக்குறாப்புல இருந்துச்சு அவளுக்கு.

ஏலா... மாடத்தி வந்தமா, தூத்துப் பெருக்குனமா கெளம்பனாமுனு இருக்கனும். ஏலா பரகு பரகுனு பாக்குறே, சீக்கிரம் தூத்திட்டு கொல்லப்பக்கம் போயி ஒ.. ஆத்தாவோட கெளம்பு. மைதீன்பாத்தம்மாவின் குரல் அரற்ற தன்னுலகத்துக்கு வந்து தூத்திப் பெருக்கினாள் ஆனாலும் அந்த பெனாங்கு அத்தரு வாசம் நான் மூச்சுல வாசத்த வாங்குறது ஐயா.... அம்மாவுக்குத்

தெரியாதுல மூச்சை உள்ளார இழுத்து, இழுத்து தனது நுரையீரல் முழுவதும் அத்தர் வாசத்தைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டாள் மாடத்தி.

ராசமணி தெனசரி மாடத்தியைக் கூட்டிக்கிட்டு அக்பர் ஐயா வூட்டுக்கு வூட்டுக்கு வேலைக்கிப் போக ஆரம்பித்து... மைதிம் பாத்தும் மாடத்தியிடம் வேலை வாங்குவது அதிகமானது. அத்தர் வாசமே மாடத்தியை அதிக... அதிகமாக வேலை பார்க்க வைத்தது. அடியை ராசாமணி நானும் , பெரிய ஐயாவும் பக்கத்து ஊருக்கு மெளத்துக்கு போறோம் நேத்து வச்ச மீனானம் உஞ்சட்டியில ஊத்திருக்கேன் எடுத்துட்டுப்போ. சின்னையா வூட்டுல இருக்குறாக வேலை முடிஞ்சா அவுசு கிட்ட சொல்லிப்புட்டு ரெண்டு பேரும் கெளம்புங்க, எனச் சொல்லியவாறு மைதிம்பாத்தம்மாவும், அக்பரையாவும் கிளம்பிவிட்டனர்.

மைதிம்பாத்தம்மா, அக்பர் பெரியய்யா இல்லாத வீட்டில் விளக்கமாறுடன் ஆடிக்கொண்டே நுழைந்து வீட்டின் உள்அலங்காரத்தை ஆசை தீர பார்த்து ரசித்தாள். அத்தர் வாசத்தை ஆனந்தமாக தனது மூச்சுக்குள் இழுத்தபடி வீட்டைக் கூட்டியவள்.. சின்னையா படுக்கையறை வாசலில் ஐயா உள்ளாற இருக்காக, கூட்டனுமா... வேணாமா... கூப்பிடுவோமா என வாசலில் நின்றவளுக்கு குப்பென அத்தர் வாசம் சுவாசத்தில் திடீரென நுழைய தன்னிலை தடுமாறினாள்... தடுமாறி நிமிர்ந்த போது மிக அருகில்

சின்னைய்யா ரஹீம் சினிமாக் கதாநாகன் போன்று நிற்க, அதைப் பார்த்த மாடத்திக்கு நெஞ்செல்லாம் பட படவென பட்டாம்பூச்சி பறந்தது, கையிலிருந்த விளக்கமாறு அவள் கையை விட்டுத் தவறுவதை அறியாமலே நின்றவளின் கையை ஆசையுடன் பிடித்தான் ரஹீம். ஐயா... ஐயா... உங்க அறையக் கூட்டனும் என்று காத்தோடு பேசியும் பேசாமலும் நின்றவளை ... அறைக்குள் கூட்டிச் சென்றான் ரஹீம்... அறைத் தாழ்ப்பாள் போட்டது கூட அறியாமல்

அத்தர் வாசத்தின் போதையில் பின்னால் சென்றாள். மாடத்தியின் கைகளைப் பிடித்த கரங்கள் அவளது உடல் முழுவதும் பரவியது மாடத்திக்கோ அத்தர் வாசம் மேலும்,.. மேலும்... மயக்கி அவளை வேறொரு உலகத்துக்குக் கொண்டு சென்றது.

ஏய்ய்ய... மாடத்தி நாங்கெணத்துல தண்ணி எடுத்து வந்துட்டேன்... வேலைலாம் முடிஞ்சுப் போச்சு அம்மாவுக வச்சமீங்கொலம்ப எடுத்துக் கெளம்புவோம் என்றவள் மகளின் மேல் அடித்த அத்தர் வாசத்தை அறிந்து அடியேலேய்... அம்மாவுக இல்லாத இந்த நேரத்துல அத்தர் சீசாவத் தொட்டியா அம்மாவுக என்னத்தேனே வைவாக ,அறிவுகெட்டவளே மொதல்ல கெளம்பு ட... ஊரணியில போயிக் குளிடி பேதிலபோவே... நெஞ்சல பயமில்லாம திரியாதடி, எனக் கத்தியபடி முன்னால் செல்ல அத்தர் வாசம் அவர்களுடனே ... பின் சென்றது.

சின்னய்யா ரஹீமுக்கு பொண்ணு பேசிமுடுச்சு, கலியாண வேலை அதிகமாக ராசமணி மாடத்திக்கும் வேலை அதிகமானது. ஆனால் மாடத்தியின் உடல் சோர்வுற்றது வாந்தி... வாந்தி என விடாது அவள் எடுக்க.. ஐயாவுக வூட்டுக் கறியுஞ் சோறும் நாம திங்கிறமுனு காலனி சனங்க வாயில வச்ச வண்டாப் பறத்துதுக நம்மள. இவக கண்ணேறாள எம் மகளுக்கு செமிக்காமை வாயால... வாயால எடுக்குறா எனப் புலம்பியபடி கை மருந்து கொடுத்து மாடத்தியை வூட்டுல படுக்கவச்சுப்பட்டு கல்யாண வேலை பார்க்க அக்பர் ஐயா வூடு சென்றாள். நாளாக ..ஆக மாடத்தியின் வாந்தி நிற்காத போது காலனியின் வைத்தியச்சி பேச்சிக் கெளவியக் கூட்டியாந்து காட்ட மாடத்தி கைப் புடுச்சுப் பார்த்த பேச்சிக்கெளவி ரெட்டை நாடி ஓடுது ஒம்மவளுக்கு, மாடத்தி புள்ளை உண்டாகிருக்கா. உம்மவ வகுத்துல உள்ளத கலைக்க முடியாதுடி பாதகத்தி, மூணுமாசத்துக்கு மேல ஆகிருக்குறாப்புல இருக்கு எனப் பேச்சிக்கெளவி சொல்லவும் ராசமணிக்கு அடி வகுத்துல இடி இறங்கியது...

தானும், தம் மகளும் சாவுறதுதேன் சரி இனி உசரோட இருக்குறது அசிங்கம் என அழுதபடி அரளி விதை பறிக்கப்போகும்போதே கொமரக்கா சாமி கோவில் திண்டுல உக்காந்து அழுது என்னோட பாலாப் போன விதிதே புருஷனப் பறி குடுத்து பட்டமுந்துறேன் எம் மக விதியையும் இப்படி ஆக்கிட்டியே... ஐயாமாருக வீட்டுல என்னால நாயம் கேக்கப் போக முடியுமா?. உனக்கு எம்புருஷன் பன்னி அடிச்ச காலனிக்கே கறியும், சோறும் போட்டு சாமி கும்புட்டாரு நீ அவரு மகள நிற்கதியா வுட்டுட்டியே தாய்... என அழுது

எழுந்து அரளிக்காயுடன் தனது குடுசைக்கு வந்தாள். காலனித் தலைவரு ரங்கன் ராசமணி குடுசை வாசலுக்கு வருவதை பார்த்து தலைகுனிந்து நின்றாள். வாங்கனு கேக்கக் கூட வாய் வராமல் கூனிக் குறுகிப் போய் நின்றாள்.

ராசாமணியிடம் ரங்கனே பேச்சை ஆரம்பித்தார்... சேதிலாம் கேள்விப்பட்டேன்,. என ரங்கன் சொன்னவுடன் சாமி... நானும் எம் மவனும் சாவுறதுதேன் நல்லது. காலனில இனி தலை நிழுந்து நான் எப்படி நடப்பேன், என அழுதாள் ராசமணி. சாவுறதுதேன் ஆத்தா, மகள் முடிவுனா நம்ம காலனியில மாடத்தி மாதிரி பாதிப் பொட்ட புள்ளைகள் செத்துருக்கனும். நம்ம காலனிப் பயலுவ வகுத்துல புள்ளையோட உள்ள காலனிப் பொம்பளப் புள்ளைகள் கலியாணஞ் செஞ்சு ஏத்திகுறதுனாலதேன் நம்ம பொம்பளப் புள்ளைகள் சாவாம வாழுதுக மாடத்தி சேதி கேட்டதும் காலனி முக்கியஸ்தர்ட்டைலாம் பேசிப்புட்டு நம்ம நானியாத்தா மவன் ராசையாவ கூப்புட்டுப் பேசேனென் மாடத்திய ஏத்துக்கிறேனு சொல்லிட்டான் ரெண்டுநாலுல கொமரக்காசாமி கோவிலு முன்னால கலியாணத்த முடுச்சுருவோம் எனக் காலனித் தலைவர் சொன்னவுடன் அவரது கால்களில் நெடுஞ்சான் கட்டையாக விழுந்தாள் ராசமணி.

மாடத்தி கழுத்தில் தாலி கட்டி ராசய்யா தனது பொண்டாட்டியாக்கினான் மாடத்தியை. தாலி கட்டியவன் ஒருவன் வகுத்துல இருக்குற புள்ளைக்கு அப்பன்

வேறொருவன். எத்தனை பொம்பளைகளுக்கு தலைப் புள்ளக்கி அப்பன் வேறொருவனாக இருக்குதோ! அப்போ எங்கள் எங்க வகுத்துல வளருற

புள்ளைகளெல்லாம், ஏத்துக்குறாத பெரிய லுட்டுக்காரவுக எங்கள் தொடவும் கூடாதே? என மாடத்தி மனதில் நெனச்ச வெந்து, வெந்து செத்தாள். அத்தர்வாசம் அவளது வாழ்வை நாறிப் போக வைத்ததை நினைத்து அவளது நுரையீரல் சுருங்கியது...

மாதங்கள் சென்றது, மாடத்திக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. பிறந்த குழந்தையின் மீது அத்தர் வாசம் வீசுவது போலவே உணர்ந்த மாடத்திக்கு குமட்டியது, தாலி கட்டியவன் ஒருவன், பிள்ளை கொடுத்தவன் ஒருவன். அத்தர் நெடி மேலும்.... மேலும் மாடத்தி மனதிலிருந்து வெறி ஏற்றியது. பெற்ற பிள்ளையைத் தூக்கிக் கொண்டு விறு,

விறுவென அக்பர் வீடு நோக்கி நடந்தாள். அங்கோ ரஹீமின் மனைவிக்கு ஏழாம்மாத சீமந்தம் தடல், புடலாக சொந்தம், சுருத்துகளுடன் நடந்து கொண்டிருந்தது. அக்பர் வீட்டின் நடுப்பகுதியில் நின்று” என்னத் தொடா த ஒருத்தவனோட தாலிய கழுத்துலயும் என்னத் தொட்வனோட புள்ளைய கையிலயும் வச்சுருக்கேன்” புள்ளக்காரவுகிட்டே புள்ளைய ஒப்படச்சுற்றேன் என புள்ளையைக் கீழே வைத்தவள் “அத்தர் வாசமுள்ளவுகலாம் நல்லவகளும் இல்லை... கவுச்சி நாத்தம் உள்ளவுக கெட்டவுகளும் இல்லை” என ஆவேசத்துடன் கூறி தனது காலனி நோக்கி ஓடியவள் கொமரக்கா சாமி முன்பு ராசய்யா கட்டுன தாலியைக் கழட்டி வைத்து விட்டு மிடாப்பானையில் இருந்த தண்ணீரைத் தலையில் ஊற்றினாள். அத்தர் வீச்சம் அவளை கழுவி விட்டுச் சென்றது. தாய்மை மாடத்தி மார்பகங்களில் பாலாக கெட்டியது தாய்மையின் உணர்வு அதிகரிக்க தனது பிள்ளையை நினைத்து அரற்றியபடி தனது துணிகளை அள்ளிக்கொண்டு அக்பர் வீடு சென்றாள் “தீயாக மாடத்தி”.

கவிஞர் கேள்விக்காரன்-இன் கவிதை

அம்மா
தேவகுமாரர்களை
ஈனவில்லை

அசுர வித்துக்களையும்
விதைக்கவில்லை

மனித முயற்சி
குஞ்சு பொறித்தாள்

ஆம்
சம்சாரச் சாகர
எதிர் நீச்சல்கார
மீன் குஞ்சுகள்
பொறித்தாள்

சிலவை
சிதைந்தன
சிலவை
புதைந்தன
சிலவை
பிழைத்தன

அம்மா
எந்தக் கன சிலுவை
சுமந்து
எந்தக் கல்வாரி மலை
கண் விரியாது
நாக்குத் துருத்தாது
எனக்கு நித்தம் நித்தம்

யாத்திரையும்
செய்யவில்லை
எந்தத் தெரு
தலைமேல்
குப்பைக் கொட்டலும்
கண்டதில்லை

எந்தப் பக்தனிடமும்
ஊன் கறி
கேட்கவில்லை

அம்மாவுக்கு
எந்த மூன்றாம்
கண்ணும் கிடையாது

ஆனால்
அம்மா
எல்லாத் தெய்வங்களையும்
தன்னுள்
ஆட்கொண்டாள்

எண்ணமுடியா
எத்தனையோ
கரங்களுடன்
கரங்களில்
எல்லாம் குடும்பச் சுமந்து

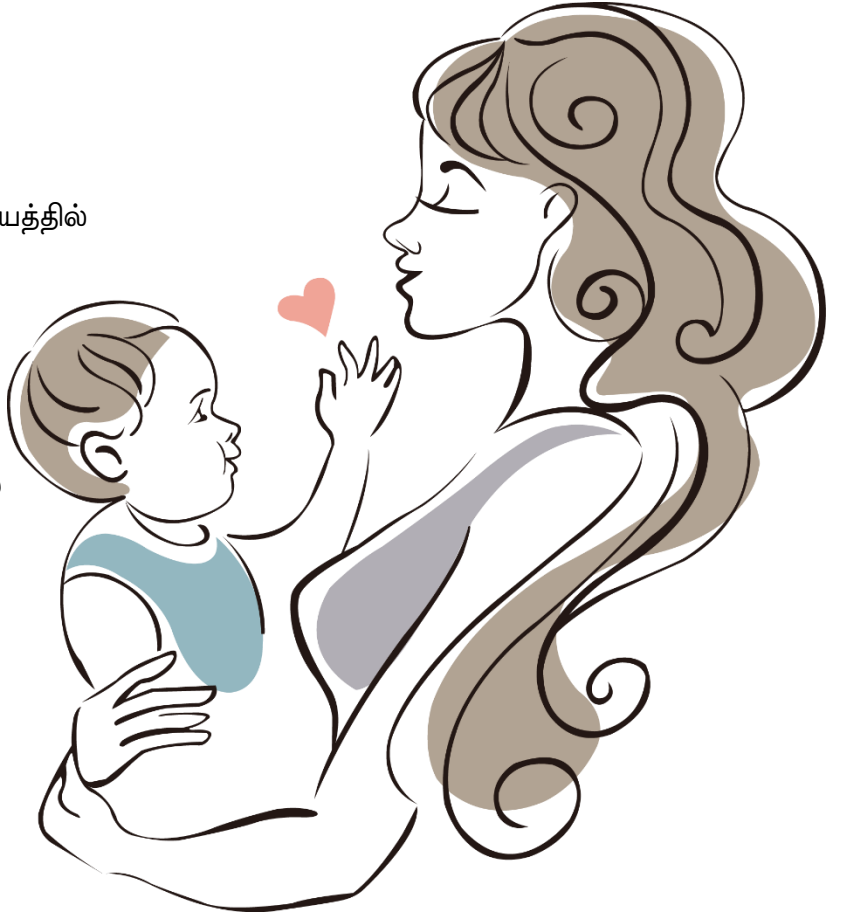
கீதை கிருஷ்ணி ஆக
நீதி நேர்மை உண்மை தூய்மை
பணிவு பெருமையுடன்

குடும்ப நலன்
குடும்ப நலன்
என்று நிழலாய்
சமூக நலன் பேணிய
அரும்பெரும் தலைவி

அவள் நாமத்தில்
தெரு இருக்காது
ஊர் இருக்காது
வீடு இருக்காது
எந்தப் பொருளும்
இருக்காது
ஆனால்
என் உள்ளம்
எனும் பேரொளி
மௌன ஸ்தூல பேராலயத்தில்
அவள் மட்டும்
கருவறை தெய்வமாய்
முப்போதும்
எப்போதும்
என்னாளும்
என் வாழ் நாளெல்லாம்
தொழுகை பூசை
நடக்கும்
உடல் உழைப்பு
தன் சார்பு தெய்வமாய்
என் உயிர்ப்பு
கணமெல்லாம்
என் இதய ஒலி
லப் டப் எல்லாம்
பூசை மந்திரங்களாய்

ஓ! என் அம்மா
என் இதய தெய்வ அம்மா

உனக்கான
ஓயா பூசைகள்
துலங்கும்
என் ஆன்மா
மணி விளக்கு பேரொளி
ஆலயத்தில்
என்றென்றும்
என்றென்றும்
கணந்தோறும்
கணந்தோறும்

விட்டுச் சென்ற இடத்திலேயே

எஸ். சண்முகம்

விட்டுச் சென்ற இடத்திலேயே
நின்று கொண்டிருப்பதை
வெகுநேரத்திற்கு பிறகுதான் தெரிந்து கொண்டேன்
திரும்பி வருவேன் என்றோ
வரமாட்டேன் என்றோ சொல்லாமல் போய்விட்டாய்

கேட்கத் தவறிவிட்டேன்
அப்படியே இருக்கட்டுமே
அதனாலென்ன எதுவும் மாறிவிடாது
நிச்சயம் தனிமையாய் இல்லை
எத்தனையோ பேர் சுற்றிலும் நகர்ந்த வண்ணமிருக்கின்றனர்

இடம்பெயர ஒரேயொரு சிறு முன்நகர்வு போதுமானது
பற்றிக் கொள்ள கரங்கள் இல்லாதிருந்தாலும்
எத்தனையோ முகங்கள் கடக்கின்றன
அதிலொன்றுக்கு என்முகம் பிடித்துவிடலாம்
இல்லையெனில் எனக்கொன்று நெருக்கமாகலாம்

கதிரொளியின் இதம் பின்மாலையாக
முன்னிருந்த நேரம் கரைந்துவிட்டது
இன்னும் பெருவனப்புடன் இரவு மினுங்கும்
மென்பனி படர்ந்திருக்கும் திறந்தவெளியிலிருந்து
கதவு நோக்கி நடக்காமல்

நின்றிருந்த இடத்தைவிட்டு
உச்சிநோக்கியபடியே நடக்குபோது
தாரகைகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும்
அதன் இளநீலத்தில் இழந்துவிடுகையில்
கேட்கும்நிலை தப்பியதும்
யாரும் எதுவும் சொல்லத் தேவையில்லை.

ஆத்திச்சூடி கதை --[ஐயம் இட்டு உண்]

முனைவர் செ. ராஜேஸ்வரி

எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பதிப்பாளர்

ஏழைக்கு உதவினால் இறைவன் நமக்கு உதவுவார்

ஒரு ஊரில் முத்தையா, என்ற பொம்மை வியாபாரி இருந்தார். இவர் தினமும் தன்னாலான உதவியாக யாரேனும் ஒரு ஏழை குழந்தைக்கு ஒரு பொம்மையை இலவசமாகக் கொடுப்பார். அதன் பின்பு தான் தன் பகல் உணவை சாப்பிடுவார். ஐயம் இட்டு உண் என்று அவர் அப்பா சொன்னதால் இந்தப் பழக்கத்தை பின்பற்றினார்.

அவரோடு பொம்மை விற்ற சுப்பையாவுக்கு முத்தையாவின் பழக்கங்கள் சிறிதும் பிடிக்காது.

ஒரு நாள் இருவரும் பகலில் இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் சுற்றிவந்தும் ஒரு பொம்மை கூட விற்கவில்லை. அவருக்கு பசித்தது. ஆனால் சாப்பிடாமல் சுற்றிவந்தார். ஒரு பெரிய பாழடைந்த வீட்டின் வெளியே ஒரு ஏழைத் தாய் தன் கையில் ஒரு தட்டோடு நின்றாள். அவள் அருகே அவளது சிறு பெண்ஒன்றும் நின்றது. சுப்பையா அருகே வந்ததும் அவரிடம் 'ஐயா இந்த தட்டை வைத்துக்கொண்டு ஒரு பொம்மை கொடுங்கள் என்னிடம் காசு இல்லை' என்றார். சுப்பையா தட்டை வாங்காமல் 'போ போ' என்று விரட்டிவிட்டார்.

அதன்பிறகு முத்தையா அங்கு "பொம்மை பொம்மை" என்று கூவியபடி வந்தார். இப்போது அந்த ஏழைத் தாய் அவரிடம் அந்த அழுக்கு தட்டை நீட்டினாள். "இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த சின்ன பிள்ளைக்கு ஒரு பொம்மை கொடுங்கள்" என்றாள். ஒரு பொம்மையாவது விற்றிருந்தால் அந்த ஏழை குழந்தைக்கு முத்தையா ஒரு பொம்மையை இலவசமாகவே கொடுத்திருப்பார். தட்டை பார்த்தார் அழுக்காக கறுப்பாக இருந்தது. "சரி இருக்கட்டும்" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு பொம்மை கொடுத்தார். முத்தையா தட்டை கையில் வாங்கினார், தட்டு கனமாக இருந்ததால் அவருக்கு இது வெண்கலமா வெள்ளியா என்று சந்தேகம் வந்தது. பொம்மையை விட இந்த தட்டின் மதிப்பு அதிகமாக இருக்குமோ என்று நினைத்தார். அந்தக் குழந்தைக்கு இன்னும் பல பொம்மைகளை கொடுத்தார். அந்த தாயிடம் "அம்மா இந்தத்தட்டை விற்று

உங்களுக்கு மிச்சப் பணம் இருந்தால் தந்து விடுகிறேன்” என்றார். வெயில் மறையும் வேளை வந்தது. சுப்பையாவுக்கு ஒரு பொம்மையும் விற்கவில்லை. அந்த ஏழைத்தாயை தேடி வந்தார், “தட்டை கொடும்மா. பொம்மை கொடுக்கிறேன்” என்றார். அந்த தாய் “ஐயா ஒரு நல்லவர், என் தட்டை வாங்கிக்கொண்டு நிறைய பொம்மைகள் கொடுத்துவிட்டார்” என்றாள். சுப்பையா கோபமாக வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

சுப்பையா வீட்டுக்கு வந்த போது முத்தையா எங்கோ வேகமாக கிளம்பிப் போனார். சுப்பையா உடனே முத்தையாவின் மனைவியிடம் வந்து “முத்தையா எங்கே வேகமாக போகிறார்” என்று கேட்டார். அவள் “அண்ணா இன்று ஒரு வெள்ளித்தட்டுக்கு அவர் சில பொம்மைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். இப்போது அந்த தட்டை விற்று வந்தார். தனக்குரிய பொம்மை விலையை எடுத்துக்கொண்டார் மிச்சப் பணத்தை அந்த அம்மாவிடம் கொடுக்கப் போகிறார்”, என்றாள். சுப்பையா “ஐயோ நாம் இந்த தட்டை வாங்கியிருந்தால் இந்த மிச்சப் பணத்தை கொடுக்காமல் இருந்திருக்கலாமே” என்று நினைத்தார்.

முத்தையா வேகமாகப் போய் அந்த ஏழைத் தாயிடம் பணத்தை கொடுத்தார். அவர் ஆச்சரியமாகப் பார்த்தார். அந்த தாய், “ஐயா எனக்கு ஒரு உதவி செய்வீர்களா? என்னிடம் இப்படி நிறைய பழைய பாத்திரங்கள் உள்ளன. அனைத்தையும் விற்றுத் தாருங்கள் நான் உங்களுக்கு அதில் பாதிப் பணம் தருகிறேன். நீங்கள் நகரத்தில் ஒரு பொம்மை கடை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நானும் ஒரு சாப்பாட்டுக் கடை வைக்கிறேன். எனக்கும் என் ஏழ்மை தீரும் . என் மகளைப் படிக்கவும் வைக்கிறேன்” என்றார். முத்தையா அந்த தாய்க்கு உதவினார். அவரது இரக்க குணம் அவருக்கும் நல்வாழ்வை ஏற்படுத்தி கொடுத்தது.

முத்தையா இப்போது தினமும் ஒரு ஏழைக்கு உணவளித்துவிட்டு சாப்பிடுகிறார். இரக்க குணம் உள்ளவருக்கு கடவுள் இரங்குகிறார்.

குழந்தைகளே...

கதை

நீங்களும் ஏழை எளியவர்களுக்குத் தினமும் உதவுங்கள். இவர்களுக்கு செய்யும் உதவி கடவுளுக்கு செலுத்தும் காணிக்கைக்கு ஒப்பாகும்.

தராசு

கவிஞர் தி. ராஜசுந்தராமன், மதுரை

கல்லிற்கு உயிர் உண்டா ,
கண்பார்வை தான் உண்டா?
கண்கட்டியபின் காட்சி தான்
தெரிவதுண்டா?

தராசை கைவிட்டு சாட்டையை
கையில் எடு...!
உதிரம் சொட்ட சொட்ட உண்மை
வரும் வரை ஆடி விடு...!!

இருளிலே உன்னை விட்டு
நீதி கேட்டல் முறையா?
கண்ணிழந்த பின்னே,
கைத்தடவி நீ தந்த தீர்ப்பு,
கருஞ்சட்டை போட்ட கருநாகங்கள்
கக்கிய நஞ்சு..!

பிஞ்செனப் பாராது வன் கொடுமை
செய்தவனும்,
முன் ஜாமின் வாங்கி சட்டத்தின்
பின்வழியே வெளியேறி விட்டான்.

பிடித்த தராசில் எதை நீ
எடைபோட்டாய்?
பணமும் பதவியும் பிசாசாய்
ஆடும் இடத்தில் சொகுசாய்
நின்று விட்டாய்...!

பழைய தராசும், படிக்கல்லும்,
பழைய காகிதம் வாங்குபவனும்,
மதிப்பதில்லை, மின்சார உலகில்
உன் எடைக்கு மதிப்பில்லை.

கண்ணோடு காதையும்
கட்டிக் கொள்..!
கயவர் கூட்டத்தில் சட்டத்துக்கு
இடமில்லை...!!

Hutha

Health Care Products

நலம்..தரம்..சுவை..! இதுவே எங்கள் தாரகமந்திரம்.

மசாலா வகைகள்

- * மஞ்சள் தூள்
- * தனி மிளகாய் தூள்
- * பிரியாணி மசாலா
- * 4 in 1 புளிக்குழம்பு மசாலா
- * சாம்பார் மசாலா
- * மட்டன் & சிக்கன் பெப்பர் தொக்கு மசாலா
- * மருந்துக் குழம்பு மசாலா
- * முடக்கற்றான் ரசப் பொடி
- * மட்டன் & சிக்கன் குழம்பு மசாலா

ஹெல்த் மிக்ஸ்

- * ஹெல்த் மிக்ஸ் பவுடர்
- * கர்ப்பிணிகளுக்கான ஹெல்த் மிக்ஸ் பவுடர்
- * டயாகேர் ஹெல்த் மிக்ஸ் பவுடர்
- * பீட்ரூட் ஊட்டச்சத்து மால்ட்

பொடி வகைகள்

- * பிரண்டை இட்லிப்பொடி
- * பருப்பு சாதப்பொடி
- * கொள்ளுப்பொடி

சைவ தொக்கு வகைகள்

- * புளியோதரை தொக்கு
- * கோங்குராத் தொக்கு
- * தக்காளித் தொக்கு
- * மல்லித் தொக்கு
- * பூண்டு தொக்கு
- * முருங்கைக் கீரை சூப்
- * வத்தக்குழம்பு தொக்கு
- * லெமன் சாதத்தொக்கு
- * பிரண்டைத்தொக்கு

பிரசவ லேகியம் (On Order)

கோதுமை இடியாப்பம் மாவ

அசைவ தொக்கு வகைகள்

- * வஞ்சிரக் கருவாட்டுத் தொக்கு
- * மாசிக் கருவாட்டுத் தொக்கு
- * இறால் தொக்கு

Mfg & Marketed by:

HUTHA HEALTH CARE PRODUCTS

Chromepet, Chennai - 600044

PH: 9025303765

